

MAPAMINSALANG “PAGGAMOT”

Ang Pandaigdigang Saklaw ng “Conversion Therapy”

OUTRIGHT
ACTION INTERNATIONAL

OUTRIGHT
ACTION INTERNATIONAL

Araw-araw sa buong mundo, ang karapatang pantao at dignidad ng LGBTIQ people ay inaabuso sa mga paraang nakakayanig ng isip. Ang kwento ng kanilang pakikibaka at katatagan ay nakamamangha, ngunit nananatiling hindi naisasapubliko o di kaya'y sadyang hindi pinapansin ng mga nasa kapangyarihan. Ang OutRight Action International, na itinatag noong 1990 bilang International Gay and Lesbian Human Rights Commission, ay kumikilos kasama ang mga LGBTIQ sa Global South, at may tanggapan sa anim na bansa, upang tumulong magtukoy ng mga solusyon na nakatuon sa komunidad na magtataguyod ng mga polisiyang magbibigay daan sa pangmatagalang pagbabago. Kami ay masigasig na sumusubaybay at nagdodokumento ng mga pang-aabuso sa karapatang pantao upang mag-udyok ng aksyon. Sinasanay namin ang mga partners o katuwang sa paglantad ng mga pang-aabuso at sa pakikipaglaban para sa kanilang mga sarili. Ang OutRight, na may punong-tanggapan sa New York City, ay ang natatanging pandaigdigang organisasyon ng LGBTIQ na may permanenteng presensya sa United Nations sa New York, na nagsisilbi ring tagapagbantay sa 193 na gobyerno. Ito ri'y nagtataguyod ng karapatang pantao at kaligtasan ng LGBTIQ people.

www.OutRightInternational.org
hello@OutRightInternational.org
<https://www.facebook.com/outrightintl>
<http://twitter.com/outrightintl>
<http://www.youtube.com/lgbthumanrights>

OutRight Action International
80 Maiden Lane, Suite 1505, New York, NY 10038 U.S.A.
P: +1 (212) 430.6054

Isinulat ni Amie Bishop, MSW, MPH

Ang report na ito ay maaaring kopyahin at muling ipamahagi, sa kabuuan o sa anumang bahagi, nang walang pagbabago at walang paunang permisong nasusulat, para lamang sa mga di-pangnegosyong pang-administratibo o pang-edukasyong hangarin. Ang lahat ng kopya ay dapat maglaman ng sumusunod na pahayag:

© 2020 OutRight Action International. This work is reproduced and distributed with the permission of OutRight Action International. No other use is permitted without the express prior written permission of OutRight Action International. For permission, contact hello@OutRightInternational.org.

Photo front cover: ©MamiGibbs

PAKITANDAAN: Ang lahat ng larawan sa report na ito ay hindi kumakatawan sa mga biktima ng "conversion therapy" (sapilitang pagpapalit ng kasarian); ang mga taong tinukoy lamang sa seksyon ng mga panayam na sumang-ayon na makunan ng litrato ang inugnay sa "conversion therapy."

© Jon Schulte

MAPAMINSALANG “PAGGAMOT”

Ang Pandaigdigang Saklaw ng Conversion Therapy

OUTRIGHT
ACTION INTERNATIONAL

Contents

Pasasalamat.....	1
Buod	3
Mga Rekomendasyon	6
Introduksyon.....	7
Mga Terminolohiya at Depinisyon	8
Maikling Kasaysayan ng “Conversion Therapy”.....	9
Ang Pag-igting ng Faith-based na LGBTIQ “Conversion Therapy”.....	10
Magkaibang Pangalan, Magkatulad na Layunin.....	12
Ang Syensya.....	16
Pandaigdigang Kalusugan, Mental Health, at ang Consensus sa “Conversion Therapy” ng mga Eksperto sa Karapatang Pantao	19
“Conversion Therapy” at Mga Prinsipyo ng Karapatang Pantao.....	22
Ang Katayuang Legal ng “Conversion Therapy” sa Buong Mundo.....	24
Pangrehiyong Kalagayan.....	27
Asya.....	27
Middle East	34
Latin America.....	35
Sub-Saharan Africa.....	37
Eastern Europe (Former Soviet Union).....	39

Resulta ng Survey Tungkol sa Katangian at Lawak ng “Conversion Therapy” sa Buong Mundo	41
Pamamaraan sa Survey	42
Mga Resulta ng Survey	42
Buod.....	50
Mga Limitasyon.....	51
Mga Resulta ng Malalimang Mga Panayam sa Likas na Katangian at Saklaw ng “Conversion Therapy” sa Buong Mundo	52
Pamamaraan sa Malalimang Mga Panayam	52
Mga Resulta ng Panayam: Pangunahing Mga Tema	53
Mga Ekserpt o Halaw Mula sa Pakikipanayam ayon sa Bansa at Rehiyon.....	55
Mga Limitasyon.....	74
Mga Kongklusyon at Rekomendasyon	75
Appendix I: Bilang ng Survey Respondents	77
Appendix II: Mga Karagdagang Panayam sa mga Nakaligtas sa “Conversion Therapy” Bawat Bansa	78

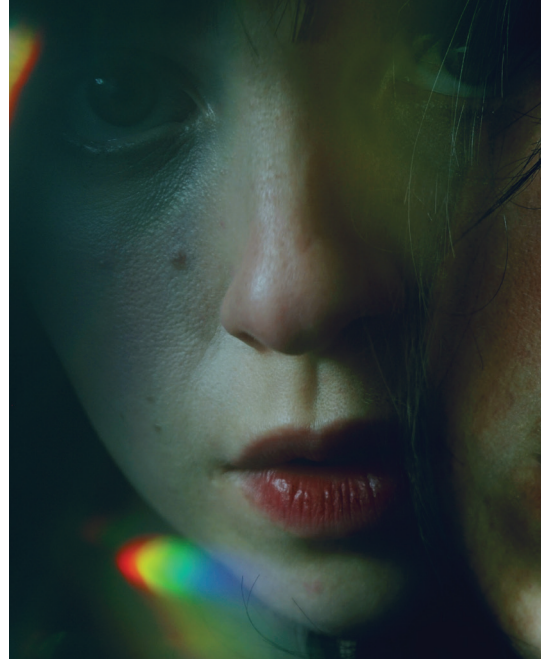

Photo © nanihta

Pasasalamat

Ang report na ito ay sinaliksik at isinulat ni Amie Bishop, MSW, MPH, at Outright Action International.

Ang OutRight Action International ay nagpapasalamat sa 500 mahigit na LGBTIQ persons sa buong mundo na naglaan ng oras upang tumugon sa survey hinggil sa katangian at lawak ng “conversion therapy” sa buong mundo. Lalo kaming nagpapasalamat sa 19 na LGBTIQ persons na sumang-ayon na kapanayamin tungkol sa kanilang mga personal na karanasan sa pagsailalim sa tinatawag na “conversion therapy” sa ilang punto ng kanilang buhay. Ipinagkatiwala ninyo sa amin ang inyong mga kwento, at umaasa kami na mabigyan namin ito ng katarungan.

Nais ring pasalamatan ng OutRight ang mga sumusunod na tao na naglaan ng oras upang magbigay ng mga pananaw sa disenyo ng survey at suriin ang mga partikular na seksyon ng report: Alesdair H. Ittelson, InterACT; Doriane Lau, Yanhui (Yanzi) Peng at Sachi Qin, China; Lía Burbano, Ecuador; Billy R. Leung-Jok, Diana Kan Kwok, at Alan Hau, Hong Kong; Lini Zurlia, Indonesia; Udo Akan Edet at Otibho Obianwu, Nigeria; SungWon Yoon-Lee, South Korea; Jennifer Lu at Chih-Yun Hsu, Taiwan; Jamal Jonathan, Tanzania; Misha Cherniak at Tatiana Lekhatkova, Russia; at Vasyl Malikov, Ukraine. Ang ibang pinagkakautangan namin ng maraming pasasalamat sa kanilang oras at pagsisikap ay piniling hindi na mapangalanan.

Nais ring magbigay ng Outright ng espesyal na pasasalamat kay Laura Frizzel na naglaan ng maraming oras sa pagsusuri ng mga datos.

Sinuportahan din ng mga myembro ng OutRight ang pagkalap ng datos, pati na rin ang pagsasalin ng Ingles na survey sa Chinese at ipamahagi ito sa pamamagitan ng mga ligtas na pamamaraan sa Tsina at sa iba pang lugar. Maraming salamat, sa partikular, kay: Jean Chong, Grace Poore, Hoping Hou, Ging Cristobal, Neish McLean, Daina Ruduša, Em Rubey at Bella FitzPatrick. Ang report ay naglalaman din ng mahahalagang kontribusyon mula sa mga intern, Preetika Sharma, at Lilli Sher. Ang report ay inedit nila Paul Jansen, Maria Sjödin at Daina Rudusa, at idinisenyo ni Kathy Mills (kamil.graphics).

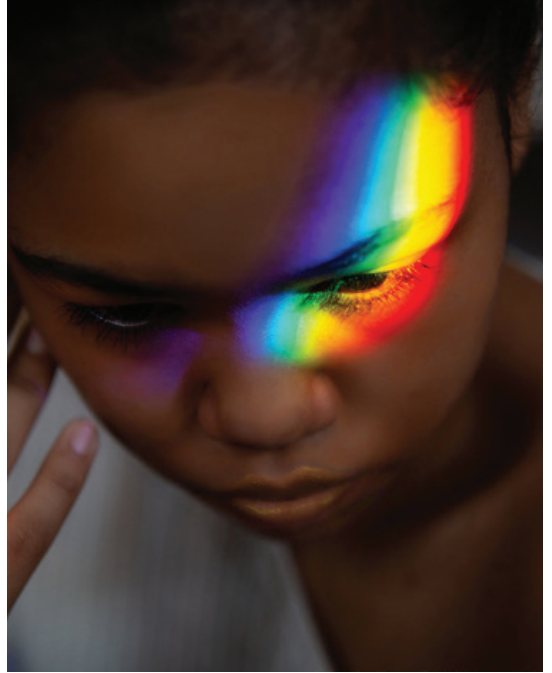

Photo © Mami Gibbs

Buod

Sa maraming bansa sa mundo, ang diskriminasyon, karahasan, at pang-aapi batay sa SOGIESC (sexual orientation, gender identity and expression and sex characteristics) ng isang tao ay nananatiling umiiral sa loob ng mga pamilya, komunidad ng pananampalataya, at sa lipunan sa pangkalahatan.

Ang manipestasyon ng patuloy na pagtakwil na ito ay base sa paniniwala na ang mga LGBTIQ ay itinuturing na hindi naaayon o normal, samakatuwid ay nangangailangan ng “paggamot” o “pagkumpuni,” o pagpapayo upang makuhang muling maging heterosekswal, at magkaroon ng cisgender na gender identity. Ang terminong “conversion therapy” ay malawakang ginagamit upang isalarawan ang proseso ng pagtutuwid o pagtitiyak ng pagsunod sa cis-gender, heteronormative na doktrina– ito ay, pagtatangka na baguhin, sugpuin, o ituwid ang SOGIE ng isang tao. Gayunpaman, ang termino na ito ay nangangahulugan na ang paggamot ay kinakailangan para sa isang karamdaman at ang mga tao ay maaaring mabago at maging cisgender at heterosekswal sa pamamagitan ng naturang “paggamot.” Ito ay parehong walang katotohanan.

Bagama’t ang pagsasagawa ng tinaguriang “conversion therapy” ay mahusay na nadokumento sa huling limang dekada sa Hilagang Amerika at Australia, wala pang pag-aaral ang naisagawa upang makilala ang katangian at lawak ng mga nakakapinsala’t nakakalapastangang gawing ito sa buong mundo. Mula sa mga datos galing sa malawak na pagsusuri sa panitikan o literature review, ang kauna-unahang pandaigdigang survey sa paksa, at malalim na pakikipanayam sa mga eksperto at survivors mula sa iba’t ibang mga bansa, ang ulat na ito ay naglalayong magbigay ng isang pandaigdigang sulyap sa kung ano ang ating nalalaman tungkol sa “conversion therapy” sa buong mundo, kabilang ang kung sino ang pinaka-bulnerable, kung ano ang mga kadahilanan ng LGBTIQ persons na piliin ang o ganap na magpasailalim sa mga nakakapinsalang praktis na ito, at ano ang mga pangunahing anyo ng “conversion therapy,” at kung sino ang pangunahing gumagawa nito.

Ang aming mga natuklasan, habang pagsasalarawan lamang at preliminaryo, ay nagmumungkahi na ang mga gawaing pagpigil, pagbago, o “paggamot” ng iba’t ibang SOGIE ay nagaganap sa buong mundo. Ang relihiyon, sa pangkalahatan, ay ang dahilan na madalas na nababanggit, kahit na mayroong ilang mga pagkakaiba-iba sa rehiyon. Sa Africa, ang relihiyon, at ang pamimilit ng pamilya at kultura, tila, ay ang nagpapaigting sa praktis ng “conversion therapy.” Sa Latin America at Caribbean, ang pamimilit ng pamilya at relihiyon ang lilitaw na pangunahing nag-uudyok sa “conversion therapy,” at ang mga salarin ay madalas kasapi ng organisasyon o institusyon ng relihiyon o kalusugang pangkaisipan o mental health. Sa kaibahan, sa Asya, batay sa datos, ang “karangalan” at kultura ng pamilya, higit sa relihiyon, ang nagtutulak sa mga pamilya at mga LGBTIQ na maghangad ng “conversion therapy,” sa pamamagitan ng pribado at pampublikong medikal at klinika sa kalusugang pangmental o mental health clinics, kung saan lumilitaw na nagaganap ang mga mapang-abusong pamamaraan tulad ng aversion therapy.

Ang isang karagdagang mahalagang natuklasan ay ang mga pagsisikap na matigil ang mga praktis na ito sa pamamagitan ng mga opisyal na polisiya, o pagbabawal sa mga kasanayan sa kabuuan, ay lilitaw na minimal, o ang kaalaman rito ay minimal. Lalo itong nakakabagabag

dahil sa malinaw na paglaganap ng “conversion therapy.” Tulad ng natagpuan namin sa aming pagsusuri sa panitikan o literature review, apat na mga bansa lamang ang nagbabawal sa ganitong praktis na pagtutuwid ng SOGIE.

Ayon sa lahat ng panitikang pang-agham o scientific literature, hanggang ngayon, iminumungkahi ng aming datos na, anuman ang relihiyoso, pangkultura, o tradisyunal na mga kaugalian at konteksto, ang mga mapanganib na kasanayan na ito ay hindi epektibo at sa halip ay madalas nagdudulot ng malalim at pangmatagalang trauma na nakakaapekto sa bawat larangan ng buhay, ng maraming dekada.

Ang “conversion therapy” ay hindi lamang isang pangyayari – ito ay isang proseso ng patuloy na pagsira at pag-atake sa pangunahing bahagi ng identidad ng isang tao. Mayroong madalas ay paulit-ulit na paglapastangan sa anyo ng sikolohikal at minsan ay pisikal na pang-aabuso ... Hindi ito isang beses lamang nangyayari– ito ay patuloy na pakiramdam ng pagtatakwil. Napakalubha ng presyur.

- George Barasa, baklang gender non-conforming na naninirahan sa South Africa, isa sa mga survivor o nakaligtas sa “conversion therapy”

Higit sa lahat, ang datos na ito ay nagpapakita ng namamayaning pamantayan sa lipunan, kultura, at relihiyon na nagpapatuloy ng mga mito tungkol sa LGBTIQ persons; pukawin at suportahan ang stigma, karahasan, at diskriminasyon na tumarget sa LGBTIQ persons; at nagpapatibay ng mga mensahe na

ang pagiging LGBTIQ person ay pathological, o kundi naman, ay hindi katanggap-tanggap. Ang higit na nakakapangamba pa, ang mga tagapagbigay ng “conversion therapy” ay gumagamit ng lenggwahe ng karapatang pantao upang itaguyod ang kanilang mga serbisyo, at sinasabi pa nilang ang mga hindi nais na maging LGBTIQ ay may karapatang pumili na sumailalim sa “conversion therapy.”

Ang kagustuhan na sumailalim sa “conversion therapy” ay mapapaunti kapag tumigil ang pagkondena ng lipunan, pamilya, at mga relihiyoso sa buhay ng LGBTIQ people, at ang LGBTIQ persons ay malayang makakatamasa ng kanilang karapatang pantao. Ang “conversion therapy” ay manipestasyon ng salot na panlipunan at panloob o internalized na homophobia at transphobia at pinapalakas ng mga mensahe na ang pagiging LGBTIQ ay pathological, hindi kaayun-ayon, at hindi katanggap-tanggap. Ang mga nasabing mito ay nagtatagpo sa isang perpektong bagyo ng pagwaksi at pagkondena, na nagdudulot ng tuluy-tuloy na pangangailangan o kagustuhan na sumailalim sa “conversion therapy,” ng mismong LGBTIQ persons pati na rin ng kanilang mga pamilya, mga relihiyosong komunidad, at ng malawak na lipunan.

Nangangailangan ng karagdagang malalimang pagsisiyasat sa antas ng pambansa at pangrehiyon, upang mas makilala ang likas na katangian at epekto ng pagtutuwid o pag-titiyak na pagsunod sa cis-gender, heteronormatibong doktrina at upang bumuo ng mga istratehiya sa adbokasiya upang labanan ang mga ito. Dahil malinaw na ang isyu ng “conversion therapy” ay hindi malulutas nang bukod.

Batay sa aming paunang mga natuklasan, iminumungkahi namin ang mga sumusunod na rekomendasyon, na maaaring ipatupad sa pambansa at pangrehiyong antas.

Mga Rekomendasyon

- Ipagbawal ng mga lokal at/o pambansang pamahalaan ang lahat ng anyo ng “conversion therapy.”
- Ang mga pagbabawal ay dapat may kalakip na iba pang mga hakbang na nakadisenyong maitaguyod ang pag-unawa, pagtanggap at pagsama o inclusion ng LGBTIQ people
- Ang mga internasyonal, panrehiyon at pambansang kalusugang pangkaisipan o mental health at mga medikal na asosasyon ay dapat maglabas ng mga polisiya na kumukondena sa paggamit ng “conversion therapy”, na nagsasaad na ang mga naturang kasanayan ay hindi naaayon sa syensya, hindi kinikilalang anyo ng therapy, hindi gumagana, at nagdudulot ng pangmatagalang sikolohikal at pisikal na pinsala.
- Ang mga lider sa pananampalataya at mga institusyong panrelihiyon ay dapat isapubliko ang pagwaksi ng paggamit ng “conversion therapy” at pabulaanan ang mga nakakapaminsalang mito na nagdudulot ng mga negatibong pag-uugali at pagbubukod sa LGBTIQ people, at naghihimok sa pagsasagawa ng “conversion therapy.”
- Dapat bawiin ng mga medical licensing boards ang mga medical licenses o lisensya ng mga health professionals na nag-aalok ng “conversion therapy.”
- Bilang bahagi ng patuloy na pagsisikap na itaguyod ang pagtaas ng pang-unawa at pagtanggap ng lipunan sa LGBTIQ, dapat itaguyod ng lipunang sibil o civil society ang mga testimonya at dokumentasyon mula sa mga taong nakaranas ng “conversion therapy” nang maitaas ang kamalayan na ang kasanayang ito ay hindi kailanman gumagana at sa halip ay nagdudulot ng pangmatagalang trauma.
- Dapat itaas ng civil society ang kamulatan ng mga komunidad ng LGBTIQ sa pagkalat at porma ng “conversion therapy” upang ito ay matukoy, at makapagbigay ng suporta sa mga nakaligtas o survivors nito, at marating ang mga indibidwal na nakakaramdam ng presyur na sumailalim sa “conversion therapy”, at makakalap ng testimonya tungkol sa gawing ito na mapaminsala.
- Ang civil society at ang mga tagapagtaguyod ng karapatang pantao o human rights activists ay dapat magsiyasat ng iba’t ibang pamamaraan ligal upang labanan ang “conversion therapy.”
- Sa United Nations, ang Independent Expert para sa Proteksyon laban sa Karahasan at Diskriminasyon Batay sa Oryentasyong Sekswal at Pagkakakilanlan ng Kasarian o SOGIE, pati na rin ang iba pang mga special procedures, ay dapat mangalap ng mga datos sa “conversion therapy” at isama ang “conversion therapy” sa maraming uri ng diskriminasyon at karahasan laban sa LGBTIQ people.
- Ang World Health Organization, ang World Bank, at iba pang mga multilateral na ahensya ay dapat kondenahin ang lahat ng porma ng “conversion therapy” at tiyakin na walang mga grants o utang ang magagamit upang suportahan ang mga naturang gawain.
- Ang mga civil society, pambansa, panrehiyon at internasyonal na mga samahan o organisasyon ay dapat magsagawa ng karagdagang pagsasaliksik upang mas makilala ang pagkalat at likas na katangian ng “conversion therapy” nang makapagpatibay ng mas impormadong estratehiya sa pagtalakay ng gawaing ito.

Photo © Eva Jorgensen

Introduksyon

Nilalayan ng report na ito na maisalarawan ang katangian at lawak ng tinaguriang “conversion therapy” sa buong mundo, na humahango sa datos mula sa isang malawak na pagsusuri sa panitikan, ang kauna-unahang pandaigdigang survey sa paksa, at malalimang panayam sa mga dalubhasa at sa mga nakaligtas o survivors mula sa higit na labindalawang bansa.

Partikular, nagbibigay kami ng isang pandaigdigang hulma ng kung ano ang nalalaman tungkol sa mga praktis o gawing naglalayong baguhin ang SOGIE, kasama na kung sino ang pinaka-bulnerable at kung ano ang mga kadahilanang nagtutulak sa LGBTIQ people na piliin at sumailalim sa ganitong mga mapanganib na praktis, ano ang mga pangunahing anyo ng “conversion therapy,” at kung sino ang pangunahing gumagawa nito.

Ang aming mga natuklasan ay nakakagimbal o striking: una, malinaw na malinaw na ang pamimilit na baguhin ang SOGIE ay nagaganap sa lahat ng mga rehiyon sa buong mundo at sa kadalasan, hinihimok sila ng relihiyon at pamilya. Pangalawa, habang maaaring magkakaiba sila dahil sa panrelihiyon, pangkultura, o tradisyunal na mga kaugalian at konteksto, ang mga nakakapaminsalang gawing ito ay hindi gumagana; sa halip, madalas silang nagiging sanhi ng malalim at pangmatagalang trauma na nakakaapekto sa bawat larangan ng buhay. Pangatlo, napaka-kaunting mga bansa sa mundo ang kumikilos laban sa “conversion therapy” sa pamamagitan ng pagbabawal o mga polisiya. Pang-apat at huli, malinaw na ang patuloy na pag-iral ng “conversion therapy” ay direktang nauugnay sa mga paniniwala ng lipunan tungkol sa LGBTIQ people at ng antas kung saan ang kanilang buhay ay tinatanggap at niyayakap sa pamilya, pananampalataya, at sa lipunan sa pangkalahatan. Kung nananaig ang homophobia at transphobia, gayundin ang stigma, diskriminasyon, at karahasan – lahat ay manipestasyon ng mga pamantayan sa lipunan na nagdidikta na ang pagiging LGBTIQ ay hindi katanggap-tanggap. Sa mga kondisyong ito, ang internalized homophobia at transphobia ay nanaig din, na nagdudulot sa LGBTIQ person na maghanap ng pagbabago o panglunas o paggamot, pati na rin ang magpasailalim sa sikolohikal at minsang pisikal na uri ng karahasan sa piling ng mga pamilya, paaralan, pamayanan ng pananampalataya, at tradisyunal na practitioners.

Mga Terminolohiya at Depinisyon

Bagama't ang termino na “conversion therapy” ay malawakang ginagamit upang isalarawan ang proseso ng cis-gender, heteronormative na indoktrinasyon - ito ay, pagtatangka na baguhin, sugpuin, o ilipat ang oryentasyong sekswal, pagkakakilanlan ng kasarian o ekspresyon ng kasarian (SOGIE) - mayroon itong angking kontradiksiyon at mapanganib na implikasyon.

Una, ang terminong “therapy” ay nagpapahiwatig ng paggamot para sa isang karamdaman. Pangalawa, iminumungkahi nito na ang mga tao ay maaaring mabago at maging cisgender heterosekswal sa pamamagitan ng naturang “paggamot.” Wala itong mga katotohanan. Dagdag pa sa “conversion therapy,” ang iba pang mga pangalan para sa mga nakakapinsalang, at madalas ay mapang-abusong gawaing ito ng indoktrinasyon, ay may kasamang mga pagsisikap sa pagbabago ng oryentasyong sekswal o sexual orientation change efforts (SOCE), reorientation therapy, reparative therapy, reintegrative therapy, gay cure therapy, at ex-gay therapy. May mga bagong terminolohiya na lumalabas, upang ikubli o palamlamin ang tunay na layunin ng mga hindi etikal na kasanayang ito.

Para sa report na ito, gumamit kami ng parehong “conversion therapy” at “mga kasanayan sa pagbabago ng SOGIE” o “SOGIE change practices” upang masaklaw ang lahat ng SOGIE change or suppression efforts o mga gawing pagbabago at pagpipigil ng SOGIE, hindi alintana kung ang mga sangkot dito ay propesyonal sa medikal o mental na kalusugan, tauhan ng relihiyon, tradisyunal o espirital na manggagamot o mga nagsasanay, o iba pang mga entidad tulad ng mga social or self-help groups. Isinasama rin namin sa aming depinisyon ang mga marahas na sekswal na pamamaraan upang pilitin ang pagbabago ng SOGIE na tinatawag na “corrective rape” o pagwawasto sa pamamagitan ng panggagahasa,¹ kung bahagi ito ng conversion. Ang pagkakatulad ng lahat ng mga termino ay ang saligan at lubusang napabulaanan na mga paniniwala na ang SOGIE ay maaaring mabago; na ang pagiging LGBTIQ ay isang sakit o karamdaman na nangangailangan ng paggamot o lunas; at ang cisgender heterosexuality ay likas na normal at ginugusto.^{2,3,4}

¹ Thomson Reuters Foundation. INTERVIEW-U.N. envoy wants global ban on 'barbaric' conversion therapies, (18 June 2018). <https://www.reuters.com/article/un-rights-lgbt/interview-u-n-envoy-wants-global-ban-on-barbaric-conversion-therapies-idUSL8NITG4NA>.

² American Psychological Association (APA), Task Force on Appropriate Therapeutic Responses to Sexual Orientation. (2009). *Report of the American Psychological Association Task Force on Appropriate Therapeutic Responses to Sexual Orientation*. Retrieved from <https://www.apa.org/pi/lgbt/resources/therapeutic-response.pdf>

³ Anthony Venn-Brown, Sexual orientation change efforts within religious contexts: a personal account of the battle to heal homosexuals. (2015) *Sensoria: A Journal of Mind, Brain, and Culture*.

⁴ Christy Mallory, Taylor N.T. Brown, and Kerith J. Conron. *Conversion Therapy and LGBT Youth*. (January 2018.) The Williams Institute, University of California at Los Angeles (UCLA) Law School.

Photo © Mami Gibbs

Maiksing Kasaysayan ng “Conversion Therapy”

Ang pag-igting, katangian, at lawak ng tinaguriang “conversion therapy” mula noong mid-1970’s hanggang ngayon ay mas makikita sa US, Canada, at Australia, ngunit ang ebolusyon o pag-unlad nito at ang iba’t ibang mga profile sa iba pang mga bahagi ng mundo ay hindi gaanong maayos na nadokumento.

Ang sumusunod ay maikling buod ng dokumentadong kasaysayan ng SOGIE change practices na halaw mula sa maraming sources.^{5, 6, 7, 8} Bagaman dinodomina ng mga ebidensya mula sa Global North at Australia, ang buod na ito ay nagbibigay ng konteksto sa mga kalakaran at gawi na nakikita natin ngayon sa maraming mga bansa sa buong mundo. Dagdag dito, ang SOGIE change practices sa maraming mga bansa ay aktibo pa ring isinusulong ng ilang mga grupong pangrelihiyon sa North America, Australia, at Britain.

Sa loob ng sekular, psychotherapeutic practices, ang mga pagsisikap sa pagbabago ng SOGIE o SOCE ay maiuugat sa naunang mga syensya tungkol sa sekswalidad o early sexuality science, simula sa kalagitnaan ng 19th century,⁹ at higit na pinaigting ng mental disorder classifications o pag-uuri ng sakit sa pag-iisip noong 1940’s hanggang sa unang bahagi ng 1970’s (tingnan ang Mental Illness Classifications for Homosexuality and Gender Incongruence, 1948-2019 sa susunod na pahina). Karamihan sa tinaguriang “conversion” o “reparative” therapy practices ay batay sa Freudian na mga konsepto – na ang homoseksualidad ng parehong kalalakihan at kababaihan ay maiuugnay sa arrested psychosexual development, hindi magandang relasyon sa magulang, mahinang pagkagiliw sa magulang ng kaparehong kasarian, at mahinang pagsasalarawan ng tradisyunal na inaasahang papel ng babae’t lalaki batay sa kanilang kasarian o traditional gendered roles.¹⁰ Bagaman malawak nang napabulaanan, ang mga teoryang ito, sa kasamaang palad, ay nananatili pa ring pinaniniwalaan sa maraming bahagi ng mundo.

⁵ APA, 2009.

⁶ Venn-Brown, 2015.

⁷ Timothy Jones, Anna Brown, Lee Carnie, Gillian Fletcher, & William Leonard. *Preventing Harm, Promoting Justice: Responding to LGBT Conversion Therapy in Australia*. Melbourne: GLHV, ARCSHS and the Human Rights Law Centre, (2018).

⁸ Southern Poverty Law Center (SPLC). *Quacks: Conversion Therapists, the Anti-LGBT Right, and the Demonization of Homosexuality*. (May 2016): 6-13.

⁹ APA, 2009.

¹⁰ SPLC, 2016.

Ang Pag-igting ng Faith-based na LGBTIQ “Conversion Therapy”

Habang ang mga eksperto sa medikal at kalusugang pangmental ay lumalayo mula sa mga kasanayang nagbabago ng SOGIE noong 1970s, ang mga relihiyosong grupo (na ang karamihan ay mga Kristiyano, ngunit mayroon ding mga Hudyo at Muslim) sa sumunod na tatlumpong taon ay naging isang puwersa na nagtataguyod ng mga ito.¹¹ Sa panahong ito, ang mga relihiyosong konserbatibo ay nagtagpo at nagkaisa laban sa tuloy-tuloy na pagsulong patungo sa pagtanggap ng same-sex na atraksyon at non-cisgender na identidad. Sa puntong ito, sumulpot ang mga “gay cure” therapy na mga grupo - na kolektibong tinatawag na kilusan ng mga ex-gay (dating bakla) o ex-gay movement (nangangahulugang ang isang indibidwal ay maaaring maging “dating bakla”) - sa partikular sa Estados Unidos, Canada, at Australia. Kasama rito ang Love in Action, na itinatag noong 1973; Exodus International, itinatag noong 1976; at Restoration Ministries, na sumama sa ilang mga dating ministries mula sa Australia at New Zealand noong 1985. Ang Restoration Ministries naman ay pormal na naiugnay sa Exodus International noong 1987, na naging Exodus South Pacific.¹² Noong 1999, binago ng Exodus South Pacific ang pangalan nito sa Exodus Asia Pacific, sa pagpapalaki nito upang masaklaw ang mga ex-gay ministries sa Singapore, Pilipinas, Taiwan, Hong Kong, Malaysia, Indonesia, India at Sri Lanka.¹³ Pagsapit ng 2002, ang Exodus International ay nagkaroon ng 250 na mga lokal na ministro sa US at Canada at higit sa 150 na mga ministro sa 17 pang mga bansa,¹⁴ na nagsasakatuparan ng hindi mabilang na pinsala sa buhay ng libu-libong LGBTIQ persons sa buong mundo.¹⁵

¹¹ Jones et al. 2018.

¹² Jones et al. 2018.

¹³ Jones et al, 2018.

¹⁴ Venn-Brown, 2015.

¹⁵ National Center for Lesbian Rights website. *Former Ex-Gay Leaders Unite in Opposition to Conversion Therapy*, posted July 2014. <http://www.nclrights.org/former-ex-gay-leaders-unite-in-opposition-to-conversion-therapy/>

Noong 2004, ang internasyonal na koalisyon ng mga ex-gay na organisasyon ay nagsama-sama bilang Exodus Global Alliance at nananatiling aktibo ngayon, sa kabila ng pagkabuwag ng Exodus International noong 2013. Ang iba pang mga grupo, na kumikillo nang pandaigdigang sa pamamagitan ng mga kampo o aktibidad sa loob ng mga bansa, pati na rin online, ay kasama ang International Healing Foundation, Living Waters, Teen Challenge, ang Reintegrative Therapy Association, at Desert Streams, bukod sa iba pa, ay lahat na nagpapatuloy na magdulot ng malubhang banta sa kalusugan at kagalingan ng LGBTIQ people sa buong mundo.

Ang mga pamamaraan sa “conversion therapy” na isinulong sa pamamagitan ng ex-gay movement (at kalaunan ay ex-trans movement¹⁶), na sumasalamin sa paggamit ng mga relihiyon sa psychotherapeutic at addiction therapies, ay gumagamit ng kombinasyon ng mga gawaing pagtulong sa sarili o self-help practices, cognitive behavioral therapy at psychoanalysis, at mga espiritwal na ritwal. Ang ilan ay batay sa labing dalawang hakbang na mga programa na nakatuon sa pagkagumon o twelve-step addiction-oriented programs tulad ng ‘Homosexuals Anonymous,’ habang ang iba ay nakabatay sa indibidwal, grupo, at online na pagpapayo o counselling at mga residensyal na programa at kampo sa paggamot o residential treatment program/camps, na ang karamihan ay nagtataguyod ng cis-normative gender behavior at roles at pagtugon sa “sexual brokenness” at ang lahat ng porma nito.¹⁷ Ang mga ito, ay naghahangad na “ayusin” ang pinsala sa magulang na may parehong kasarian na maaaring sanhi ng mga naturang paglihis mula sa pangkaraniwang pag-unlad na sekswal at kasarian. Dahil ang mga grupong ito sa kalakhan ay relihiyoso, ginamit din ang mga pamamaraan tulad ng pagdarasal at pag-aayuno o fasting. Sa mga sirkulo ng mga Charismatic Christian, ang eksorsismo at mga pagliligtas na ritwal o deliverance rituals ay isinagawa at isinasagawa pa rin hanggang ngayon.

¹⁶ See, for example, <http://www.transchristians.org/ex-trans>.

¹⁷ Jones et al, 2018.

Mental Illness Classifications for Homosexuality and Gender Incongruence (1948-2019) o *Mga Klasipikasyon ng Karamdaman sa Kaisipan para sa Homosekswalidad at Di-Pagsang-Ayon ng Kasarian (1948-2019)

Sa buong mundo, sa loob ng maraming dekada, ang LGBTIQ people ay napasailalim sa hindi siyentipiko, mapanganib, at nakakapinsalang paggagamot upang “bigyang lunas” ang “sakit” sa homosekswalidad at kasarian.

Sa Estados Unidos, na ang mga pamantayan sa kalimitan ay may malaking impluwensya sa buong mundo, ang homosekswalidad ay inuri bilang isang sakit sa pag-iisip ng American Psychiatric Association's Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorder (DSM).

Sa DSM-1 (1952), ang homosekswalidad ay itinuring na “sociopathic personality disturbance”

Sa DSM-2 (1968), ang klasipikasyon ay binago at tinalagang “sexual deviation.”

Sa DSM-3 (1973), batay sa maraming pagsasaliksik, napagpasyahan na ang pagbabago ng oryentasyong sekswal ay hindi posible at ang pagkahumaling sa kaparehong kasarian ay bahagi ng normal na spectrum ng sekswalidad ng tao.^{2,3}

Sa DSM-5 (2018), inalis ang oryentasyong sekswal mula sa listahan ng mga karamdaman sa pag-iisip. Bilang karagdagan, ang “gender identity disorder” sa kalaunan ay pinalitan ng “gender dysphoria,” at nanatili ito sa kasalukuyang klasipikasyon⁴

Ang World Health Organization ay naglathala ng International Classification of Diseases (ICD), at inuri ang homosekswalidad sa mga sumusunod na paraan:

Sa ICD-6 (1948), ang homosekswalidad ay kinlasipika bilang isang “sexual deviation” o “paglihis” sa sekswalidad na maaaring kumatawan sa isang underlying personality disorder.

In ICD-10 (1992), ang “sexual deviation” ay inalis, ngunit ang “ego-dystonic sexual orientation” ay pinanatili, at nangangahulugang habang ang oryentasyong sekswal o pagkakakilanlan ng kasarian ng isang tao ay hindi pinag-aalinlangan, hinahangad ng indibidwal na maging iba ito at “maaaring humingi ng paggamot upang mabago ito.”⁵ Ang nosyon na ito ay ginagamit pa rin upang bigyang katwiran ang mga SOCE ngayon. Ang hindi pagsunod sa kasarian o gender non-conformity ay kinlasipika bilang isang gender identity disorder sa kauna-unahang pagkakataon sa ICD-10.^{6,7}

In ICD-11 (2018), ang homosekswalidad ay tuluyang inalis, at ang “gender identity disorder” ay muling binago bilang “gender incongruence” at inilipat sa isang bagong chapter tungkol sa kalusugang sekswal.⁸ Ang “gender incongruence” sa mga bata ay nananatili sa ICD-11, sa kabila ng mga signipikanteng pangamba.⁹

FOOTNOTES

- ¹ American Psychological Association (APA), Task Force on Appropriate Therapeutic Responses to Sexual Orientation. (2009). *Report of the American Psychological Association Task Force on Appropriate Therapeutic Responses to Sexual Orientation*. Retrieved from <https://www.apa.org/pi/lgbt/resources/therapeutic-response.pdf>
- ² Robert Spitzer. A proposal about homosexuality and the APA nomenclature: Homosexuality as an irregular form of sexual behavior and sexual orientation disturbance as a psychiatric disorder. (1973) *American Journal of Psychiatry*, 130, 1214-1216.
- ³ The APA Task Force on Appropriate Therapeutic Responses to Sexual Orientation cites the extensive literature supporting the depathologization of homosexuality.
- ⁴ APA, 2009.

- ⁵ World Health Organization. *International Classification of Diseases (ICD), 10th Revision*. (1992).
- ⁶ Susan D. Cochran et al. Proposed declassification of disease categories related to sexual orientation in the International Statistical Classification of Diseases and Related Health Problems (ICD-11). *Bulletin of the World Health Organization* (2014); 92:672-679. doi: <http://dx.doi.org/10.2471/BLT.14.135541>.
- ⁷ Jack Drescher et al. Gender incongruence of Childhood in the ICD-11: controversies, proposals, and rationale. *The Lancet Psychiatry* (2016); 3: 297-304.
- ⁸ World Health Organization. *International Classification of Diseases (ICD), 11th Revision*. (2018). Retrieved from <https://icd.who.int>.
- ⁹ Mauro Cabral et al. Removal of gender incongruence of childhood diagnostic category: a human rights perspective. *The Lancet Psychiatry*. Vol 3 (5): P405-406, (May 01, 2016).

Sa pagsisikap na ipagtanggol at itaguyod ang mga pamamaraang ito, sa kabila ng mga ebidensya na nagpapabulaan dito, ang National Association of Research and Therapy of Homosexual (NARTH) ay itinatag sa California noong 1992 upang makabuo ng sinasabing ebidensya upang suportahan ang kanilang adyenda.¹⁸

Magkaibang Pangalan, Magkatulad na Layunin

Habang patuloy na sumusulong ang karapatang pantao para sa mga LGBTIQ sa buong mundo sa taong 2000's, ang kilusang ex-gay/ex-trans ay nagsimulang magpanibagong hugis. Bilang tugon sa dumaraming pagpuna sa kanilang mga gawi, nagsimula silang lumikha ng isang mas ka-iga-igayang prente, inaalas ang diin sa "conversion" mula "gay" o bakla papunta sa tuwid o straight, at nagpalabnaw ng lenggwaha na nagmamalaking sila ay tumulong sa mga tao na makamit ang kanilang "kalayaan mula sa homosekswalidad." Umiiral sa parehong relihiyoso at pormal na therapeutic na sektor,^{19,20,21} ang ang mga rebranded* na gawing ito ay tumigil sa pag-angkin na ang pagbabago ng SOGIE ay ang kanilang layunin, at sa halip ay nagbibigay na sila ng suporta sa mga indibidwal na nakakaranas ng pagdurusa dahil sa kanilang hindi ginustong pagkahumaling sa kaparehong kasarian o gender identity. Dahil dito, binago nila ang kanilang mga interbensyon upang suportahan ang tinaguriang "mga nagpupumiglas" o "strugglers" upang pigilan ang kanilang mga sekswal na pagnanasa o sexual desires, katulong ng pamumuhay bilang

isang celibate o walang sekswal na aktibidad, muling maibalik ang kanilang cisgender na identidad, at muling matanggap sa lipunan. Tulad ng isang kilalang samahan na nagtataguyod ng mga tala ng kaalaman sa conversion therapy sa website nito, "Ang homoseksuwal na tukso ay maaaring hindi pinili, ngunit ang pag-uugaling homoseksual ay pinipili."²²

Ang katangian ng pagbabago na ito ay ang rebranding ng NARTH noong 2014, nang ito ay naging isang institute sa loob ng bago, at kaduda-dudang Alliance for Choice and Scientific Integrity,²³ na, bukod sa iba pang mga serbisyo, ay ngayo'y nagtataguyod ng mga gawing Sexual Attraction Fluidity Exploration in Therapy (SAFE-T). Iginiit nila na ang kanilang hangarin ay suportahan ang "mga karapatan ng kliyente" at "therapeutic choice" sa pamamagitan ng pagtulong sa mga kliyente na may atraksyon sa kaparehong kasarian o same-sex attraction na magsumikap na "makamit ang isang makabuluhan, at kasiya-siyang buhay alinsunod sa kanilang mga personal na values at layunin."²⁴ ISa UK, ang tagline para sa International Federation for Therapeutic and Counselling Choice (internasyonal na dibisyon ng NARTH Institute) ay "pagsuporta sa mga taong nais na lumakad nang ibang landas," at ang website nito ay puno ng deklarasyon tungkol sa dignidad at choice (malayang pagpili), ngunit malinaw din na nagsasaad na ang organisasyon ay "umiiral upang matulungan ang sinumang nakakaranas ng hindi kanais-nais na relasyon at sekswal na pag-uugali,

¹⁸ Jones et al. 2018.

¹⁹ Christopher H. Rosik, Sexual Attraction Fluidity Exploration in Therapy (SAFE-T): Creating a Clearer Impression of Professional Therapies That Allow for Change. (2018) *Journal of Human Sexuality*, Vol.9.

²⁰ Jones et al, 2018.

²¹ Sarah Pilliam Bailey. Gay, Christian, and celibate: the changing face of the homosexuality debate, *The Washington Post* (August 4, 2014.) https://www.washingtonpost.com/national/religion/gay-christian-and--celibate-the-changing-face-of-the-homosexuality-debate/2014/08/04/65a73d6c-1c1a-11e4-9b6c-12e30cbe86a3_story.html?utm_term=.31edc21b2e34

²² <https://www.livingwaters.com/coming-out-of-the-closet-on-homosexuality/>

²³ Noong 2014, ang National Association for Research and Therapy of Homosexuality (NARTH), isang kilalang American "ex- gay" organization, ay nag-rebrand ng sarili bilang NARTH Institute sa loob ng bagong Alliance for Therapeutic Choice and Scientific Integrity.

²⁴ Rosik, 2018. See also: <https://www.therapeuticchoice.com/why-the-alliance-supports-safe-ther> and <https://thinkprogress.org/ex-gay-therapists-attempt-rebrand-around-therapeutic-choice-and-client-rights-dfc-d2c99282b/>

atraksyon, at mga pattern.”²⁵ Kabilang sa mga materyal nila ay isang pelikulang tinawag na *Voices of the Silenced*, na pinapalabas na may pagsamo na: “Hanapin ang katotohanan na pinatahimik sa buong mundo... walang makakapilit sa iyong manatiling bakla o transgender.”²⁶ Ang organisasyon na sa tunog ay parang lehitimo, ang American College of Pediatricians (ACPeds), ay isa pang halimbawa kung paano isinusulong ng mga kampanyador laban sa karapatang pantao ng LGBTIQ people ang kanilang extremist na pananaw na para bagang ito ay siyentipiko. Itinalaga bilang isang hate group ng South Poverty Law Center na nakabase sa Estados Unidos, masidhing inindorso ng ACPeds ang paggamot para sa “hindi ginustong pagkahumaling sa homosekswal” o “unwanted homosexual attraction”, na naghahayag na ang mga pag-aaral na nagpapabulaan sa tagumpay nito ay may depekto at ang mga pagtatangka na ipagbawal ang conversion therapy ay pambihirang pag-atake sa karapatan ng mga pasyente.^{27,28}

Sa katunayan, madalas na hindi nangangailangan ng matinding pagsisikap upang malaman ang aktwal na layunin ng mga grupong ito. Halimbawa, pagkatapos ng pagbanggit ng mga matagal nang napabulaanang pag-aaral upang bigyang katwiran ang pangangailangan para sa pagpili ng kliyente sa paghahanap ng therapy para sa hindi kanais-nais na atraksyon ng kaparehong kasarian o unwanted same-sex attraction, ang website ng Focus on the Family ay buong tapang na naglalahad na, “Pinaninindigan namin ang turo sa banal na kasulatan o scriptural teaching

²⁵ Tingnan ang website ng International Federation for Therapeutic and Counselling Choice. “About” na seksyon. <https://iftcc.org/about/>

²⁶ See website for the International Federation for Therapeutic and Counselling Choice. <https://iftcc.org>

²⁷ Southern Poverty Law Center website, accessed June 17, 2019. <https://www.splcenter.org/fighting-hate/extremist-files/group/american-college-pediatricians>

²⁸ Tingnan ang website ng American College of Pediatricians. <https://www.acpeds.org>

na ang mga homosekswal na strugglers ay maaaring magbago at nababago ang kanilang pag-uugali at pagkakakilanlan at ugaling sekswal.”²⁹ Samantala, sa Singapore, may isang grupo na tinawag na 3:16 Church ang nagsusulong ng isang ministryo na tinawag na TrueLove.Is. Sa website nito na puno ng mga kulay ng bahaghari at nakakapagpakalmang lenggwahe upang magbigay ng inspirasyon sa mga mambabasa “to come out and come home,” ang TrueLove. Is ay kumakatawan sa isa sa pinakabagong pagtatangka na palabnawin ang pagtatanggi sa buhay ng LGBTIQ people, at hinihimok ang LGBTIQ people na ramdamin ang pag-ibig ng Diyos upang “mapagtagumpayan” ang kanilang pagkahumaling sa kasalanan.³⁰ Ang katotohanan, sa mga pagkakataon na ang indibidwal ay naghahirap dahil sa same-sex attraction o gender identity incongruence, bawat pangunahing medical at mental health na awtoridad sa buong mundo ay naniniwala na ang mga naturang indibidwal ay nangangailangan ng pangangalaga upang masuportahan sila na tanggapin at yakapin kung sino sila. Ito ay kaisa sa maingay na minorya ng mga tinaguriang eksperto na naniniwala na ang mga indibidwal na ito at dapat suportahan upang itakwil ang kanilang sarili, sa pamamagitan ng celibacy o dili kaya’y sikolohikal o pisikal na mapag-abusong SOCE.

Kasabay nito, ang mga pasimuno ng conversion therapy ay nagpatuloy na pabilisin ang paglawak nila sa buong mundo, at pagtibayin ang kanilang koneksyon sa katulad nilang mag-isip na mga relihiyosong konserbatibo sa buong mundo. Ayon kay Dr. Kopya Kaoma, isang kilalang iskolar na Zambian at pari na Anglikano, ang

²⁹ Jeff Johnston. *The right to counseling for unwanted same-sex attractions*. Published on the Focus on the Family’s website as number 2 of its 8-part “Leaving Homosexuality” series. (no publishing date available). <https://www.focusonthefamily.com/socialissues/sexuality/leaving-homosexuality/the-right-to-counseling-for-unwanted-same-sex-attractions>

³⁰ I am a gay ex-Christian and I attended a TrueLove.Is event. (May 3, 2019) The Medium.com. <https://medium.com/@whatistruelove/i-am-a-gay-ex-christian-and-i-attended-a-truelove-is-event-8871aa331f97>

pag-export ng tinatawag na conversion therapy batay sa mga ex-gay na modelo sa mga bansang Africa ay nagsimulang masigasig noong 1998, sa Kumperensya ng Lambeth, sa decennial* na pagpupulong ng mga obispo ng Anglican Communion na hinanda ng Arsobispo ng Canterbury, kung saan sinabi sa mga Obispo ng Africa at iba pang mga pinuno na ang homoseksualidad ay maaaring pagalingin.³¹

Ipinagpalagay niya na ang posisyon ng Simbahang Anglican noon at ngayon ay naging batayan para sa pagkriminalisa ng LGBTIQ people sa Africa at “pinipigilan ang gobyerno at mga asosasyong sikolohikal mula sa pag-apak sa kanilang ‘kalayaan sa relihiyon’ upang matulungan ang mga naghihirap mula sa di-ginustong same sex attraction.” Sinabi pa niya na, “*Ang pananaw sa LGBTQ people bilang mga makasalanan ay ginagamit upang bigyang katwiran ang pagparusa sa mga gays na tumanggi sa mga “pagremedyo” na inaalok ng mga ex-gay na mga organisasyon. Masahol pa, batay sa matibay na paniniwala ng maraming mga ebanghelikong pinuno o evangelical leaders na ang Kristiyanong therapy ay maaaring gawing tuwid o straight ang mga gays, ang ilan ay nagtataguyod pa ng mga patakarang ipinagbabawal ang homoseksualidad at pinapayagan pa ang sapilitang therapy.*”³²

Sa katunayan, ang mga konserbatibong evangelical leaders at iba pang mga relihiyosong tagasuporta ng “conversion therapy” sa buong mundo ay mariing naghahayag na ang kanilang kalayaan sa relihiyon ay tinatapakan ng mga nagnanais na ipagbawal ang lahat ng pagsisikap na naglalayong baguhin ang SOGIE, at nag-gigiit na ang pagtanggap sa therapy sa mga taong may di-ginustong same sex attraction

³¹ Kopya Kaoma. Conversion therapy: a bigger threat to Africa than Scott Lively. (6 October 2014). Political Research Associates. <https://www.politicalresearch.org/2014/10/06/conversion-therapy-a-bigger-threat-to-africa-than-scott-lively/>

³² Kaoma, 2014.

ay “lumalabag sa kanilang mga kinikilalang internasyonal na mga karapatan sa kalusugan, pagpapasiya sa sarili, at kalayaan.”^{33, 34}

Ngayon, malinaw na ang tinaguriang conversion therapy ay nagpapatuloy sa buong mundo, na may pinakamatibay na dokumentasyon na nagmumula, muli, sa U.S., U.K., at Australia. Sa U.S., tinantya kamakailan ng Williams Institute na 698,000 LGBT persons na may sapat na gulang (edad 18-59) ay sumailalim sa conversion therapy, kasama ang halos 350,000 mga nasa hustong gulang na LGBT na ginamot noong sila ay mga kabataan (adolescent) pa lamang. Dagdag pa, tinantya nila na ang 20,000 kabataang LGBT (edad 13-17) ay makakatanggap ng “conversion therapy” mula sa isang lisensyadong propesyonal sa pangangalagang pangkalusugan bago umabot sa edad na 18, at 57,000 kabataan (edad 13-17) ay tatanggap ng “conversion therapy” mula sa relihiyoso o espiritwal na tagapayo bago umabot sa edad na 18.³⁵ Noong Pebrero 2019, inilabas ng UK Government Equalities Office ang buod ng report ng kauna-unahang National LGBT Survey kung saan 108,000 katao ang tumugon (respondent). Sa mga ito, 2% ang sumailalim sa conversion o reparative therapy sa pagtatangka na “gumaling,” at 5% ang inalok ng paggamot. Para sa mga respondent na transgender, 9% ng mga transgender men ang inalok ng paggamot at 4% ang sumailalim dito. Sa mga respondent na sumailalim sa conversion therapy, 51% ay nakatanggap ng paggamot mula sa mga grupo ng pananampalataya at 19% ang tumanggap nito mula sa mga propesyonal sa pangangalaga ng kalusugan.³⁶ Batay sa survey na ito, ang

³³ Family Watch International (2019) Policy brief: *Laws banning sexual reorientation therapy are harmful and violate fundamental human rights*. <http://familywatch.org/wp-content/uploads/sites/5/2017/10/fwipolicybriefSOCE.pdf>

³⁴ See also the TrueLove.Is website: <http://truelove.is>

³⁵ Mallory et al, 2018 <https://williamsinstitute.law.ucla.edu/wp-content/uploads/Conversion-Therapy-LGBT-Youth-Jan-2018.pdf>

³⁶ UK Government Equalities Office. National LGBT Survey: Summary Report, Updated 7 February 2019. <https://www.gov.uk>

tanggapan ng UK Equalities ay gumawa ng isang Action Plan, na, bukod sa iba pang mga pangako, ay naniguro na tatapusin ang lahat ng uri ng “conversion therapy.”³⁷

Ang mga ulat sa media ay nagbigay diin na ang mga kasanayan sa pagbabago ng SOGIE sa UK at US ay isinasagawa sa loob ng mga komunidad ng mga imigrante at unang henerasyon, at ang mga kabataan ay pinapabyahe pabalik sa kanilang o pinagmulang bansa ng kanilang mga magulang upang sumailalim sa conversion therapy.³⁸ Isang kaso, sa partikular, ang umani ng signipikanteng atensyon sa media at kinailangan ng interbensyon mula sa US Embassy sa Kenya. Isang batang etnikong gay na Somali na ipinanganak sa Kenya na lumipat sa Estados Unidos ay niloko ng kanyang pamilya na bumalik sa Kenya sa panahon ng kanyang bakasyon sa unibersidad, na may hangarin na dalhin siya sa isang Islamikong relihiyosong conversion camp para sa mga Muslim na naligaw ng landas mula sa heteronormatibidad. Mabuti na lang at nakatakas siya.³⁹

Sa Australia, ang katangian ng mga gawing SOGIE change sa huling 30 taon ay inilarawan sa marami-raming report. Ang pinakamalawak sa mga ito, na inilathala noong 2018 ng La Trobe University at ng Human Rights Law Center sa estado ng Victoria, ay nagbibigay ng masusing pagsusuri sa katangian at lawak ng mga gawing SOGIE change sa Australia, pati na rin ang mga ispesipikong rekomendasyon para matanggal na sa bansa ang naturang mga gawi.⁴⁰ Iminungkahi ng

uk/government/publications/national-lgbt-survey-summary-report/national-lgbt-survey-summary-report

³⁷ Government Equalities Office. LGBT Action Plan. (July 2018). https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/721367/GEO-LGBT-Action-Plan.pdf

³⁸ Chitra Ramaswamy. “I still have flashbacks:” the “global epidemic” of LGBT conversion therapy. *The Guardian*. (8 August 2019). <https://www.theguardian.com/world/2018/aug/08/i-still-have-flashbacks-the-global-epidemic-of-lgbt-conversion-therapy>

³⁹ Mahad Olad. Escaping gay conversion therapy in Kenya. *The Ithacan*. (February 7, 2018.)

⁴⁰ Jones et al, 2018

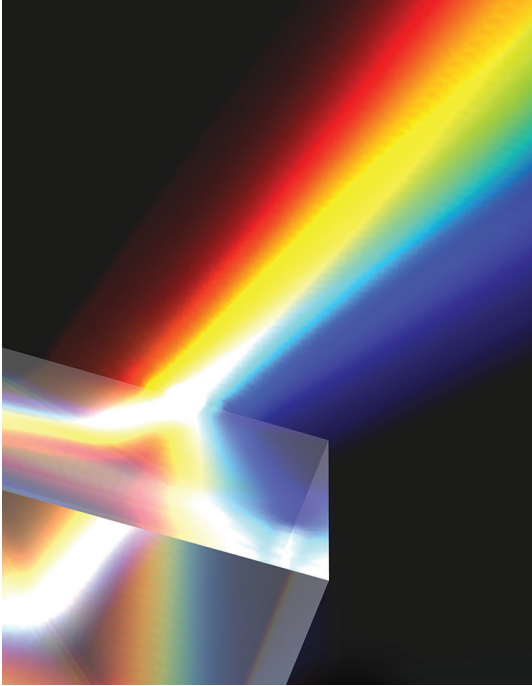
pagsasaliksik ng mga may-akda na hanggang sa 10% ng mga LGBTQ na Australyano ay “bulnerable pa rin sa mapanganib na mga gawing conversion therapy” at na, sa halip na umatras, ang mga gawing pag-convert at mga ideolohiyang ex-gay/ex-trans ay pangunahing ginagamit at isinulong sa “mga mensahe at aral ng maraming mga simbahan, mosque, at sinagoga, sa pamamagitan ng print at digital media at sa pamamagitan ng ilang mga programa sa Kristiyanong radyo.”

Habang ang pananaliksik sa katangian at lawak ng “conversion therapy” ay kulang sa maraming iba pang mga bansa, iminungkahi ng mga ulat sa media na ginagawa ito sa loob ng mga relihiyosong konserbatibong komunidad, sa konteksto ng sekular na kalusugan at pangangalaga sa kalusugang mental, at nauugnay sa tradisyunal na mga kagawian sa sub-Saharan Africa, Latin America at Caribbean, Oceania, bahagi ng Asya, at Silangang Europa at Gitnang Asya.

Ang mga pamamaraan para maabot ang mga tao, lalo na ang kabataan, ay sumisikat, sa paggamit ng “apps” at social media. Sa kabutihang palad, ang mga grupong lumalaban para sa karapatang pantao ay sinasalungat ito: sa US, pagkatapos nang ilang buwang adbokasiya, ang Google, Apple, at Amazon.com ay sumang-ayong lahat na alisin ang isang app na naghihimok ng “conversion therapy” sa pamamagitan ng Living Hope Ministries.⁴¹ Ayon sa website ng Living Hope, sila ay may “pinakamalaking online support group sa buong mundo para sa kalalakihan at kababaihan na apektado ng atraksyon sa same sex.”⁴²

⁴¹ Chaim Gartenberg. Google removes conversion therapy app from Play Store. *The Verge*. (March 29, 2019). <https://www.theverge.com/2019/3/29/18286906/google-conversion-therapy-app-play-store-remove>

⁴² Tingnan ang website ng Living Hope Ministries website, “Living hope online forums” page <https://www.livehope.org/forums/>

Ang Syensya

Sa taong 2009, ang American Psychological Association (APA) Task Force on Appropriate Therapeutic Responses sa Sekswal na Oryentasyon ay nagsagawa ng sistematikong pagsusuri ng peer-reviewed literature tungkol sa mga SOCE at nagtapos o nag-conclude na “ang mga resulta ng wastong siyentipikong pagsasaliksik ay nagpahiwatig na malamang sa hindi ay mababawasan ng mga indibidwal ang atraksyon sa kaparehong kasarian o same-sex attraction, o madagdagan ang mga kasalungat na kasarian na sekswal na atraksyon sa pamamagitan ng SOCE.”⁴³ Sinabi pa ng Task Force na, sa kabaligtaran, ang mga pamamaraang ito ay nagdudulot ng pinsala, tulad ng:

...depresyon, guilt, helplessness, kawalan ng pag-asa, kahihyan, pag-atras sa mga sosyal na gawain, suicide, pag-abuso sa bawal na gamot, stress, pagkabigo, pansisi sa sarili, pagkabawas ng kumpyansa sa sarili at pagiging totoo sa iba, nadagdagan ang pagkamuhi sa sarili, pagkapoot at paninisi sa mga magulang, pakiramdam ng galit at pagkakanulo, pagkawala ng mga kaibigan at mga potensyal na romantikong partner, mga problema sa sekswal at emosyonal na intimacy, sekswal na pagkadepektibo, high-risk sexual behavior, pakiramdam ng pagiging dehumanized at hindi totoo sa sarili, pagkawala ng pananampalataya, at pakiramdam ng pagsasayang ng oras at rekurso.⁴⁴

Marami pang mga kamakailang ebidensya ang nagpapatunay sa mga konklusyong ito. Halimbawa, sa isang 2018 na “Survey sa Pananampalataya at Sekswalidad,” na ginawa sa UK, natagpuan na kabilang sa respondent o sumagot sa survey na sumailalim sa anumang porma ng conversion therapy (10% ng 4,613),⁴⁵ higit sa kalahati ang nakaranas ng isyu sa kalusugang mental o mental health. Sa mga naghahangad ng pagbabago, halos 2/3 ang nagsabi na sila ay “nahihiya sa aking mga pagnanais,” habang halos 75% ang nagsabing humingi sila ng pagbabago sapagkat naniniwala silang ang kanilang pagnanais ay “makasalanan.” Mas mababa sa isang-katlo ang nagsabi na “sila ay nagpatuloy na magkaroon ng masaya at ganap na buhay,” at halos 50% ang nagsabing nahirapan silang “tanggapin

⁴³ APA, 2009.

⁴⁴ APA, 2009.

⁴⁵ Ozanne Foundation. (2018) *Faith and sexuality survey executive report*. <https://ozanne.foundation/faith-sexuality-survey-2018/>

ang sarili ko para sa kung sino ako.” Halos 20% (91 katao) ang nagsabing nagtangka silang magpakamatay, habang halos 60% (193 katao) ang nagsabing sila ay nakaka-isip na magpakamatay.

Sigurado ako na hindi ako ang unang taong lumabas at sinabi na ito ay walang katinuan o insane. Sinisira mo ang mga bata. Nagdudulot ka ng pinsala sa mga bata na bibitbitin nila buong buhay. Nagbibigay ka ng mga sugat na tatagal nang maraming taon bago gumaling, at hindi pa rin kami ganap na gumagaling.

-Lesbyana, Nigeria, nakaligtas sa “conversion therapy”

Ang mga kabataan na wala pang 18 taong gulang ay nahaharap sa mas malaking panganib. Habang ang mga magulang ay maaaring naniniwala na tinutulungan nila ang kanilang mga anak, ang pagpilit sa pagbabago ng SOGIE ay, sa katotohanan, isang porma ng matinding pagtatakwil, na lalong pinalala ng pagtatakwil ng lipunan, stigmatization, at marginalization. Ipinakita ng mga pag-aaral na ang pagtatakwil ng pamilya ay lubos na nagpapataas ng bulnerabilidad sa pagkabalisa sa pag-iisip o mental distress. Ang isang mahalagang pag-aaral na galing sa US noong 2009, halimbawa, ay nagsasaad na, kumpara sa mga kapwa nila na naglahad ng wala o mababang antas ng pagtatakwil ng pamilya, ang mga lesbiyana, bisexual at gay na mga kabataan na nagsaad ng mataas na antas ng pagtatakwil ng pamilya ay 8.4 beses na mas malamang na magtatangkang magpakamatay, 5.9 beses na mas malamang na

nagsaad ng malubhang depression, at 3.4 beses na mas malamang na nagsaad ng paggamit ng iligal na droga at makisali sa hindi ligtas na pakikipagtalik.⁴⁶ Ang US Substance Abuse at Mental Health Services Administration (SAMSHA), ay nagsaad rin na “*Ang mga interbensyon na naglalayon sa isang nakapirming resulta, tulad ng gender conformity o oryentasyong heteroseksual, kabilang ang mga naglalayong baguhin ang pagkakakilanlan ng kasarian, ekspresyon ng kasarian, at oryentasyong sekswal, ay mapamilit, maaaring mapanganib, at hindi dapat maging bahagi ng paggamot sa kalusugang behavioral.*”⁴⁷ Sa katunayan, iminumungkahi ng pananaliksik na ang pagkabalisa na sikolohikal o psychological distress sa mga LGBTIQ, na tinawag na “minority stress” ay resulta ng prejudice at diskriminasyon, at hindi angking sakit sa pag-iisip.⁴⁸

Sa isang pahayag na posisyon nito noong 2013, masigasig na isinaad at inulit ng APA ang nauna nitong mga konklusyon, na “walang kapani-paniwalang ebidensya na umiiral na ang anumang interbensyon sa mental health ay maaaring mapagkakatiwalaan at ligtas na mababago ang oryentasyong sekswal, o, mula sa perspektiba ng mental health, na kailangang baguhin ang oryentasyong sekswal.”⁴⁹ Sa parehong taon, mismong ang ilang mga pinuno ng kilusang ex-gay sa isang bukas na liham ay hayagang nagtakwil sa mga gawing pagbabago ng SOGIE. Narito ang ilang bahagi ng kanilang pahayag:

⁴⁶ C Ryan, D Huebner, R Diaz, & J Sanchez. (2009). Family rejection as a predictor of negative health outcomes in white and Latino lesbian, gay, and bisexual young adults. *Pediatrics*, 123 (1): 346-352.

⁴⁷ Substance Abuse and Mental Health Services Administration (SAMHSA), *Ending Conversion Therapy: Supporting and Affirming LGBTQ Youth*. HHS Publication No. (SMA) 15-4928. Rockville, MD: Substance Abuse and Mental Health Services Administration. (2015). <https://store.samhsa.gov/system/files/sma15-4928.pdf>

⁴⁸ Meyer, I. H. (2003). Prejudice, social stress, and mental health in lesbian, gay, and bisexual populations: Conceptual issues and research evidence. *Psychological Bulletin*, 129, 674-697.

⁴⁹ David Scasta and Phillip Bialer. (2013). American Psychiatric Association Position statement on issues related to homosexuality. <https://www.psychiatry.org/newsroom/news-releases/apa-reiterates-strong-opposition-to-conversion-therapy>

Malinaw na malinaw na ang conversion therapy ay nagpapatibay ng internalized homophobia, pagkabalisa, o anxiety guilt at depresyon. Ito ay nagdudulot sa pagkamuhi-sa-sarili at emosyonal at sikolohikal na pinsala kapag hindi naganap ang pagbabago.

Nakalulungkot na napakaraming pinipiling magpakamatay bilang resulta ng kanilang pakiramdam ng pagkabigo. Dahil dito, nagkakaisa tayo ngayon sa ating paniniwala na ang conversion therapy ay hindi “therapy,” ngunit sa halip ay parehong hindi mabisa at nakakapinsala. Nakahanay kami sa bawat pangunahing propesyonal na mga organisasyong medikal at mental health sa pagtuligsa sa mga sa mga SOGIE change na gawi. Pinapaalalahanan namin ang mga magulang na mahalin at tanggapin ang kanilang mga anak na LGBTQ. Nakikiusap kami sa simbahan na tanggapin, yakapin, at panindigan ang mga LGBTQ “with full equality and inclusion.”⁵⁰

Noong 2018, isa pang grupo ng “SOCE survivors” sa Australia ang naglathala ng isang panawagan para sa pag-aksyon o call to action kasama ang petisyon sa change.org na “wakasan ang mga paggagamot sa gays.” Isinaad dito na “ang mga nakaligtas sa kilusang ex-gay/ex-trans/conversion ay nagtitiis at nakaligtas sa isang sistema na kinamumuhian at ikinahihiya sila, sa kabila ng kanilang matinding debosyon at koneksyon sa kanilang faith community,” ang call to action ay nagbigay ng isang detalyadong pagpapaliwanag ng pangunahing mga prinsipyo, layunin, at pamamaraan ng SOGIE change practice batay sa kanilang mga karanasan. Ito ay nagbigay ng karagdagang detalye kung paano nagpapatuloy ang mga SOGIE change practices, madalas na hindi masyadong napapansin, at nagbibigay ng listahan ng mga ispesipikong rekomendasyon sa mga nahalal na representante ng Australia na nararapat na “aktibong kumilos patungo sa pagpapahinto” sa mga mapanganib na gawing ito.⁵¹

⁵⁰ National Center for Lesbian Rights (NCLR). (2014) *Open letter: Former ex-gay leaders unite in opposition to conversion therapy*. Retrieved from: <http://www.nclrights.org/former-ex-gay-leaders-unite-in-opposition-to-conversion-therapy/>

⁵¹ SOCE Survivor Statement to accompany the change.org/endgaycures petition. (31 August, 2018) Retrieved from <http://socesurvivors.com.au>

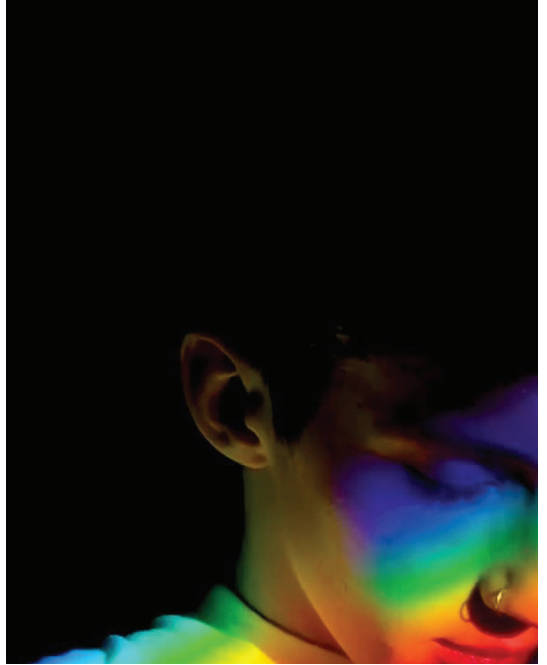

Photo © United Nations

Pandaigdigang Kalusugan, Mental Health, at ang Consensus sa “Conversion Therapy” ng mga Eksperto sa Karapatang Pantao

Ang bawat pangunahing medikal at mental health na asosasyon sa Estados Unidos, Canada, Australia, at mga bansa ng European Union (EU), pati na rin sa maraming iba pang mga bansa, ay kumokondena sa pagsasagawa ng conversion therapy⁵² Kasama rito ang mga grupo tulad ng : American Medical Association, American Psychiatric Association, American Psychological Organization at marami pang iba sa US; ang Royal College of Psychiatrists, UK Council for Psychotherapy, at ang British Psychological Society at isang koalisyon ng iba pang organisasyon sa U.K.⁵³ ang German Medical Association; Australian Psychological Society; Psychological Society of South Africa; ang Lebanese Psychiatric Society; ang Hong Kong College of Psychiatrists at ang Hong Kong Psychological Society; ang Chinese Psychological Association; Indian Psychiatric Society; at ang Psychological Association of the Philippines. Noong Marso 2018, ang European Parliament ay bumoto ng may malawak na margin para sa isang pag-amyenda sa taunang ulat ng EU tungkol sa fundamental rights o batayang karapatan, na sa

“...ang aplikasyon ng tinaguriang ‘reparative’ o ‘conversion therapies’ ay dapat kilalanin na fraudulent at lumalabag sa mga pangunahing alituntunin ng etika ng medisina...”

- Pan American Health Organization (PAHO) -Pan American Health Organization (PAHO)

⁵² Human Rights Campaign. Policy and position statements on conversion therapy (2018). <https://www.hrc.org/resources/policy-and-position-statements-on-conversion-therapy>

⁵³ See U.K. Conversion Therapy Consensus Statement, (June 2014). <http://www.bpc.org.uk/sites/psychoanalytic-council.org/files/Conversion%20Therapy%20leaflet.pdf>

kauna-unahang pagkakataon, ay kumondena sa “gay cure” na therapy at hinimok ang mga miyembrong estado nito na i-ban ang mapanirang gawing ito.⁵⁴

“...anumang interbensyon na nais “makagamot” nang anuman na hindi naman karamdaman ay ganap na hindi etikal.”

-World Psychiatric Association

Sa buong mundo, kahit na ang World Health Organization (WHO) ay wala pang direktang pahayag na kumukondena sa conversion therapy; ipinahayag nito, mula pa noong 1992, na ang same-sex attraction ay normal. Dagdag dito, maraming mga dokumento at magkasanib na pahayag o joint statement ang nananawagan na wakasan na ang karahasan at diskriminasyon sa LGBTIQ, at isinama ang “conversion therapy” sa listahan ng mga gawing nangdidiskrimina at mapang-abuso na naranasan ng LGBTIQ sa health care setting sa buong mundo, kasama ang sapilitan at puwersahang isterilisasyon, sapilitang genital at anal na eksaminasyon, at hindi kinakailangang operasyon at paggamot sa intersex na bata ng walang personal na pahintulot.^{55,56}

Ang Pan American Health Organization (PAHO), isang panrehiyong sangay ng WHO,

⁵⁴ European Parliament’s Intergroup on LGBT Rights. *European Parliament takes a stance against LGBTI conversion therapies for the first time.* (1 March 2018). <http://www.lgbt-ep.eu/press-releases/european-parliament-takes-a-stance-against-lgbti-conversion-therapies-for-the-first-time/>

⁵⁵ World Health Organization. *Sexual health, human rights, and the law.* (2015). https://apps.who.int/iris/bitstream/handle/10665/175556/9789241564984_eng.pdf?sequence=1

⁵⁶ ILO, UNAIDS, UNDP, UNESCO, UNHRC, UNFPA, UNICEF, UNODC, WFP, and WHO. *Joint statement on Ending violence and discrimination against lesbian, gay, transgender and intersex people.* (September 2015). https://www.who.int/hiv/pub/msm/Joint_LGBTI_Statement_ENG.pdf?ua=1

ay naglabas ng isang pahayag ng posisyon noong 2012 na kumukondena sa tinaguriang “gay cures,” na may pagtuon sa mga health professionals sa Latin America at Caribbean. Nakasaad dito na may mga ulat mula sa mga bansa sa Americas na nagmumungkahi na ang “conversion therapies” ay patuloy na pinapakalat ng ilang mga klinika at therapist, at inihayag ng PAHO na ang mga ito “ay kumakatawan sa mga walang katwirang mga praktis na dapat itakwil at nararapat na sumasailalim sa mga kaukulang parusa... ang mga health professionals na nag-aalok ng “reparative therapies” ay inaayon ang kanilang mga sarili sa panlipunang husga at nagpapakita ng isang matinding kamangmangan sa usaping sekswalidad at kalusugang sekswal.” Ipinahayag pa ng PAHO na “ang aplikasyon ng tinaguriang ‘reparative’ o ‘conversion therapies’ ay dapat ikunsidera bilang fraudulent at lumalabag sa pangunahing mga prinsipyo ng etika ng medisina. Ang mga indibidwal o institusyong nag-aalok ng mga paggamot na ito ay dapat na makaranas ng karampatang parusa.”⁵⁷

Gayundin noong 2012, ang World Psychiatric Association ay naglabas ng isang pahayag na,

“Walang maayos na siyentipikong ebidensya sa agham na ang likas na oryentasyong sekswal ay maaaring mabago. Bukod dito, ang mga tinaguriang paggamot ng homosekswalidad ay maaaring lumikha ng isang sitwasyon kung saan ang paghusga at diskriminasyon ay lumaganap, at maaari silang maging mapanganib. Ang anumang interbensyon na naglalayong “manggagamot” ng isang bagay na hindi naman karamdaman ay hindi etikal.”⁵⁸

⁵⁷ Pan American Health Organization Position Statement: “Cures” for an illness that does not exist. (Issued May 2012). <https://www.paho.org/hq/dmdocuments/2012/Conversion-Therapies-EN.pdf>

⁵⁸ World Psychiatric Association (D Bhugra et al.) WPA position statement on gender identity and same-sex

Sa 2015 Annual Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights (UNHCHR) tungkol sa diskriminasyon at karahasan laban sa mga indibidwal batay sa SOGI, ang seksyon sa discriminatory practices sa pangangalaga ng kalusugan ay nagsasaad na:

“Lumulubha ang pagkabahala sa tinaguriang ‘conversion therapies’ na may layuning ‘pagalingin’ ang homoseksual na atraksyon. Ang mga nasabing therapies ay natuklasang hindi etikal, hindi siyentipiko, at hindi epektibo at, sa ilang mga pagkakataon, kinokonsiderang torture-at humahantong sa matagumpay na ligal na pagbabago at pagbaba-ban sa maraming mga bansa.”⁵⁹

Noong Hunyo 2018, ang UN Independent Expert on protection against violence and discrimination based on SOGI, na si Victor Madrigal-Borloz, ay naglabas ng isang report kung saan inilahad nya ang pagkabahala sa pagsasagawa ng conversion therapy:”

“Ang karahasan na naiulat laban sa mga tao batay sa kanilang aktwal o perceived na SOGI ay death threats, pambubugbog, corporal punishment na ipinataw bilang parusa para sa same-sex na kondukta, di-makatwirang pag-aresto at pagkakulong, pagdukot, incommunicado detention, panggagahasa at pang-aabusong seksual, pagpapahiya, pang-aabusong verbal, harassment, bullying, hate speech at sapilitang eksaminasyong

orientation, attraction, and behaviors. (March 2016). https://www.wpanet.org/detail.php?section_id=7&content_id=1807

⁵⁹ Human Rights Council, 29th Session. Agenda Items 2 and 8. Annual Report of the UN High Commissioner for Human Rights and reports of the Office of the High Commissioner and the Secretary General. Follow-up and implementation of the Vienna Declaration and Programme of Action. Discrimination and violence based on their sexual orientation and gender identity. 4 May 2015. A/HR/29/23

medikal kabilang ang anal na eksaminasyon, at iba pang mga pagkakataong tinaguriang “conversion therapy”. Isinasaalang-alang ang sakit at pagdurusa na nadulot at ang di-hayag na diskriminasyong layunin at hangarin ng mga gawing ito, maaari silang bumuo ng torture o iba pang malupit at hindi makatao o nakakalapastangan na paggamot o parusa sa situwasyon kung saan kasangkot ang isang opisyal ng Estado, kahit sa pagpayag lamang nito... Misogyny, patriarchy at gender inequalities ay naglalagay sa mga babaeng lesbiyana at bisexual sa peligro ng karahasan. Biktima sila ng panggagahasa - na may layon na sila’y parusahan o, diumano’y, “baguhin” ang kanilang oryentasyong seksual - at gayundin ang sapilitang kasal, female genital mutilation o paggupit ng bahagi ng kanilang ari, sapilitang pagbubuntis, kolektibong pambubugbog dahil sa pampublikong pagpapakita ng pagmamahal, pag-atake gamit ang asido at “conversion therapies.”⁶⁰

Kasama sa mga konklusyon ng report ay ang rekomendasyon na, “Dapat ipagbawal ng mga Estado ang tinatawag na conversion therapy; sapilitang mga medikal na eksaminasyon, kabilang ang anal na eksaminasyon; involuntary na paggamot; sapilitang psychiatric evaluation; sapilitan o pinilit na operasyon; at isterilisasyon o iba pang pwersadong medikal na mga procedure na ipinataw sa LGBT at gender non-conforming na mga tao.”⁶¹

⁶⁰ Victor Madrigal-Borloz. Report of the Independent Expert on protection against violence and discrimination based on sexual orientation and gender identity. Human Rights Council Thirty-eighth session 18 June–6 July 2018. Agenda item 3. A/HRC/38/43 <https://documents-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/G18/132/12/PDF/G1813212.pdf?OpenElement>

⁶¹ Madrigal-Borloz, 2018.

“Conversion Therapy” at Mga Prinsipyo ng Karapatang Pantao

Bagama’t ang “conversion therapy” ay malawakan nang kinokondena ng mga eksperto sa kalusugan, mental health, at karapatang pantao sa buong mundo, nananatili ang mga kritikal na katanungan sa kung paano maaaring panagutin ang mga bansa at aktor sa loob sa nakapipinsalang gawi na ito, sa bahaging dahil ang mga LGBTIQ mismo ay maaaring maghanap ng “paggamot” mula sa relihiyoso o propesyunal na grupo. Ang tunay na isyu, kung gayon, ay kung paano tugunan ang lagapan na homophobia at transphobia sa pamilya at lipunan na humihimok sa mga tao na magpasailalim sa mga gawing ito.

Maraming mga pag-aaral kamakailan ang maring nagpapaliwanag na ang SOGIE change practices ay maaaring lumalabag sa mga tukoy na statutes sa karapatang pantao, katulad ng karapatan sa kalusugan, karapatang maging malaya mula sa walang pahintulot na paggagamot, karapatang hindi madiskrimina, karapatan sa privacy, at mga karapatan ng bata sa mga pagkakataon kung saan ang mga menor de edad ay napapasailalim sa mga gawing ito.^{62,63} Halimbawa, ang karapatan sa kalusugan ay nilalabag sa mga pagkakaton na ang “conversion therapies” ay maaaring ipinapataw nang walang buong pahintulot, lalo na sa mga menor de edad. Ang na-update na Yogyakarta Principles ay direktang tumutugon sa mga pinsala na naidudulot ng SOGIE change practices sa Prinsipyo 18 (f): “Tiyaking ang anumang medikal o sikolohikal na paggagamot o pagpapayo ay hindi, malinaw o di-hayag, tumatrato na ang SOGI ay kondisyong medikal na nangangailangang gamutin, pagalingin, o pigilan.”⁶⁴

Dagdag dito, ang mga karapatan sa privacy at non-discrimination ay maaaring malabag kapag ang mga LGBTIQ ay tina-target para sa “conversion therapy” partikular dahil sa kanilang SOGIE at dahil

⁶² Jones et al, 2018.

⁶³ Ignatius Y Nugraha. The compatibility of sexual orientation change efforts with international human rights law. *Netherlands Quarterly of Human Rights*, (2017), Vol 35(3): 176-192.

⁶⁴ *The Yogyakarta Principles + 10*. Adopted in Geneva, 10 November 2017. <https://yogyakartaprinciples.org/principle-18/>

ang nasabing tinatawag na paggamot “ay may potensyal na makabawas o makapinsala sa kakayahan ng isang indibidwal na itaguyod at mapagtanto ang kanilang pagkakakilanlan bilang isang LGBT at upang makabuo ng kasiya-siyang intimate na relasyon.”⁶⁵ Malakas rin ang argumento kapag ang pinag-uusapan at pinagbabasehan ay ang “best interests of the child.” Halimbawa, malinaw na sinabi ng Committee on the Rights of the Child (CRC) na: *“mariing pag-eendorso sa mga karapatan ng mga adolescents sa kalayaan sa pagpapahayag at respeto sa kanilang awtonomiya, at kumukondena sa imposisyon ng paggagamot para baguhin ang SOGI, at ang transgender na identidad at same-sex attraction ay madalas na na-pathologize bilang psychiatric disorder. Hinihimok nito ang mga Estado na alisin ang mga nasabing gawi, at ipawalang-bisa ang lahat ng batas na nag-criminalize o kung hindi man ay nagdidiskrimina sa mga indibidwal batay sa kanilang SOGI.”*⁶⁶

Ang isang mahalagang tanong ay kung ang mga SOGIE change practices ay maituturing na torture o cruel, inhuman or degrading treatment (CIDT), o hindi. Ito ay kinonsidera bilang torture o CIDT kapag may nasasangkot na invasive o matinding pisikal na pamamaraan na labag sa kalooban, tulad ng aversion therapy (electric shocks, nausea inducing medications), pambubugbog, pagkulong, panggagahasa, o kidnapping. Halimbawa, ang Committee Against Torture (CAT) ay nagrehistro ng pagkabahala bilang bahagi ng Universal Periodic Review ng Ecuador kung saan nagkaroon ng mga paratang ng involuntaryong pagpapasailalim ng LGBTIQ people sa “sekswal na reorientation at de-homosexualization therapies” sa mga pribadong klinika.⁶⁷

⁶⁵ Jones et al, 2018.

⁶⁶ Committee on the Rights of the Child: General comment on the implementation of the rights of the child during adolescence. (April 2016). https://www.ohchr.org/_layouts/15/WopiFrame.aspx?sourcedoc=/Documents/HRBodies/CRC/GC_adolescents.doc&action=default&DefaultItemOpen=1

⁶⁷ Jones et al, 2018.

Nanawagan din ang CAT ng isang pagsisiyasat sa mga paratang na ang publiko at pribadong mga klinika sa Tsina ay nangangasiwa ng mga electric shocks at kung minsan ay involuntaryong pagpasok psychiatric institution o iba pang mga pasilidad.⁶⁸ Kung o papaanong ang psychological pain ay dulot ng “conversion therapy” at ito ay umaangkop sa loob ng mga pamantayan ng torture o CIDT ay hindi malinaw at maaaring nakasalalay sa mga tukoy na katangian, sanhi, at intensidad nito.⁶⁹ Kung maaring maitaguyod na ang pagdurusa at pagpapasakit ay sinasadya sa pamamagitan ng pamimilit o pagpwera, maaaring posible na panagutin ang mga salarin.⁷⁰

Ang UN Independent Expert sa SOGI, na si Victor Madrigal-Borloz, isang eksperto sa isyu ng torture, ay naglahad sa isang panayam noong huling bahagi ng 2018 na “Sa palagay ko mayroong sapat na ebidensya na nag-uugnay sa conversion therapy, dahil sa pagpalagay na mayroong malalimang pag-patolohiko sa SOGI.” Sinabi pa niya na ang “conversion therapy” practices ay pinagbigay pansin sa kanya mula sa bawat rehiyon sa mundo at ang masusing pangangalap ng ebidensya ay kinakailangan upang malaman ang katangian at lawak ng mga pinsala na dulot ng naturang mga gawi upang matukoy kung torture o hindi ang “conversion therapy.”⁷¹ Sa isa pang panayam, may sinabi siya tungkol sa SOGIE change practices, *“Ating pinag-uusapan ang tungkol sa mga barbarikong aksyon na nagdudulot sa mga tao ng matinding pagdurusa.”*⁷²

⁶⁸ Jones et al, 2018.

⁶⁹ Nugraha, 2017.

⁷⁰ Jones et al, 2018.

⁷¹ Lynare Robbins. Exclusive: New UN LGBTI watchdog talks global progress, backlash. *Washington Blade*. (Nov 5, 2018).

⁷² Serena Chaudhry. Interview: UN envoy wants global ban on ‘barbaric’ conversion therapies. Thomson Reuters Foundation, June 18, 2018. <https://www.reuters.com/article/un-rights-lgbt/interview-u-n-envoy-wants-global-ban-on-barbaric-conversion-therapies-idUSL8NITG4NA>

Ang Katayuang Legal ng “Conversion Therapy” sa Buong Mundo

Hanggang kalagitnaan ng 2019, apat na bansa pa lamang ang nagbawal sa conversion therapy: Brazil, Ecuador, Malta, at Taiwan. May ilang mga bansa na may mga sub-nasyonal at munisipal na sibil o kriminal na batas laban dito, at/o mga polisiyang pang-medikal or mental health o iba pang mga mekanismo na nagbabawal sa praktikang ito, habang maraming mga bansa (tulad ng UK, Ireland, at Australia) ang nasa proseso pa lamang nang pagkakaroon ng mga pambansang polisiya tungkol dito. Dagdag pa dito, may ilan ding mga bansang hindi pinahihintulutan ang gawing basehan ang sexual orientation sa mga mental health diagnosis. Ang mga regulasyong ito ay hindi mismo nagbabawal ng “conversion therapy,” ngunit nagagamit ito upang maparusahan o matanggalan ng lisensya ang mga health professionals na gumagamit ng praktikang naglalayong baguhin ang SOGIE.⁷³

Ang Table 1 ay nagbuuod ng aming findings mula sa pagsasaliksik sa internet tungkol sa estadong ligal ng “conversion therapy” sa bawat bansa. Walang impormasyong mahanap sa karamihan ng mga bansa. Dagdag dito, napag-alaman namin na ang data na iniulat ng ilang mga LGBTIQ news outlet ay hindi wasto. Ang data sa Table 1 ay batay na sa pinakamainam na impormasyong maaring matagpuan.

Sa kadalasan, ang mga praktikang naglalayong baguhin ang SOGIE ay maaari lamang ipagbawal kung ito ay nakatuon sa mga menor de edad at/o isinasagawa sa konteksto ng pormal o regulated na professional care. Mas mahirap tugunan ang mga gawaing ito kapag ginagawa sa konteksto ng relihiyon dahil kadalasan itong pinagtatanggol sa batayan ng magkabanggang mga karapatan tulad ng kalayaan sa relihiyon at kalayaan sa pagsasalita.⁷⁴ Sa US, ang kampanya ng Trevor Project na

⁷³ International Lesbian, Gay, Bisexual, Trans and Intersex Association: Lucas Ramon Mendos, *State-Sponsored Homophobia 2019* (Geneva; ILGA, March 2019).

⁷⁴ Tingnan, halimbawa, ang *Vazzo v Tampa*, *National Center for Lesbian Rights Case Summary*. <http://www.nclrights.org/cases-and-policy/cases-and-advocacy/vazzo-v-tampa/>

TABLE 1:
GLOBAL STATUS OF EFFORTS TO BAN OR RESTRICT
SOGIE CHANGE PRACTICES BY REGION
(Inclusive of UN Member States and Taiwan)

TOTAL COUNTRIES BY REGION		FULL BAN	POLICY OR PARTIAL BAN IN PLACE	A MOVEMENT TOWARDS A BAN	NO BAN OR MOVEMENT	
REGION	EUROPE	45	1 Malta	5 Cyprus · Netherlands · Norway · Spain · Switzerland	5 Belgium · Germany · Ireland · Poland · UK	34
	LATIN AMERICA/ CARIBBEAN	33	2 Brazil · Ecuador	2 Argentina · Uruguay	2 Chile · Mexico	27
	NORTH AMERICA	2	0	2 US · Canada	0	0
	OCEANIA	14	0	0	2 Australia · New Zealand	12
	AFRICA	54	0	1 South Africa	0	53
	MIDDLE EAST	21	0	0	0	21
	SOUTHEAST/ EAST ASIA	19	1 Taiwan	0	0	18
	SOUTH ASIA	8	0	0	1 Maldives	7
TOTAL	196	4	10	10	172	

“50 Bills/50 States” ay nagbunga na, sa ngayon, ng mga polisiyang nagbabawal dito sa 18 na estado at teritoryo, kasama na ang Washington, DC, at Puerto Rico.⁷⁵ Ang mga pagbabawal sa mga estado at teritoryong ito ay limitado lamang sa mga menor de edad at sa mga lisensyadong medical at mental health professionals (at sa ilang mga kaso, sa iba pa na maaaring makatanggap ng bayad kapalit ng “paggamot”) dahil sa mga konstitusyonal na probisyong pumoprotekta sa kalayaan sa relihiyon at pagpapahayag.⁷⁶

⁷⁵ Hanggang June 4, 2019: California, Colorado, Connecticut, Delaware, District of Columbia, Hawaii, Illinois, Maine, Maryland, Massachusetts, New Hampshire, New Jersey, New Mexico, New York, Nevada, Oregon, Puerto Rico, Rhode Island, Vermont, Washington.

⁷⁶ The Trevor Project (2019) *50 bills, 50 states: About our campaign*. Retrieved from: <https://www.thetrevorproject.org/get-involved/trevor-advocacy/50-bills-50-states/about-our-campaign/>

Hindi napigilan ng limitasyong ito ang mga biktima ng “conversion therapy” sa pagsasagawa ng legal na aksyon laban sa mga organisasyong pangrelihiyon. Halimbawa, mayroong landmark legal case noong 2015 na pinanagot ang Jews Offering New Alternatives to Healing (JONAH, na may “H” na dating kumakatawan sa “homosexuality”) dahil sa paglabag nito sa proteksyon ng mga consumer o mamimili laban sa pandaraya. Sa esensya, nagpasya ang korte na ang “conversion therapy” ay isang uri ng mapanlinlang o false advertising dahil sa pag-aalok ng serbisyo na hindi naman maaring maihatid, na humantong sa sapilitang pagpapasara ng JONAH.⁷⁷ Mayroon ding nakabinbin na kaso kagaya nito sa Federal Trade Commission laban sa isang pangkat na tinawag na “People Can Change”, na humaharap sa alegasyon na ang kanilang mga programa

⁷⁷ SPLC, 2016.

ay “mapanlinlang at huwad na mga praktis at maaaring magdulot ng malubhang pinsala sa mga consumer.”⁷⁸ Ginamit din ang argumentong ito sa China kung saan ang isang korte sa Beijing ay nagpasya pabor sa isang bakla na sumailalim sa conversion therapy sa isang pribadong klinika at na nagsabing ang klinika ay gumawa ng false o mapanlinlang na advertising at nagbigay ng hindi mabisang paggamot. Bilang resulta ng pagpapasya, inatasan ang klinika na bayaran ang biktima at magbayad ng multa.⁷⁹

Ang pambansang ban sa Malta ay ang pinaka-komprehensibo sa buong mundo. Ang “Affirmation of Sexual Orientation, Gender Identity and Gender Expression Act, 2015” ay kinikilalang hindi karamdaman o sakit ang kahit anong anyo ng sexual orientation o gender expression. Ipinagbabawal nito ang “*magsagawa ang sinuman ng conversion therapy sa isang taong vulnerable; magsagawa nang hindi ginusto at/o sapilitang conversion therapy sa isang tao; o ang i-advertise ang conversion therapy.*” Sa batas na ito, bawal din sa “*isang propesyonal na mag-alok ng conversion therapy sa sinumang tao meron man o walang natanggap na kabayaran na pera o na i-refer ang sinumang tao sa iba pang mga propesyonal, at/o sa sinumang na magsasagawa ng conversion therapy.*”⁸⁰ Ang conversion practices ay may depinisyon na “*anumang paggamot, kasanayan o sustained effort na naglalayong baguhin, pigilan at/o tanggalin ang sexual orientation, gender identity at/o gender expression.*”

⁷⁸ SPLC, 2016.

⁷⁹ Dan Levin. Chinese court sides with gay man in ‘conversion’ suit. *The New York Times*, (December 19, 2014).

⁸⁰ Government of Malta. The affirmation of sexual orientation and gender identity and gender expression act. (Passed December 2016). <http://www.independent.com.mt/file.aspx?f=119116>

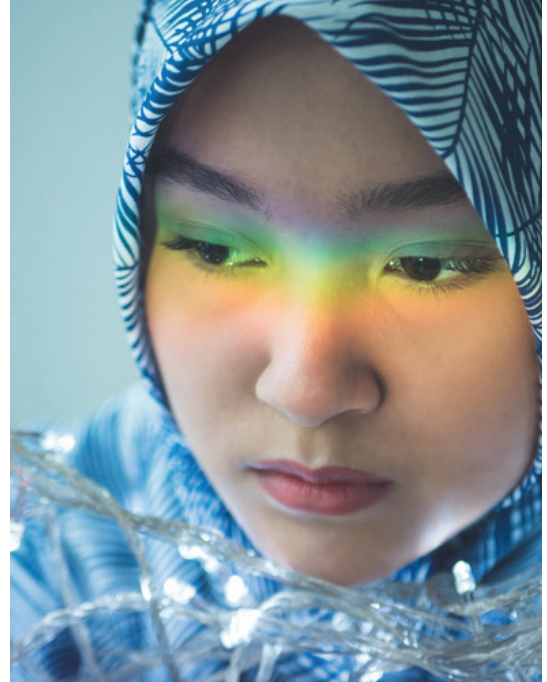

Photo © Gilang Pandu Akbar / EyeEm

Pangrehiyong Kalagayan

Sa karamihan ng mga rehiyon ng mundo, ang katangian at lawak ng mga SOGIE efforts ay hindi maayos na nadokumento. Habang may ilang naisagawang pananaliksik, ang karamihan sa mga dokumentasyon ay nagmula sa anyo ng mga ulat sa media, na maaaring hindi maberipika. Bagama't hindi komprehensibo, ang mga nasa ibaba ay maikling buod ng pangrehiyong kalagayan mula sa mga ulat sa media, nalimbag na pananaliksik, at mga panayam.

Asya

Sa mga bansa sa Asya, ang “conversion therapy” practices ay naitala nang higit na komprehensibo sa Tsina, South Korea at Malaysia. Kahit na maaaring nangyayari sa iba pang mga bansa sa rehiyon, ang mga datos na maaaring mapatunayan ay kakaunti. Karamihan ng Asyanong bansa ay kapos sa ligal o propesyonal na regulasyon sa pagprotekta sa LGBTIQ laban sa SOGIE change practices, at ang kawalan ng regulasyon na ito, kasama na ang pagkakaiba ng kultural, relihiyonal, at sosyal na mga salik sa buong rehiyon, ang

maaaring nagbibigay-daan sa pagpapatuloy ng pag-iral ng “conversion therapy.”⁸¹

Tsina

Ipinagbabawal ng Chinese Psychological Society ang diskriminasyon batay sa oryentasyong sekswal bilang bahagi ng professional counseling practice, subalit ang praktis ng “conversion therapy” ay hindi malinaw na hayagang ipinagbabawal. Sa katunayan, kahit na sa pangatlong edisyon ng Chinese Classification

⁸¹ Hongwei Bao. *Conversion Therapy in Asia*. In: Chiang, Howard, ed., *Global Encyclopedia of Lesbian, Gay, Bisexual, Transgender, and Queer (LGBTQ) History* Farmington Hills, MI: Charles Scribner's Sons, (2019), 418-422.

of Mental Disorder (CCMD-3), na inilathala noong 2001, tinanggal sa mga klasipikasyon ang homoseksualidad bilang isang sakit sa pag-iisip, kasama pa rin dito ang “sexual orientation disorders,” na tumutukoy sa “psychological disorders such as unwillingness, hesitation, anxiety, depression, and pain resulting from one’s sexual development and sexual orientations.”⁸² Kilala bilang “ego-dystonic homosexuality,” (isang katagang matagal nang inabandona ng mga mental health professional sa US at sa iba pang lugar), ang designasyon na ito ay pinananatili sa CCMD-3 at ginagamit upang bigyang katwiran ang medikal, sikolohikal, o psychiatric na inetrbensyon.⁸³ Noong Pebrero 2019, pinalamutihan ng mga nagpoprotesta laban sa “conversion therapy” ang tatlong trak na may mga mensahe tulad ng “Nakabilang pa rin ang karamdaman sa oryentasyong sekswal sa Chinese Classification of Mental Disorders” at “19 na taon na, bakit?”⁸⁴ Ang mga “conversion therapy” praktis ay malawak na nadokumento sa Tsina ng iba’t ibang mga grupo kasama ang Queer Comrades, United Nations Development Program (UNDP), Beijing LGBT Center, at Human Rights Watch.⁸⁵ Noong 2014, nagsagawa ang Beijing LGBT Center ng isang pag-aaral sa higit na 1,600 LGBT na may kasamang mga katanungan tungkol sa pag-uugali sa at mga kadahilanan para sa paghahanap ng “conversion therapy” at ano ang pangunahing pamamaraan ng

⁸² Beijing LGBT Center. *Chinese LGBT mental health survey report*. Beijing: Beijing LGBT Center and Institute of Psychology, Chinese Academy of Sciences, (2014).

⁸³ Bao, 2019.

⁸⁴ Jeff Taylor. Artist and policeman launch ‘three billboards’ campaign against conversion therapy in China. Newnownext.com, (January 18, 2019). <http://www.newnownext.com/china-conversion-therapy-protest/01/2019/>

⁸⁵ Tingnan ang webcasts na ito: *Shenglai tongzhi (Cures that Kill)* (2011) and *Ni ruci jianqiang (Strong)* (2012), directed by Wei Xiaogang. Beijing: Queer Comrades Production. <http://www.queercomrades.com/en/videos/queer-comrades-videos/queer-comrades-documentaries/cures-that-kill-1/>; <https://www.queercomrades.com/videos/cures-that-kill-2/>; <https://www.queercomrades.com/videos/strong/>; UNDP, *Being LGBTI in China – A National Survey on Social Attitudes towards Sexual Orientation, Gender Identity and Gender Expression*. 2016; Human Rights Watch. *Have you considered your parents happiness? Conversion therapy against LGBT people in China*. 2017

“paggagamot”. Mahigit sa 52% lamang ng mga respondents ang may alam ng “conversion therapy,” 9% ang kinonsidera ito, at 1% ang nakaranas nito. Sa mga kumonsidera nito, ang mga pangunahing dahilan na binanggit ay “para sa mga magulang o miyembro ng pamilya” at “upang humanay sa kagustuhan ng kalakhan sa lipunan at mabuhay nang normal.” Ang mga pamamaraan sa pagbabago: “psychoanalysis, cognitive insight therapy, aversion therapy, hormonal therapy, gamot, hypnosis, at electro-convulsive therapy.”⁸⁶ Nagkaroon ng kasunod na social media-based questionnaire sa social media at dito ay natagpuan na, sa 191 na respondent, 17.2% ang napagsabihan na subukan ang “conversion therapy,” 11.5% ang may kilala na sumailalim dito, at 4.2% ang nagsabi na sila ay nagtiis na sumailalim dito.⁸⁷ May report ang Human Rights Watch noong 2017 na nagbibigay ng malawak na dokumentasyon ng mga pamamaraang ginamit, batay sa mga panayam sa 17 tao na sumailalim sa tinatawag na “conversion therapy,” pati na rin sa mga magulang at aktibistang nakikipaglaban para sa karapatang pantao. Inilalarawan ng report ang marami at iba’t-ibang mapang-abusong pamamaraan kasama na ang “coercion at threats o pamimilit at pagbabanta, pisikal na pagdukot, o physical abduction, arbitraryong pagkakakulong o arbitrary detention, sapilitang paggagamot at iniksyon, at paggamit ng electroshocks.” Naiugnay ng lahat ng mga lumahok sa pag-aaral ang kanilang “paggamot” sa presyur ng pamilya at ng lipunan, at ang report, ay nagpapahiwatig na ang patakarang one-child policy ng Tsina, kaakibat ng matinding presyur ng mga magulang na mag-asawa, ay madalas na humahantong sa pagtanggap ng paggamot kung saan ang kanilang mga magulang ay handang magbayad ng malaking halaga ng pera para rito. Bukod dito, iniulat ng mga nakapanayam na ang “conversion therapy” ay kadalasang nagaganap sa loob ng pampubliko, at pinamamahalaan ng

⁸⁶ Beijing LGBT Center, 2014.

⁸⁷ OutRight email correspondence with Qin Sachi, Beijing LGBT Center, December 21, 2018.

pampublikong mga ospital at klinika, at kakaunti sa mga pribadong klinika para sa mental health, na karaniwang binibigyan ng lisensya at pinangangasiwaan ng National Health Commission ng People's Republic of China.⁸⁸ Sa kasalukuyan, dalawang kaso ang naisampa laban sa mga klinika ng “conversion therapy”, at pareho itong naging matagumpay sa kadahilanang ang homoseksualidad ay hindi isang mental disorder samakatuwid ay hindi nangangailangan ng paggamot, at ang sinasabing mga klinika ay gumagawa ng false advertising. Pareho silang inutusan na magbayad ng multa.⁸⁹

ang “conversion therapy” ay nagkakamal ng malaking yaman at tubo, at ang multa laban dito ay masyadong mababa (\$740 sa isa sa mga ligal na kaso) upang magsilbi bilang parusa sa mga ospital na gumagampan ng SOGIE change na pamamaraan. Sa isang panayam ng OutRight, sinabi niya na, “dahil walang regulasyon o batas, at hangga’t walang nagbabawal at nagpapahinto sa kanila, ang [mga ospital] ay hindi magkakaproblema sa pagpapatakbo ng ganitong uri ng negosyo.” Ang kanyang organisasyon, ang LGBTIQ Rights Advocacy

Tingin ko, may lugar pa tayo upang magka-espasyo sa adbokasiya laban sa “conversion therapy” dahil maaari natin itong ikampaya bilang isyu sa kalusugan. Sa nagdaang apat na taon, ang pangunahing estratehiya na ginamit natin ay social mobilization campaign – sa mass media at mga talakayan sa publiko – ngunit ngayon sa palagay ko kailangan nating magsulat ng polisiya, gumawa ng mas maraming akademikong pananaliksik at magpakita ng katibayan, at tanungin ang gobyerno kung ano ang maaari nilang gawin sa aspeto ng polisiya. Napakalaking presyur ito.

– Yanzi Peng, nakaligtas sa “conversion therapy,” Tsina

Sa kabila ng matagumpay na mga kasong ito, walang mga batas o regulasyon ang nagresulta rito, at walang sapat na paghimok sa mga klinika na wakasan ang mga nasabing serbisyo ang ginawa. Ayon kay Yanzi Peng, ang plaintiff sa unang kaso, na ang kwento at karanasan ng pagtitiis sa electric shocks at iba pang mga pamamaraan ng aversion therapy ay malawakang na-cover sa media,⁹⁰

⁸⁸ Human Rights Watch, 2017.

⁸⁹ Dan Levin. Chinese court sides with gay man in ‘conversion’ suit. *The New York Times*, December 14, 2014. <https://www.nytimes.com/2014/12/20/world/asia/chinese-court-sides-with-gay-man-against-clinic-that-tried-to-convert-him.html?mcubz=1>

⁹⁰ Tingnan ang citation 105 pati ang Logo documentary: <http://www.newnownext.com/meet-the-man-fighting->

Group China, sa pakikipagtulungan sa PFLAG China, ay naglabas ng isang report noong Enero 2019 na tumukoy ng 134 na kumpirmadong mga lokasyon kung saan ang “conversion therapy” ay isinasagawa sa mga ospital, klinika, at psychiatric center, at ang ilan dito ay sa pampublikong pasilidad pangkalusugan. Hindi ito isang komprehensibong pambansang survey, kaya naniniwala ang mga mananaliksik ng report na maraming iba pa bukod dito.⁹¹

⁹¹ Rik Glauart. In China, at least 130 places still offer LGBTI conversion therapy. *GayStarNews*, (10 January 2019). <https://www.gaystarnews.com/article/in-china-at-least-130-places-still-offer-lgbti-conversion-therapy/#gs.5svr8w>

Nang tanungin kung ano ang dapat na estratehiya upang masugpo ang “conversion therapy” sa Tsina na hinaharap, binanggit niya na oras na upang lumayo mula sa social mobilization at public awareness at higit na ituan ang pansin sa pagbuo ng mga katibayan at pagsasaliksik na maaaring ipakita sa mga tagagawa ng polisiya sa gobyerno o policy-makers para sa kanilang pagkilos. Naniniwala rin siya na kapaki-pakinabang ang pag-engage sa mga mekanismo ng United Nations, tulad ng Universal Periodic Review (UPR) at ang Committee Against Torture, kung saan pwedeng siya ay nagpatotoo sa kanyang sariling kaso.⁹² Sa katunayan, noong Marso 2019, sumangayon ang Tsina sa limang mga rekomendasyon patungkol sa mga karapatang pantao para sa LGBTI persons na isinulong sa pamamagitan ng UPR, kasama na ang pagsasabatas ng anti-discrimination legislation sa loob ng isang taon.⁹³ Ang UNDP, sa sarili nitong pagsusuri, ay nagrekomenda rin na ang CCMD-3 ay amyendahan upang ganap na ma-de-pathologize ang homoseksualidad at biseksualidad, at ang mga institusyong medikal at counseling agencies ay mas aktibong mapangasiwaan upang matiyak na ang mga serbisyo sa mga ito ay umaayon sa kasalukuyang mga patakaran at ang mga “iligal na paggamot tulad ng ‘conversion therapy’ ay maaaring mapawi alinsunod sa pahayag ng Pamahalaang Tsina sa UN Convention Against Torture”(CAT)⁹⁴ at sa pamamagitan ng paglalapat ng mga pamantayang pang-internasyonal sa ICD-11 ng WHO. Sa wakas, nakita niya ang pangangailangan para sa isang pandaigdigang kilusan at adbokasiya laban sa “conversion therapy” upang ang mga aktibista sa buong mundo ay maaaring makabuo ng mga bagong estratehiya at matuto mula sa bawat isa.

⁹² Panayam ng OutRight kay Yanzi Peng, February 28, 2019.

⁹³ Michael Taylor. China urged to take action on LGBT+ rights after backing U.N. changes. Thomson Reuters Foundation, (March 7, 2019). <https://www.reuters.com/article/us-china-lgbt-un/china-urged-to-take-action-on-lgbt-rights-after-backing-u-n-changes-idUSKCN1QO1MU>

⁹⁴ UNDP, Being LGBTI in China – A National Survey on Social Attitudes towards Sexual Orientation, Gender Identity and Gender Expression. (2016).

Taiwan

Dahil isa lamang sa apat na mga bansa sa mundo ang nagba-ban sa “conversion therapy,” ang batas ng Taiwan ay lubos na komprehensibo. Noong 2016, nakatanggap ang gobyerno ng Taichung City ng isang paratang na ang isang medical provider ay nagsasagawa ng “conversion therapy.” Bilang resulta, maraming mga psychiatrist ang nakikipagtulungan sa mga mambabatas at mga human rights defenders upang himukin ang Ministry of Health and Welfare na isama ang “conversion therapy” bilang isang bawal na paggamot sa ilalim ng Medical Care Act. Sa huli ay tinanggihan ito ng Ministry, dahil hindi nito kinikilala ang mga naturang practices bilang medical treatment. Sa halip, noong Pebrero 2018, ang Pamahalaang Taiwanese ay ginawang iligal ang “conversion therapy” sa ilalim ng Criminal Code and The Protection of Children and Youths Welfare and Rights Act. At dito, nasasaklaw ang pagbabawal sa parehong mga sekular at relihiyosong practitioners.⁹⁵ Si Dr. Chih-Yun Hsu, isang psychiatrist at Tagapangulo ng Taiwan Tongzhi (LGBT) Hotline Association, ay naniniwala na, kahit na walang naitalang kaso, ang “conversion therapy” ay maaari pa ring nagpapatuloy, at ang mga kabataan mula sa konserbatibong mga pamilyang Kristiyano ay ang mga pinaka vulnerable.

Hong Kong

Noong 2011, mariing pinuna ang gobyerno ng Hong Kong dahil sa lantarang pagpopondo nito sa isang psychiatrist na malapit na nauugnay sa mga Kristiyanong grupo na ang tawag ay “New Creation Association” at “Post Gay Alliance” upang sanayin ang mga social worker ng pambublikong sektor sa SAFE-T na pamamaraan, na masidhing isinusulong ng fundamentalistang Kristiyanong organisasyon sa “pagsasaliksik”, ang Alliance for Choice and Scientific Integrity na nakabase sa

⁹⁵ Sa pakikipag-usap ng OutRight sa email kay Chih-Yun Hsu, M.D., Chairperson of Taiwan Tongzhi (LGBTQ+) Hotline Association, Psychiatrist/Child and Adolescent Psychiatrist, March 30, 2019.

US.⁹⁶ Parehong Hong Kong College of Psychiatrists at Hong Kong Psychological Society, gayunpaman, ay naggiit na ang homoseksualidad ay hindi isang sakit sa pag-iisip at kinondena rin nila ang “conversion therapy.” Ang mga nagpapatuloy ng pagsasagawa ng “conversion therapy” ay namemeligrong masuspinde ang mga propesyonal na lisensya. Ang iba pang mga mas progresibong relihiyosong grupo ay nakikipagtulungan sa mga clinical counselors upang magbigay ng apirmatibong counseling at suporta, tulad ng the Blessed Ministry Community Church (BMCC), na pinakamalaking LGBTIQ-affirming na simbahan sa Asya.⁹⁷ Ang simbahan na ito ay sumama rin sa iba pang mga grupo upang bumuo ng isang secular working group na tinatawag na The Society of True Light⁹⁸ na, sa bahagi, ay naglalayong mabigyan ng impormasyon ang mga LGBTIQ tungkol sa “conversion therapy” at ilantad ang mga panganib nito.⁹⁹

Malaysia

Ang Malaysia ay isa sa maraming mga bansa sa rehiyon ng Asya na ginagawang krimen ang same-sex na relasyon. Bawal din ang “cross-dressing,” sa kabila ng hamon kamakailan sa korte. Bilang isang multi-etniko, multi-faith na bansa, hindi lahat ng mga mamamayang LGBTIQ ay pantay-pantay na maaaring mapilit na sumailalim sa “conversion therapy,” dahil lumalabas na ang mga Muslim ang pangunahing pokus. Halimbawa, may mga report sa media noong Disyembre 2018 na nagpapahiwatig na ang gobyerno ng Malaysia ay nagtataguyod ng mga porma ng “conversion therapy” upang gabayan ang mga LGBTIQ na

Muslim patungo sa “tamang landas.” Noong Oktubre 2018, sinabi ng ministro ng Islamic Affairs ng Malaysia na ang Islamic Development Department (“JAKIM”) ay nagsasagawa ng programang “Mukhayyam” upang “matulungan” ang mga mamayang LGBTIQ, na naghayag na mayroong 1,450 katao ang “gumaling” mula sa pagiging gay o transgender sa pamamagitan ng kanilang program. Kasabay ng mga kampo ng Mukhayyam, naglabas din ang JAKIM ng isang e-book manual tungkol sa “paggagamot” sa mga Muslim na LGBTIQ. Ang e-book, na may pamagat na ‘PENGHIJRAHAN DIRI MENUJU JALAN YANG BENAR - STRATEGI PARA SA PAGKUHA NG MASALAH HOMOSEKS (SELF-MIGRATION TUNGO SA TAMANG LANDAS - ISANG ESTRATEHIYA UPANG MALUTAS ANG SULIRANIN NG HOMOSEKSWALIDAD), ay makikita sa libreng app sa Google Play. Pinasimulan noong 2011, ang kurikulum ng Mukhayyam ay binubuo ng tatlong-araw na programa sa kampo at ginagawa nang walong beses bawat taon. Ang pakikilahok ay boluntaryo. Itinaguyod ito sa pamamagitan ng pag-abot sa komunidad ng transgender na Muslim, sa partikular, bilang oportunidad upang tuklasin ang kabanalan at pagbutihin ang mga kasanayan sa trabaho para sa pangkabuhayan, na sa una ay katanggap-tanggap pa sa maraming tao. Noong 2014, isang babaeng transgender ang nagsiwalat, na ang totoong agenda ay “rehabilitation” ng mga LGBTIQ. Ang Malaysian AIDS Council (MAC), na nakikipagtulungan sa Mukhayyam mula pa pagsisimula nito, ay huminto sa pakikipagtulungan dito noong 2018, at nagtwakwil sa programang Mukhayyam dahil sa paglihis nito mula sa orihinal na naisaad na layunin. Inilahad din ng MAC ang paninindigan nito na “ang LGBT people ay hindi nangangailangan ng rehabilitasyon upang maitama ang kanilang pagkakakilanlang sekswal” at ang “paglaganap ng ‘conversion therapy’ ay nagpapalakas lamang ng stigma, takot, at diskriminasyon laban sa mga LGBT.”^{100,101,102}

⁹⁶ Heifetz J. *Despite progressive neighbors, Hong Kong remains backward on LGBT rights*. Vice Media, (January 26, 2017). https://www.vice.com/en_us/article/jpdxnd/despite-progressive-neighbors-hong-kong-remains-backwards-on-lgbtq-rights

⁹⁷ Sa pakikipag-usap ng Outright sa email kay Billy R. Leung-Jok, Diana Kan Kwok, and Alan Hau, April 29, 2019.

⁹⁸ Ang Society of True Light ay isang progresibong, grupo na, at wag pagkalituhan na ito ay ang Society for Truth and Light, na isang Kristiyanong grupo sa Hong Kong na kumikilos labang sa LGBTIQ equality

⁹⁹ Tingnan ang Facebook page: <https://www.facebook.com/SocietyOfTrueLight/>

¹⁰⁰ Zurairi Ar. *Jakim's 'spiritual camp' tried to 'change' us, lament Muslim transgenders*. Malay Mail, 23 (November 2014).

¹⁰¹ Jia Vern Tham. *Here's how Malaysia 'cures' LGBTs with conversion therapy*. Says.com, (20 December 2018).

¹⁰² FMT reports. *AIDS council slams Jakim's conversion therapy*. Free Malaysia Today, (December 24, 2018).

Ang “conversion therapy” ay naiulat din na nangyayari sa mga Islamic medical centers, kung saan ang pokus ay ang pagtanggap sa LGBTIQ persons ng supernatural forces sa pamamagitan ng iba’t ibang mga interbensyon kabilang na ang pagdarasal at aplikasyon at paglunok ng iba’t ibang substances.¹⁰³ May mga report na lumitaw sa isang “Christian-oriented” na conversion therapy na programa na tinawag na Real Love Ministry, na pinangungunahan ng isang “dating transgender woman,” ay nagpapatakbo ng isang programa na tinatawag na Seasons of Recovery upang matulungan ang mga taong LGBTIQ na mapagtagumpayang maalís ang kanilang same-sex attraction o gender incongruence.¹⁰⁴

Indonesia

Sa gitna ng lumalalang crackdown o pagtugis sa LGBTIQ people sa Indonesia, ang “conversion therapy” ay nakakuha ng higit na pansin, sa porma nitong mula sa matitinding pamamaraan tulad ng exorcism, hanggang sa mga pamamaraang mas mahina at mas altruistic o patulong. Halimbawa, may report sa media noong December 2018 ang nagsaad na sa Lungsod ng Padang ay umano’y humuli ng 18 katao - sampung lesbyana at walong transgender - para sa “sikolohikal na suporta at rehabilitasyon” upang matanggal ang kanilang mental health disorder na sanhi ng impluwensiya ng demonyo na kilala bilang “djinn.” Kanilang paniniwala na ang djinn ay maaaring gumaling sa pamamagitan ng “ruqyah” (exorcism) upang paalisin ang espirito. Ito ang naging pangunahing naging gustong pamamaraan ng “conversion therapy” sa Indonesia. Kabilang sa mga pamamaraan ay ang pagdarasal, anointment, at paghampas sa likod gamit ang walis, na tinatawag na “sapu lidi.”¹⁰⁵ Ang iba pang mga grupo, tulad ng “Peduli Sahabat” (“Care for Friends” Foundation), ay

¹⁰³ Tham, 2018.

¹⁰⁴ Tham, 2018.

¹⁰⁵ Tasha Wibawa and Erwin Renaldi. Islamic exorcisms used at conversion therapy as Indonesian city moves against LGBT population, *Australian Broadcasting Corporation*, (Dec 5, 2018).

tumahak ng mas banayad na pamamaraan, at sila’y nagbibigay ng libreng suporta sa mga taong may same-sex attraction at kanilang mga pamilya. Mula nang maitaguyod ito noong 2014, lumikha ito ng mga “mentoring branches” sa 40 lungsod sa buong bansa, na may tagline na “yakapin sila, huwag silang kagalitan” na tumutukoy sa LGBTIQ persons. Sabi sa website nito, “Ginagabayan namin sila upang sila ay mabuhay nang may mga heterosekswal na pagkakakilanlan at maging komportable sa landas ng lokal na relihiyon at kaugalian.”¹⁰⁶ Ang isa pang grupo na ang pangalan ay Family Love Alliance (AILA) ay naglalayon na palakasin ang family values ng Indonesia at gawing mas maging “sibilisado” ang lipunan.¹⁰⁷ Base sa konserbatibong Islam, naniniwala ang AILA na ang homoseksualidad ay isang banta sa kaligtasan at seguridad ng lipunan ng Indonesia.

India

Bagaman ang pormal na dokumentasyon ukol sa “conversion therapy” sa India ay manipis, ang ebidensya ng pagpapatuloy ng gawing ito ay nagdulot upang ang organisasyong nag-aadbokasiya para sa LGBTIQ people, na nakabase sa Mumbai, Humsafar Trust, ay maglunsad ng kampanya na #QueersAgainstQuacks noong Mayo 2016, para sa araw ng International Day Against Homophobia, Transphobia, at Biphobia (IDAHOTB). Ang layunin ng kampanya ay ang kontrahin ang mga maling pahayag ng mga medical providers at “babas” (tradisyonal na mga matatandang manggagamot sa komunidad) na ang homoseksualidad ay maaaring magamot. Gamit ang hashtag, # Nothing2Cure,¹⁰⁸ ginamit

¹⁰⁶ Sarah Mantovani. (January 1, 2017.) *Pria ini tempat curhat LGBT*. Published on the Peduli Sahabat website: <http://pedulisahabat.org/?p=166> (text translated using Google Translate. Retrieved April 19, 2019).

¹⁰⁷ Ary Hermawan. Why AILA is a bigger threat to freedom than FPI. *The Jakarta Post*. (August 30, 2016). <https://www.thejakartapost.com/news/2016/08/30/commentary-why-aila-is-a-bigger-threat-to-freedom-than-the-fpi.html>

¹⁰⁸ Humasafar Trust, “Nothing to Cure” campaign. See Twitter feed for #nothingtocure: <https://twitter.com/hashtag/nothing2cure?src=hash>

ng Humasafar Trust ang social media upang bigyang pansin ng publiko ang mga “quacks” sa pamamagitan ng mga memes, paglathala ng mga personal na testimonya mula sa mga sumailalim at nagtiis sa “conversion therapy,” upang itama ang umiiral na mga mito at maling impormasyon, kasama na ang pagpapakalat ng malinaw na pahayag ng Indian Psychiatric Society ng babala sa mga pinsala ng paggagamot upang baguhin ang sekswal na oryentasyon.¹⁰⁹ Nagpapatuloy ang mga report ng pag-iral ng “conversion therapy,” gayunpaman, may mga pahayag na ang electric shock therapy, psychotropic medications, hormonal treatments, aversion therapy, at corrective rape, lahat ay ginagamit.¹¹⁰ Noong Disyembre Noong 2018, isang medikal na doktor ang pinagbawalan mula sa pagsasanay ng Delhi Medical Council, matapos na matagpuan ng Mataas na Hukuman ng Delhi na siya ang naggagamot ng mga bakla at tomboy gamit ang electric shock therapy at hormonal therapies.¹¹¹

South Korea

Ang mga aktibista ng LGBTIQ ay kumikilos na nang maraming taon upang mapahinto ang “conversion therapy” sa South Korea. Halimbawa, sa huling bahagi ng 2014 at unang bahagi ng 2015, may isang koalisyon ng mga konserbatibong grupong Kristiyano na pinayagan na gumamit ng lugar ng National Assembly upang magsagawa ng dalawang mga workshop na tinawag na “Ex-gay Human Rights Forums” upang itaguyod ang “conversion therapy” na nagresulta sa isang pagkilos mula sa domestic at internasyonal na organisasyon ng karapatang pantao.¹¹² Noong

2016, ang Conversion Treatment Extermination Network, isang koalisyon ng 20 civic groups, kabilang ang mga progresibong Kristiyanong organisasyon, ay nabuo upang labanan ang “conversion therapy” sa buong bansa. Bilang bahagi ng initial na adbokasiya nito, ang Network ay nagsagawa ng isang online survey tungkol sa mga karanasan sa counselling services ng LGBTIQ persons at natagpuan na, sa 1,072 na mga respondente, 16.1% ang narekomendahan na sumailalim sa “conversion therapy.” Sa mga ito, 51.7% ang nagsabing ang nagrekomenda ay mga miyembro ng pamilya, habang 30.2% ang nagsabing ang nagrekomenda nito ay mga kaibigan at kakilala. Dagdag pa, sa 347 na nag-come out na sila ay LGBTIQ sa isang therapist, 17.6% ang tumugon na “ang counselor ay nagtangka ng conversion therapy” at 21.2% ay sinabi na “ang kanilang pag-ibig para sa mga taong may parehong kasarian ay maaaring magamot.” Kabilang sa respondents na sumailalim sa counseling, 3.5% (28 katao) ang nakatanggap ng conversion therapy mula sa mga espesyalista sa counseling (57.1%), mga taong relihiyoso (46.4%), o psychiatrist (28.6%), na may higit sa dalawang-katlo na nagsasabi na ito ay nagdulot ng mapanganib na epekto sa kanilang buhay.¹¹³ INoong Marso 2017, ang Rainbow Action Against Sexual Minority Discrimination ay nagsumite ng isang report sa Committee Against Torture kung saan binigyang pansin ang conversion therapy.¹¹⁴ Si SungWon Yoon-Lee, isang psychologist at LGBTIQ activist na namumuno sa laban sa “conversion therapy” sa South Korea, ay kumikilos bilang isang tulay sa pagitan ng mga mental health professionals at komunidad ng LGBTIQ, ay nagtatag ng Psychological Study of LGBT Issues in Counseling sa loob ng counseling

of conversion therapy for gays and lesbians in South Korea, (April 3, 2015).

¹⁰⁹ Rhema Mukti Baxter. #QueersAgainstQuacks: Gay community reminds Indian doctors that there is #NothingToCure. Scroll.in. (May 17, 2016). <https://scroll.in/article/808048/queersagainstquacks-gay-community-reminds-indian-doctors-that-there-is-nothingtocure>

¹¹⁰ Parth Sharma. It's 2018, And There Are 'Doctors' Who Are Still Trying To 'Cure' Homosexuality. News18.com, (updated June 29, 2018.)

¹¹¹ Delhi High Court summons doctor treating homosexual patients using electric shocks. Outlook, (8 December 2018.)

¹¹² OutRight Action International. Letter on state endorsement

¹¹³ Korean society of law and policy on sexual orientation and gender identity (SOGIELAW). Human rights situation of LGBTI in South Korea, 2016. SOGIELAW Annual Report.

¹¹⁴ Rainbow Action Against Sexual Minority Discrimination. Joint Civil Society Submission to the Committee against Torture for State Compliance with the Convention against Torture: Suggestions for Sexual Orientation and Gender Identity and HIV-related Questions and Recommendations, Republic of Korea, for the 60th Session, (March 2017).

division ng Korean Psychological Association. Ang “pagtutulay” na papel na ito ay naging mahalaga, dahil maraming mga negatibong karanasan ang LGBTIQ people sa counselors, habang maraming mga mental health professionals ang walang karanasan sa mga LGBTIQ na kliyente. Siya at ang kanyang mga kasamahan ay nakabuo ng isang manwal sa kaligtasan para sa mga kliyente at pasyente at isang LGBTIQ competency manual para sa mga social worker, therapist, at counselors. Dagdag dito, matagumpay nilang nakakasama ang ilang mga progresibong lider ng relihiyon na nagtataguyod ng apirmadong pangangalaga at suporta. Marami pa rin ang hamon. Ayon kay Yoon-Lee, “ang mga konserbatibong Kristiyanog grupo ay inangkop ang lenggwahe ng ating adbokasiya, at ginagamit ang karapatang pantao ng mga “ex-gay” at dapat magkaroon ng kalayaang mamili na sumailalim sa conversion therapy ang mga LGBTIQ.”¹¹⁵

Middle East

Sa Gitnang Silangan, kakaunti lamang ang mga nalimbag tungkol sa mga gawain o praktika na naglalayong baguhin ang SOGIE.¹¹⁶ Ang mga relasyon ng parehong kasarian ay tinuturing na krimen sa kalakhan ng mga bansa sa loob ng rehiyong ito at sa ilang bansa pa ay pinapatawan ito ng parusang kamatayan, habang umiiral ang pagkapoot dito sa lipunan. Bilang dagdag sa mga impormasyong ipapakita dito, mayroong dalawang interview kasama ang “conversion therapy” survivors mula sa Algeria at Jordan (tingnan ang pahina 57).

¹¹⁵ Panayam ng OutRight kay SongWon Yoon-Lee, March 10, 2019.

¹¹⁶ Kasama sa mga bansa sa Middle East na kung saan kriminalisado ang homoseksualidad ay: Saudi Arabia*, Iran*, Yemen*, United Arab Emirates*, Syria, and Kuwait. Sa mga may asterisk, ang parusa ay bitay, pero magkakaiba ang pagpapatupad.

Lebanon

Ang pinaka-aktibong organisasyon sa rehiyon ng Gitnang Silangan na nakatuon sa paglaban sa “conversion therapy” ay ang Lebanese Medical Association for Sexual Health (LebMASH), na nakabase sa Beirut. Noong 2013, idineklara ng Lebanon Psychiatric Society (LPS) at ng Lebanon Psychological Association (LPA) na ang homoseksualidad ay hindi isang karamdaman, at mariing tinutulan ang lahat ng uri ng gawaing naglalayong baguhin ang sexual orientation. Gayunpaman, ang mga konserbatibong elemento sa loob ng dalawang pangunahing relihiyon sa Lebanon -- Kristiyanismo at Islam -- ay sumusuporta pa rin sa mga SOGIE change efforts, na inaalok sa pamamagitan ng parehong relihiyoso at sekular na mental health channel. Noong 2018, ang LebMASH ay sinubukang magsagawa ng isang billboard campaign upang ipakalat ang mensahe na ang homoseksualidad ay hindi isang sakit at na ang mga pagtatangka na baguhin ang sexual orientation ay nakakasama at dapat na ipagbawal. Hinarang ng Lebanese General Security ang kampanya at ipinagbawal ang mga billboard. Kalaunan sa taong iyon, nagtawag ang LebMASH ng isang conference kung saan nagsalita ang mga medical experts laban sa “conversion therapy”, at inilunsad din ng grupo ang kampanyang, #NotADisease, sa social media upang labanan ang paniniwala ng 72% ng publiko na ang pagiging bakla ay isang sakit sa pag-iisip.¹¹⁷

Iran

Bagaman kakaunti ang verifiable data, maraming mga ulat ang nagpapahiwatig na ang “conversion therapy” ay isinusulong sa loob ng health care sector ng Iran. Ayon sa naunang pagsasaliksik ng OutRight Action International kung saan ininterview ang mga lesbyana sa Iran, halimbawa, lumabas na ang

¹¹⁷ Omar Fattal. *Censorship*. Posted on the website of the Lebanese Medical Association for Sexual Health. (May 23, 2018). <https://www.lebmash.org/censorship/>

mga medical professional ay nireresetahan sila ng mga psychotropic na gamot tulad ng lithium, o nagrekomenda sex reassignment surgery upang pagalingin sila sa kanilang “gay affliction.”¹¹⁸ Noong Enero 2016, ang UN Committee on the Rights of the Child ay nagpahayag ng pag-aalala tungkol “sa mga ulat na ang mga batang LGBTI ay napailalim sa electroshock, hormone at malakas na psychoactive na gamot sa layunin na ‘pagalingin’ sila.”¹¹⁹

Sa isang survey sa 2018, higit sa 16% ng mga respondent (ng 806) ang nagsabing ang mga mental health providers ay nag-alok sa kanila ng therapy upang mabago ang kanilang sexual orientation o gender identity.¹²⁰

Latin America

Sa Latin America, gaya ng ibang mga rehiyon, ang isyu ng conversion therapy ay nararapat tingnan sa konteksto ng mga realidad at kalakaran hinggil sa karapatang pantao n LGBTIQ people. Sa isang banda, ang Latin America ay may ilan sa mga pinaka-progresibong batas at pinakamataas na antas ng pagtanggap sa LGBTIQ persons, ngunit mayroon din itong ilan sa pinakamataas na rate o kaso ng homophobic at transphobic na karahasan sa mundo.¹²¹ Mayroon ding umuusbong na kilusang populista laban sa tinatawag na “gender ideology,” na nagsasabing ang LGBTIQ people at feminista ay naglalayong sirain ang tradisyunal na pamilya at lipunan sa pamamagitan ng kanilang progresibong pananaw sa kasarian at mga karapatang sekswal at reproductibo. Ang mga aktibistang konserbatibo na ito ay lumalakas, at ang mga pampublikong polisiya na sumusuporta sa mga karapatan ng mga LGBTIQ at ng mga kababaihan ay nanganganib sa maraming mga bansa, kabilang ang Brazil, Peru, Bolivia, at Paraguay.¹²² Sa kanyang Independent Expert Report noong 2018, kinikilala ni Victor Madrigal-Borloz na mayroong “paglitaw sa ilang mga rehiyon ng mundo ng isang populistang diskurso na naglalayong pasinungalingan ang mga karanasan ng mga taong dinidiskrimina batay sa sexual orientation or gender identity sa pamamagitan ng pagtatangkang ibahin ang kahulugan ng ‘gender ideology.’”¹²³

¹¹⁸ OutRight Action International. (2016). *Human Rights Report: Being Lesbian in Iran*. <https://www.outrightinternational.org/sites/default/files/OutRightLesbian-Report.pdf>

¹¹⁹ Small Media (2018) *Breaking the silence: digital media and the struggle for LGBTQ rights in Iran*. https://small-media.org.uk/media/projects/files/BreakingTheSilence_2018.pdf

¹²⁰ Small Media (2018) *Breaking the silence: digital media and the struggle for LGBTQ rights in Iran*. https://smallmedia.org.uk/media/projects/files/BreakingTheSilence_2018.pdf

¹²¹ Simeon Tegel. LGBT in Latin America. *US News and World Report*, January 23, 2018. <https://www.usnews.com/news/best-countries/articles/2018-01-23/latin-america-reports-the-most-positive-attitudes-toward-lgbt-people-in-global-survey>

¹²² Mariana Winocur. The concept of gender ideology and its effects on public services. *Arc International*. March 16, 2019. <https://arc-international.net/author/MarianaWinocur/>

¹²³ Madrigal-Borloz, 2018.

Brazil

Noong 1999, nag-issue ang Brazilian Federal Council of Psychology ng ban laban sa pag-aalok ng “ex-gay conversion treatments”. Gayunpaman, noong Setyembre 2017, binawi ang ban ng isang federal na hukom sa Brasilia, nang nagpasya ito pabor sa isang evangelical na Kristyanong psychologist na binawian ng lisensya noong 2016 dahil sa pag-aalok nito ng ex-gay conversion therapy at pagtukoy sa homosexuality bilang isang “sakit.”^{124,125} Pagkalipas ng ilang buwan, ibinalik ang ban ng parehong hukom, at noong Enero 2018, ang Federal Psychology Council ay naglabas ng na-update na mga patnubay hinggil sa pakikipag-ugnayan ng mga psychologist sa mga “transsexual and transvestite people,” na nagbabawal din sa anumang uri ng “conversion therapy.”¹²⁶ Itinampok nitong mga pangyayaring ito ang karupukan ng mga batas na nagpoprotekta sa mga minorya.

Ecuador

Sa Ecuador, mula noong 2014 ay ginawa ng illegal para sa isang propesyonal ang mag-alok o magsagawa ng mga conversion praktis sa sinumang tao, nakatanggap man o hindi ng kabayaran para dito. Ang pagtulak sa ban ay sinimulan noong 2011 ng isang pangkat ng mga organisasyon para sa karapatang pantao na nagpetisyon sa Ministry of Health na isara ang mga “de-homosexualization clinics” na naiulat na gumagamit ng “corrective rape”, pambubugbog, electric shock, at mahabang pagkakakulong nang mag-isa upang gamutin ang pagkaakit sa parehong kasarian.

Gayunpaman, nananatiling isang suliranin

¹²⁴ Dom Phillips. Brazilian judge approves ‘gay conversion therapy,’ sparking national outrage. *The Guardian*. (19 September 2017). <https://www.theguardian.com/world/2017/sep/19/brazilian-judge-approves-gay-conversion-therapy>

¹²⁵ Reid G. Brazil judge’s ruling sparks conversion therapy controversy. Human Rights Watch. September 20, 2017.

¹²⁶ Conselho Federal de Psicologia. Resolucao No. 1, de 29 de Janeiro de 2018. <http://site.cfp.org.br/wp-content/uploads/2018/01/Resolucao-CFP-01-2018.pdf>

ang pagpapatupad ng ban dahil mayroon pa ring mga ulat tungkol sa patuloy na operasyon ng 200 na mga hindi lisensyadong klinika, karamihan dito ay mga lihim na pribadong drug at alcohol clinics, at nananatili silang kumikitang negosyo. Ayon sa mga organisasyong pangkarapatang pantao, ang mga klinikang ito ay hindi sinusubaybayan o kinokontrol, at wala pa sa mga ito ang permanenteng ipinasara mula noong nagkaroon ng ban.^{127, 128}

Chile

Bagaman ang Chile ay sumusulong patungo sa pagbabawal ng “conversion therapy,” mayroon pa ring mga klinika na naglalayong “mag-convert” ang nagbabalatkayo bilang mga treatment center para sa suicide prevention.¹²⁹ Tulad ng ibang mga bansa sa rehiyon, ang konserbatibong kristiyanismo ay masidhing nakakaimpluwensya sa mga batas, lalo na sa pamamagitan ng Parlyamento. Gayunpaman, noong Pebrero 2016, ang Ministry of Health ng Chile, sa kauna-unahang pagkakataon, ay naglabas ng isang pormal na pahayag na komukundena sa tinatawag na “conversion therapy”. Ani’to: “*Itinuturing namin na ang mga gawain na kilala bilang ‘reparative therapies’ o ‘conversion’ ng homosekswalidad ay kumakatawan sa isang matinding banta sa kalusugan at kagalingan, maging sa buhay ng mga taong naapektuhan.*”¹³⁰

¹²⁷ Anastasia Moloney. Gays in Ecuador raped and beaten in rehab clinics to ‘cure’ them. Thomson Reuters Foundation. (February 8, 2018).

¹²⁸ Sa pakikipag-usap ng OutRight sa email kay Lcda. Lía Burbano Mosquera, (March 21, 2019).

¹²⁹ Panayam ng Outright kay Franco Andres, March 21, 2019

¹³⁰ Michael K. Lavers. Chilean officials: Conversion therapy is a ‘grave threat.’ *The Washington Blade*, (February 2, 2016). <https://www.washingtonblade.com/2016/02/19/chilean-officials-conversion-therapy-is-a-grave-threat/>

Sub-Saharan Africa

Kakaunti lamang ang mga panitikan tungkol sa “conversion therapy” sa sub-Saharan Africa, at ang mga impormasyon ay kadalasang nagmumula sa mga ulat ng media na kadalasan ay tumutukoy sa mga praktis na batay sa Kristiyanismo. Habang ang ilang SOGIE change practices ay maiuugnay sa mga internasyunal na evangelical movement at mga maliliit na pangkat, tiyak na mayroong mga lokal na uri ng ganitong praktika. Halimbawa, mayroong mga salaysay tungkol sa paggamit ng exorcism, sapilitang pag-aayuno at pagkakakulong, paghampas ng walis, pagpapahid ng langis at wax ng kandila, ritwal na paghiwa ng balat, at pang-aabusong sekswal at corrective rape na naiulat ng media sa buong rehiyon. Ang ilan sa mga praktikang ito ay tila naganap sa loob ng Africa Independent Chapters, tulad ng mga simbahan ng “White Garment” na matatagpuan sa Nigeria. Sa Ghana, isinilarawan ng mga ulat ng media kung paano ang 400 na tao ay diumano’y lalahok sa isang malawak na “gay cure therapy forum.” Doon, ang National Coalition for Proper Human Sexual Rights and Family Values ay may plano umanong magtatag ng isang “Holistic Sexual Therapy Unit” sa Korle Bu Teaching Hospital sa Accra.¹³¹

¹³¹ Josh Jackman. Hundreds of gay people to be ‘treated for

South Africa

Ayon sa isang pag-aaral ng Atlantic Philanthropies tungkol sa mga queer na kabataan, ang South Africa ay may humigit-kumulang na 900,000 na bakla o tomboy na wala pang 20 taong gulang, at ang mga kabataang LGBTIQ ay nahaharap sa iba’t ibang uri ng mga suliranin, kabilang na ang mataas na kawalan ng trabaho, pangbully sa paaralan, hindi pagtanggap ng pamilya, at karahasan.¹³² Sa kabila ng mga mainam na batas na nagbabawal sa diskriminasyon at sumusuporta sa pantay na karapatan na ikasal, ang mga konserbatibong faith-based movement at ang pananaig ng homophobia at transphobia sa lipunan ay lumilikha ng isang hinog na kondisyon para sa pagtataguyod ng mga SOGIE change practice. Dagdag dito, halos 80% ng mga taga-South Africa ay may relihiyon, at ang karamihan sa mga batang LGBTIQ ay bahagi ng mga simbahan na kung saan ay “love the sin, hate the sinner” ang kadalasang approach. Gaya sa ibang mga bahagi ng sub-Saharan Africa, ang mga Pentecostal na simbahan, pati na rin ang mga Christian African Independent Churches, ay nagiging maimpluwensya, at karamihan sa mga ito ay fundamentalist sa kanilang pananaw sa SOGIE diversity, lalo na sa pagtingin ng mga ito sa homosekswalidad bilang sakit na nangangailangan ng isang “lunas.” Ang kakilakilabot na paggamit ng “corrective rape” (na mas gustong tawagin ng ilang aktibista bilang “panggagahasa bilang parusa”¹³³) ay isang kilalang gawain sa South Africa (at iba pang mga bansa sa rehiyon). Dahil sa paniniwala na ang sapilitang pakikipagtalik ay magtuturo sa mga tao (kadalasan sa mga kababaihan na, o pinaghihinalaang, lesbyana, ngunit mayroon ding mga transgender at mga bakla na nakararanas

homosexuality’ at camp in Ghana, PinkNews, August 21, 2018. <https://www.pinknews.co.uk/2018/08/21/400-gay-people-treated-homosexuality-camp-ghana/>

¹³² Marian Nell and Janet Shapiro. Out of the box: Queer youth in South Africa today. Commissioned by the Atlantic Philanthropies. (July 2011).

¹³³ Panayam ng OutRight kay Kim Lithgow, Executive Director of Same Love Toti, March 11, 2019.

nito) kung paano sumunod sa gender roles, ang mapaminsalang praktikang ito ay ginagawa ng mga miyembro ng pamilya, kakilala, at estranghero. Kadalasan, ang mga biktima ng corrective rape ay walang pagkakataong dumulog sa mga kinauukulan, dahil maari silang makaranas ng re-victimization o pagiging biktimang muli sa kamay ng mga pulis o iba pang mga awtoridad na naniniwala na kasalan nila kung bakit sila ginahasa.¹³⁴

Kenya

Tulad ng maraming iba pang mga bansa sa Africa, iba't iba ang mga relihiyon na matatagpuan sa Kenya -- 70% ng populasyon ay tinuturing ang kanilang sarili bilang Kristiyano, 25% ay sumusunod sa mga katutubong relihiyon, at halos 6% ay Muslim. Malaki ang impluwensiya ng Konserbatibong Kristiyanismo. Halimbawa, may isang report ng media noong 2018 na nag-ulat tungkol sa isang konserbatibong simbahan na kilala bilang Mountain of Fire and Miracles Ministry na palihim na nagpapatakbo ng isang programa na “gagamot” sa homosekswalidad, gamit ang metodong sapilitan na paggutom at walang tigil na pagdadasal sa loob ng tatlong araw.¹³⁵ Sinasabi din ng iba't ibang mga ulat sa media na mayroong mga kampo at “group homes” para sa mga kabataang lalaki na maaring nakipagtalik sa homosekswal o nasangkot sa sex work kung saan ginagamit ang mga pamamaraan ng SOGIE changed.¹³⁶

¹³⁴ Ibid.

¹³⁵ Jacob Onyango, Gay therapy church claims homosexuality can be cured through prayers and 3 days of starvation. Tuko.co.ke. Updated May 2018. <https://www.tuko.co.ke/249487-gay-therapy-church-claims-homosexuality-cured-prayers-3-days-starvation.html#249487>

¹³⁶ Anita Carey. Kenyan boys finding success in overcoming same-sex attraction. *The Church Militant*, May 23, 2017.

Nigeria

Bagamat tinatayang halos pantay ang bilang ng mga Muslim at Kristiyano sa Nigeria, kaunti lamang ang nailathalang impormasyon tungkol sa kung paano naapektuhan ng “conversion therapy” ang mga LGBTIQ mula sa iba't ibang relihiyon. Gayunpaman, batay sa mga panayam at ilang ulat sa media, malinaw na ang mga African Independent Churches ay ang Kristiyanong denominasyon na may malaking impluwensiya. Pinakatanyag sa mga ito ay ang mga simbahan ng Celestial Church of Christ (“Cele”) at ng Cherubim at Seraphim. Sa mga simbhang ito, maaaring ipasailalim ang mga LGBTIQ, karamihan dito ay menor de edad, sa “deliverance” upang palayain sila mula sa demonyo na sanhi ng same-sex attraction o ang pagnanais na baguhin ang gender identity.¹³⁷ Ayon kay Udo Akan Edet, Direktor ng Sexual Health and Wellbeing sa LGBTIQ organization na “The Initiative for Equal Rights (TIERS)” sa Nigeria, nangunguna sa paggamit ng “conversion therapy” ang mga kapamilya mismo ng LGBTIQ persons at mga pinuno ng relihiyon.¹³⁸ Nakatanggap din ang TIERS ng mga ulat ng corrective rape. Sa pangkalahatan, lumilitaw na ang homosekswalidad ay itinuturing na isang problemang espirituwal o moral, sa halip na isang sakit sa pag-iisip, at sa gayon ay nangangailangan ng pang-relihiyong interbensyon.¹³⁹

¹³⁷ Pastors, activists debate gay rights in Nigeria. Premium Times Nigeria. September 2, 2018. <https://www.premiumtimesng.com/entertainment/naija-fashion/282248-pastors-activists-debate-gay-rights-in-nigeria.html>

¹³⁸ Email exchange kay Udo. Edet, March 1, 2019.

¹³⁹ Email exchange kay Otibho Obianwu, March 6, 2019.

Tanzania

Iilan lamang ang mga tala na naglalarawan sa paggamit ng “conversion therapy” sa Tanzania kung saan ang gobyerno ay kasulukuyang sinusugpo ang mga LGBTIQ. Batay sa isang interview kasama ang isang lokal na aktibista, ang mga pamamaraang medikal (lalo na sa mga Kristiyano) at tradisyunal (sa kapwa mga Kristiyano at Muslim) na naglalayong “gamutin” ang homoseksualidad ay patuloy na isinasagawa, at madalas ay kasabay ito ng mga ritwal ng pagtutuli at pagsamba.¹⁴⁰ Sa ilang mga kaso, ang mga pre-adolescent at nagbibinatang lalaki (mga 9 hanggang 15 taong gulang) na dumadaan sa tradisyunal na mga ritwal ng pagtutuli ay sinusuri upang makita kung mayroon silang mga pag-uugali na maaaring indikasyon na sila ay gay o gender non-conforming, at sa ganitong kaso ay maaari silang ihiwalay mula sa ibang mga kabataang lalaki. Maaari rin silang bigyan ng isang tradisyunal na gamot na minsan ay tinatawag na Mlondo, na ginagamit upang pukawin ang kanilang kalibugan. Kapag hindi ito gumana, ang batang lalaki ay itinuturing na may sakit at isinailalim sa karagdagang mga interbensyon, tulad ng “chalay” o pagsugat ng balat at paglalagay sa sugat ng kung anong materyal at pagkatapos ay dadalhan ng mga kababaihan para makita kung sila ay malilibugan. Sa ilang mga komunidad na Muslim, ang mga batang lalaki ay maaaring painumin na may sangkap na isang pirasong papel na may kasulatan mula sa Koran. Ang mga kabataang babaeng pinaghihinalaang lesbyana o non-conforming naman ay kadalasang pinupwersang magpakasal.¹⁴¹

¹⁴⁰ Panayam ng OutRight kay Jamal Jonathan, Tanzanian activist, April 13, 2019 .

¹⁴¹ Ibid.

Eastern Europe (Former Soviet Union)

Russia

Bagaman tinanggal ng Russia ang homoseksualidad mula sa listahan ng mga kinikilalang psychiatric condition noong 1999, lumala ang homophobia at transphobia sa bansa dahil sa pagtugis sa LGBTIQ people sa ilalim ng rehimen ni Vladimir Putin, na pinamalas nito sa pamamagitan ng polisiyang “anti-gay propaganda law.” Ang “conversion therapy” ay isinusulong pareho ng mga relihiyosong opisyal at sekular na propesyonal gamit ang mga pamamaraan tulad ng hypnosis, psychoanalysis, at “opposite sex objectification.” Ang mga relihiyosong organisasyon tulad ng Vosstanovleniye (Rehabilitation or Resurrection) ay nagtatangkang “tulongan” ang mga bakla na tanggihan ang kanilang seksualidad. Mayroon ding mga ulat tungkol sa mga bata na dinadala sa simbahan labag sa kanilang kalooban, kung saan sila ay binubuhusan ng banal na tubig sa ulo o kaya ay pinapalo ng tarangka habang pinagdarasal sila ng mga tao.¹⁴² Pinapasok ng Global Teen Challenge, isang ebanghelikong organisasyon mula sa US, ang rehiyon ng Silangang Europa, kabilang na ang Russian Federation, para tulongan ang mga kabataan na harapin ang adiksiyon sa droga at alkohol.

Isinusulong diumano ng mga residential program nito ang pagpapalit ng SOGIE kasabay ang paggamot sa adiksiyon.¹⁴³ Noong Disyembre 2018,

¹⁴² Anastasia Golubeva. Hypnosis and holy water: Russian “cures” for gay people. BBC News (3 May 2017).

¹⁴³ Sa pakikipag-usap ng OutRight sa email Tatiana

naglabas ang Queer Women North Caucasus (QWNC ng isang report na nagdedetalye ng mga interview result ng 21 na kababaihan galing sa Chechnya, Daghestan, Ingushetia, at North Ossetia. Iniulat ng mga kababaihang ito na ang mga pagtatangkang “pagalingin” sila ay binubuo ng pambubugbog, panggagahasa, at sapilitang pag-aasawa. 8 sa 21 na kababaihang ito ang may kakilalang pinatay ng mga kapamilyang lalaki dahil sa diumano’y kahihiyang idinulot nila sa pamilya.¹⁴⁴ Ang mga pangyayaring ito ay kasabay ng mas malawak na konteksto ng pagkulong at pagtortur sa mga LGBTIQ sa Chechnya. Sa pagninilay niya tungkol sa dahilan kung bakit lumakas ang homophobia at transphobia sa post-Soviet Russia, sinabi ni Misha Cherniak, na sumailalim sa “conversion therapy,” na,

Galing ito sa hangin sa paligid namin. Ang interpretasyon namin ng Bibliya ay batay sa hangin sa aming mga бага. Nasa kultura namin ito. Sa mga bansang post-Soviet, ang homoseksualidad ay itinuturing na kultura ng bilanguan – ito ay kultura ng karahasan, kung saan ikaw ay sinasakop at ginagahasa. Noong dekada 1990, mas malawak ang pagtanggap ng lipunan. Mayroon pa kaming drag queen sa TV. Ngunit noong 2000s, nakuha namin si Putin. Siya ay macho – isang ‘Gopnik’,¹⁴⁵ maliit na kriminal na may machismo na pang street-gang – at nagiba ang pagtanggap sa mga LGBT.

Ukraine

Noong 2016, naglabas ang Ministry of Health ng Ukraine ng isang updated protocol

Lekhatkova, April 1, 2019.

¹⁴⁴ Global Voices. Queer women in Russia’s North Caucasus “face sexual violence, forced, and murder”. (7 March, 2019) OutRight website citing Queer Women North Caucasus (QWNC)

¹⁴⁵ Ang ‘Gopnik’ ay isang slang na mapanirang termino sa wikang Russian na ginagamit para ilarawan ang batang lalaking puti na “thug” mula sa mabababang uri ng mga Ruso. <https://www.multitrans.com/m.exe?s=%D0%B3%D0%BE%D0%BF%D0%BD%D0%B8%D0%BA&l1=1&l2=2>

tungkol sa gender dysphoria na may ilang mga pag-unlad, at kasama nito ang isang pahayag na nagsasabing walang katibayan na epektibo ang “conversion therapy” – at na, sa katunayan, maaari itong makapaminsala. Kasunod nito, naglabas ang Ministry of Health ng isang cartoon video sa Facebook na nagbigay ng mensahe na ang homoseksualidad ay hindi isang sakit, at, dahil dito, hindi nito kailangang gamutin.¹⁴⁶ Gayunpaman, ayon sa sa aktibista na si Vasyl Malikov, patuloy ang paggamit ng SOGIE change sa larangan ng relihiyon at health care.¹⁴⁷ Sinabi niya na isinasagawa ang “reparative therapy” ng mga tinaguriang iskolar ng seksualidad, na patuloy na nagpapakalat ng matagal nang napabulaanang teorya na ang homoseksualidad ay dulot ng poor parental attachment.¹⁴⁸

Dagdag pa, noong 2018, nagkaroon ng plano na isagawa ang isang book tour para sa naisaling bersyon ng librong, *Shame and Attachment Loss: The Practical Work of Reparative Therapy*, na isinulat ng kilalang tagapagtaguyod ng “conversion therapy” na si Joseph Nicolosi, sa Institute of Philosophy ng National Academy of Science at dadaluhan ng “mga dalubhasa” mula sa US, UK, Hungary, at Germany. Masidhing tinutulan ng mga aktibista ang pagtitipon na ito – at lalo pa ang balak na isagawa ito sa loob ng isang institusyon ng gobyerno – at dahil dito ay inilipat ang pagtitipon sa isang di-panggobyernong espasyo. Gayunpaman, sa konteksto ng kilusan ng LGBTIQ sa Ukraine, naniniwala si Malikov na mas importante ang ibang issue tungkol sa karapatang pantao at na ang patuloy na pag-iral ng “conversion therapy” ay nakaugnay sa pagtanggap ng publiko sa mga LGBTIQ sa pangkalahatan.

¹⁴⁶ Ministry of Health of Ukraine. <https://www.facebook.com/watch/?v=2104331036518119>

¹⁴⁷ OutRight interview with Vasyl Malikov, March 18, 2019.

¹⁴⁸ See, for example, websites of Vacheslav Khalansky (<https://www.vyacheslavkhalanskiy.com.ua/styd-i-utra-ta-privjazannosti-dzhozefa-nikolozi/>) and Garnik Kocharyan (<https://kocharyangs.wixsite.com/garnik-kocharyan/-----articles->)

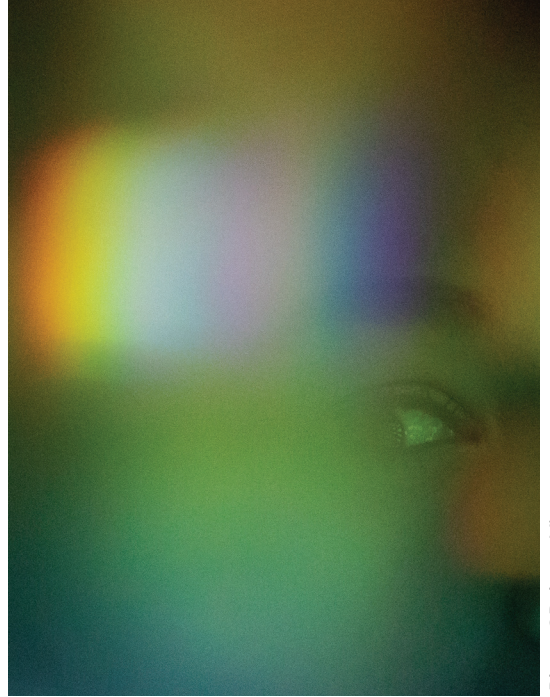

Photo ©Roberto Vivancos

Resulta ng Survey Tungkol sa Katangian at Lawak ng “Conversion Therapy” sa Buong Mundo

Isinusuma ng seksyong ito ang datos mula sa isang pandaigdigang online na survey at malalimang mga panayam sa mga eksperto at sa mga nakaligtas sa tinatawag na “conversion therapy.”

Ang survey at mga panayam ay ginawa noong Marso at Abril 2019. Ang pangunahing layunin ng OutRight ay ilarawan, sa kauna-unahang pagkakataon, ang likas na katangian at saklaw ng “conversion therapy” sa buong mundo. Sa partikular, hinangad ng OutRight na magbigay ng isang pandaigdigang tanaw sa kung ano ang nalalaman tungkol sa mga pagsisikap sa pagbabago ng SOGIE sa buong mundo – kung sino ang pinakabulnerable, ano ang mga dahilang nagtutulak sa sa pagpili o pagpapasailalim ng mga LGBTIQ sa pagbabago ng SOGIE, ano ang mga pangunahing anyo ng “conversion therapy,” sino ang pangunahing gumagawa, at kung malay ang mga tumugon sa mga hakbangin sa kanila mismong mga bansa na parusahan o pagbawalan ang mga pagsisikap sa pagbabago ng SOGIE. Sa kalakhan, itong mapagsalarawang pananaliksik ay isinagawa sa pag-asang ang mga datos na ito ay magsisilbing isang mahalagang pundasyon para sa mga susunod pang malalimang, panrehiyon at pambansang pagsusuri at nakatarget na adbokasiya upang ihinto ang mapang-abuso at nakakawalang-dignidad na mga kasanayan.

Pamamaraan sa Survey

Gamit ang SurveyMonkey®, kumolekta kami ng datos sa survey online noong Marso 2019 sa loob ng tatlong linggo.¹⁴⁹ Kapwa survey sa wikang Ingles at isang pagsasalin sa Chinese na tumatarget sa Tsina ang ipinakalat sa panahong ito. Dahil sa sensitibong katangian ng paksa at lawak ng pangheograpiyang target, non-probability (non-randomized) sample na gumagamit sa mga kasalukuyang network ang pinakaangkop. Nagpadala kami ng 1,977 na imbitasyon para sa survey sa Ingles sa pamamagitan ng email gamit ang aming network sa buong mundo. Hinimok din namin ang mga tumugon na ipasa ang weblink ng survey sa kanilang mga network. Ginamit namin ang weblink sa pamamagitan lamang ng ligtas na social media at mga platform sa pagtetext upang ipakalat ang survey sa Chinese sa Tsina, dahil sa mga alalahanin sa seguridad. Sa kabuuan 556 na mga tugon mula sa buong mundo ang natanggap. Nang itinigil na ang mga survey, ang datos mula sa parehong survey sa Chinese at Ingles ay inilipat at ipinagsama sa isang Excel file upang ayusin. 24 na tumugon ang tinanggal dahil hindi sila sumagot sa paunang tanong tungkol sa “conversion therapy.” 37 sa mga tumugon ang sumagot na ang “conversion therapy” ay hindi nangyayari sa kanilang mga bansa, kaya ang mga katanungan lamang sa demograpiko at pagkakakilanlan ang isinama. Panghuli, 6 sa tumugon ang tinanggal mula sa pagsusuri dahil sa mga kontradiksyon sa loob ng survey na ginawang imposibleng matukoy kung naniniwala silang ang “conversion therapy” ay nangyayari o hindi. Naiwan ang kabuuang bilang ng sample sa 489 na mga tumugon mula sa 80 mga bansa para sa pagsusuri (tingnan ang Apendiks I para sa isang listahan ng bilang ng mga tumugon ayon sa

¹⁴⁹ Dahil sa laki ng Tsina, kasama ang mga ebidensya na ang “conversion therapy” ay nangyayari sa buong bansa, napagpasyahan namin na, upang tumpak na katawanin ang rehiyong ito, kakailanganin naming isalin ang survey sa Tsino kahit na may limitadong rekurso. Ang mga pag-aaral sa hinaharap ay dapat layuning magkaroon ng mga tool sa pagkolekta ng datos na isinalin sa iba pang mga pangunahing wika.

bansa.) Dahil gumamit kami ng impormal na mga pamamaraan ng pag-sample ng snowball upang madagdagan ang email, hindi namin makalkula ang kabuuang bilang ng mga imbitasyong ipinadala at ang eksaktong tantos sa pagsagot.

Ang survey ay binubuo ng 15 mga katanungan tungkol sa likas na katangian at saklaw ng “conversion therapy” sa bansa ng tumugon. Matapos ang paunang tatlong katanungan tungkol sa demograpiko, ang pang-apat na tanong ay nagtatanong kung naniniwala o hindi ang tumugon na nagaganap ang “conversion therapy”. Kung ang sagot ay oo, hinayaan ipagpatuloy ng tumugon ang survey. Kung hindi, ang tumugon ay hindi na pinatuloy.¹⁵⁰ Ang mga respondent na nagpasailalim sa anumang anyo ng “conversion therapy” ay tinanong kung gusto nilang sumagot ng karagdagang katanungan. Kung sila ay sumang-ayon, binigyan sila ng apat pang katanungan hinggil sa kanilang karanasan at tinanong rin kung sila’y pumapayag na makapanayam. Gaya nang ipinapakita sa Figure 1, ang mga sagot mula sa sub-Saharan Africa ay 46.2% (n=226) nang lahat ng respondents, habang ang respondents mula sa Asia ay 35.4% (n=173) nang lahat ng respondents, kalakhan dito (59.3%) ay mula China (n=134).

Mga Resulta ng Survey

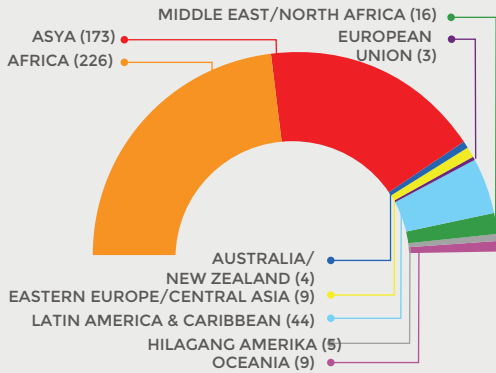
Mga Katangian ng Respondents

Para sa katanungang ito, ang mga tugon ay hindi kapwa eksklusibo; ang mga tumugon ay maaaring pumili ng higit sa isang kategorya. Tulad ng ipinapakita sa Larawan 2, humigit-kumulang 31% (153) ng mga tumugon ang kumikilala sa sarili bilang bakla, 18.6% ang

¹⁵⁰ Sa kasamaang palad, hindi gumana ang skip pattern ng SurveyMonkey na inilaan para sa Tanong 4, kaya sa halip na awtomatikong magtapos ang survey sa sagot na “hindi”, posible na magpatuloy sa pagsagot ng mga katanungan ang mga sumagot ng “hindi”. Nagresulta ito sa hindi pagsasama sa anim na mga tumugon na ang conversion therapy ay hindi nangyayari ngunit nagpatuloy pang sumagot ng iba pang mga katanungan na kasalungat

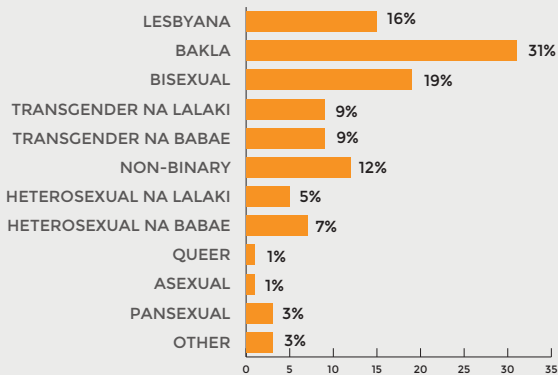
LARAWAN 1

PORSYENTO NG RESPONDENTS KADA REHIYON

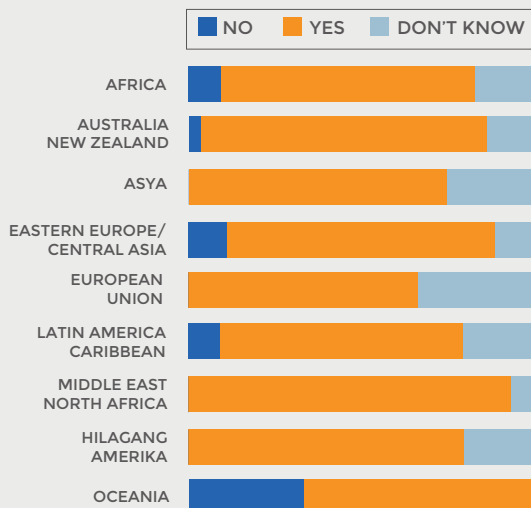
LARAWAN 2

MGA KATANGIAN NG RESPONDENTS

LARAWAN 3

PRESENSYA NG "CONVERSION THERAPY" KADA REHIYON

bisexual, at 15.6% ang kumikilala sa sarili na lesbyana. Kabuuang 18% (89) ng mga tumugon ang transgender, at may bahagyang mas marami ang transgender na kababaihan kaysa sa mga lalaking transgender na tumugon. Ang natitirang mga tumugon ay nagpakilalang non-binary (12.3%), heterosexual (11.8%), pansexual (2.8%), o queer, asexual o "iba pa." Siyam sa mga tumugon ay intersex.

Presensya Kada Rehiyon

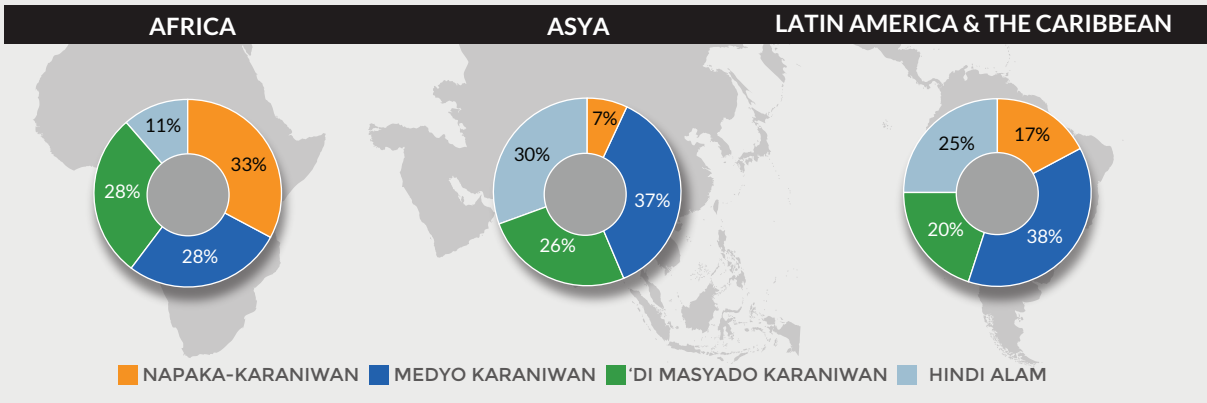
Ang Larawan 3 ay nagpapahiwatig na ang "conversion therapy" ay nangyayari sa bawat rehiyon ng mundo, at karamihan sa mga tumugon sa bawat rehiyon ang sumagot ng "oo" sa tanong kung nangyayari ito sa kanilang mga bansa. Dahil ang bilang ng mga tugon para sa mga rehiyon bukod sa Africa, Asya, at LAC (Latin America at Caribbean) ay napakaliit, mahirap gumawa ng mga tiyak na konklusyon para sa mga lugar na ito, at nangangailangan ng karagdagang pag-aaral. Kapansin-pansing bahagdan ng mga tumugon sa bawat rehiyon ang sumagot ng "hindi alam."

Dalas sa Pangkalahatan at Ayon sa Rehiyon

Ang datos na ipinapakita sa Larawan 4 ay nakatuon lamang sa Asya, Afrika, at LAC, kung saan mas mataas ang aming tontos ng pagtugon kaysa sa ibang mga rehiyon. Sa tatlong mga rehiyon na ito, karamihan sa mga tumugon ay naniniwala na ang "conversion therapy" ay napaka-karaniwan o medyo karaniwan. Kapansin-pansin, sa Afrika, karamihan sa mga tumugon ay naniniwala na ang paglitaw nito ay "napaka-pangkaraniwan," habang sa Asya at LAC, ang karamihan ng mga tumugon ay naniniwala na ito ay "medyo karaniwan." Sa lahat ng mga tumugon, 244 (54%) ang naniniwala na ang "conversion therapy" ay napaka-karaniwan o medyo karaniwan (Larawan 5). Mahigit sa 20% ng mga tumugon ang sumagot ng "hindi alam" sa katanungang ito. Ang datos ay batay sa mga resulta sa survey at samakatuwid ay

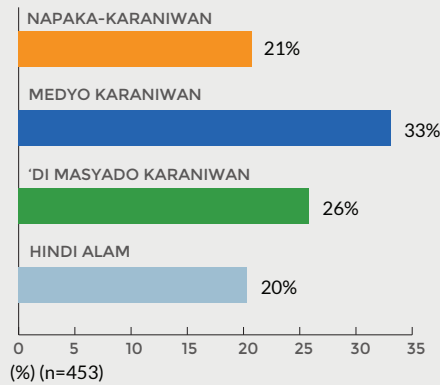
LARAWAN 4

DALAS NG “CONVERSION THERAPY” KADA REGION

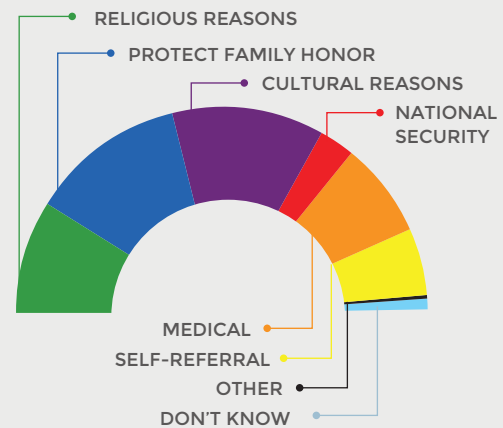
LARAWAN 5

DALAS NG PANGYAYARI LAHAT NG RESPONDENTS

LARAWAN 6

DAHILAN NG “CONVERSION THERAPY”

hindi maaaring tingnan bilang tiyak, dahil ang mga tumugon ay malamang na mga taong may paunang kaalaman o interes na sa paksa.

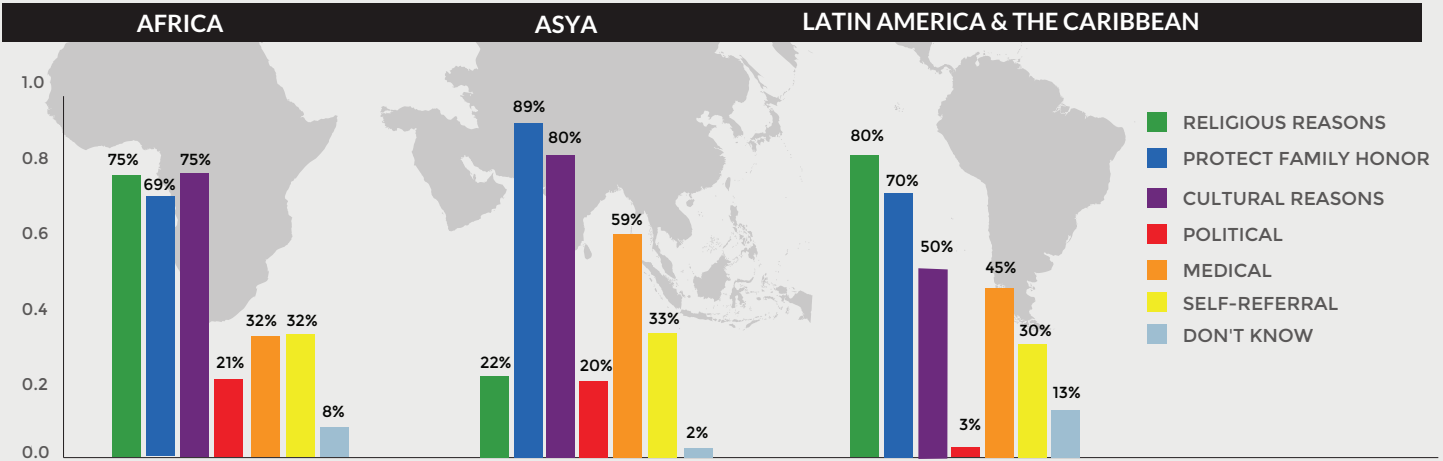
Mga Dahilan Ayon sa Rehiyon

Ang Larawan 6 ay nagpapakita ng mga paniniwala ng mga tumugon patungkol sa mga pangunahing dahilan kung bakit nangyayari ang “conversion therapy” sa kani-kanilang mga bansa.

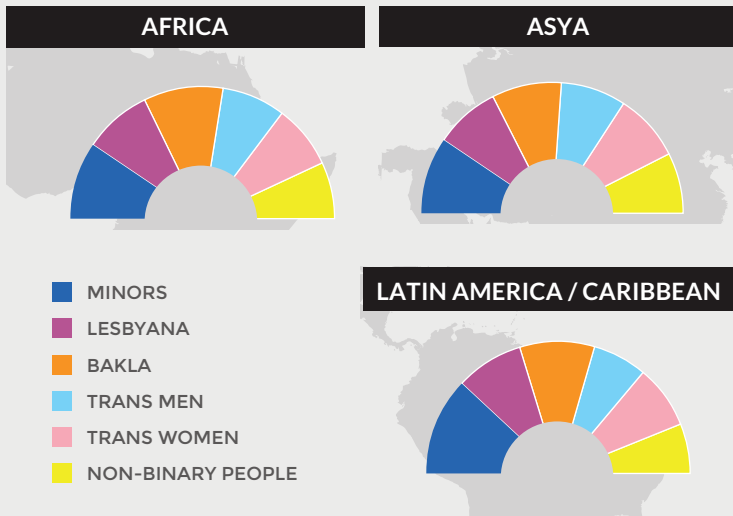
Maaaring pumili ang mga tumugon ng higit sa isang dahilan. Sa pangkalahatan, binanggit ng mga tumugon ang proteksyon ng karangalan ng pamilya at mga kadahilanang kultural bilang pangunahing katwiran para sa “conversion therapy.” Kapag pinag-aralan ayon sa rehiyon, ang mga salik ay relihiyon at kultura at ang pangangailangang protektahan ang karangalan ng pamilya ang mga pangunahing dahilan

na binanggit ng mga respondent sa Africa. Bagaman mas maliit ang bilang, ang mga tumugon mula sa LAC ay nagpinta ng katulad na larawan mula sa mga tumugon sa Africa. Sa kabilang banda, ang mga tumugon naman mula sa Asya ay binanggit ang karangalan ng pamilya at kultura, pati na rin ang mga kadahilanang medikal, bilang pangunahing mga katwiran para sa pagsasagawa ng “conversion therapy.” Sa katunayan, ang relihiyon ay binanggit ng 75% ng mga tumugon mula sa Afrika, habang ito ay binanggit lamang ng 21% ng mga tumugong Asyano (Larawan 7). Bagaman ang bilang ay masyadong maliit upang makakuha ng konklusyon, ang datos (hindi ipinakita) mula sa MENA (Gitnang Silangan at Hilagang Aprika) ay nagpapahiwatig na ang relihiyon, karangalan ng pamilya, kultura at medikal na mga kadahilanan ay maaaring lahat gamitin upang bigyang katwiran ang “conversion therapy.”

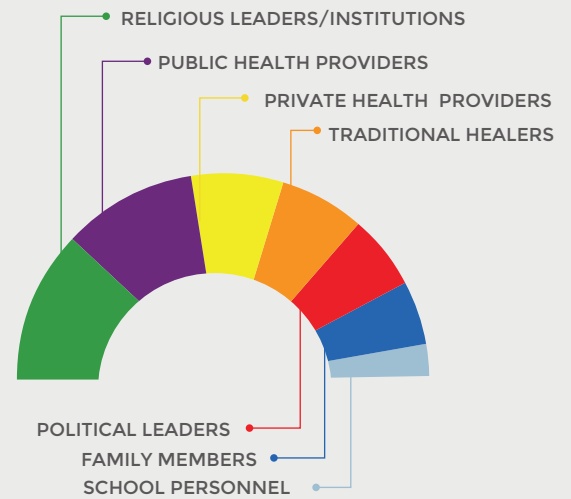
LARAWAN 7
MGA DAHILAN NG "CONVERSION THERAPY" AYON SA REHIYON

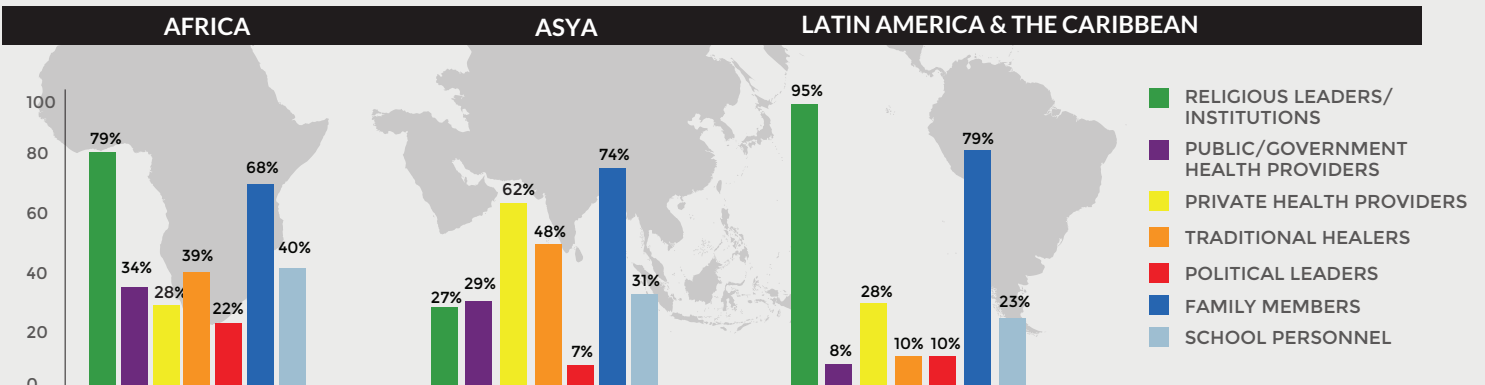
LARAWAN 8
NAKAKARANAS NG "CONVERSION THERAPY" KADA REGION

LARAWAN 9
NAGTATAGUYOD O PROMOTOR NG "CONVERSION THERAPY"

LARAWAN 10
NAGTATAGUYOD O PROMOTOR NG "CONVERSION THERAPY" KADA REHIYON

Sino ang Nakakaranas ng “Conversion Therapy”

Tulad nang ipinakita sa Larawan 8, pananaw ng mga tumugon na ang lahat ng kasarian at sekswal na minority ay nakakaranas ng “conversion therapy” na kaunti lang ang pagkakaiba-iba sa buong espektro ng sekswalidad at kasarian, hindi pa kasama ang mga heterosekswal. Ang mga mas malalim na pag-aaral sa loob ng mga bansa o rehiyon ay maaaring magbunyag ng mga pagkakaiba gayunpaman.

Sino ang Nagtataguyod o Promotor ng “Conversion Therapy”

Sa kabuuan, ipinapakita ng aming datos na ang mga myembro ng pamilya, sinusundan ng mga pinuno ng relihiyon o relihiyosong lider o mga institusyon, ay malamang na magsusulong ng “conversion therapy,” tulad ng makikita sa Larawan 9. Kapag sinuri kada rehiyon (Larawan 10), ipinapahiwatig naman ng datos na sa Africa at LAC, mga pinuno ng relihiyon o institusyon ang pinakamaaring nagtatataguyod ng “conversion therapy,” na sinusundan ng mga myembro ng pamilya. Sa Africa, ang mga kawani ng paaralan ay binanggit bilang pangatlong pinakakaraniwang mapagkukunan ng promosyon, samantalang sa LAC, pangatlo ang mga tauhang medikal. Sa Asya, ang mga miyembro ng pamilya, na

sinusundan ng mga pribadong tagapagbigay ng medisina ay naisip na pinaka-nagtataguyod ng “conversion therapy.”

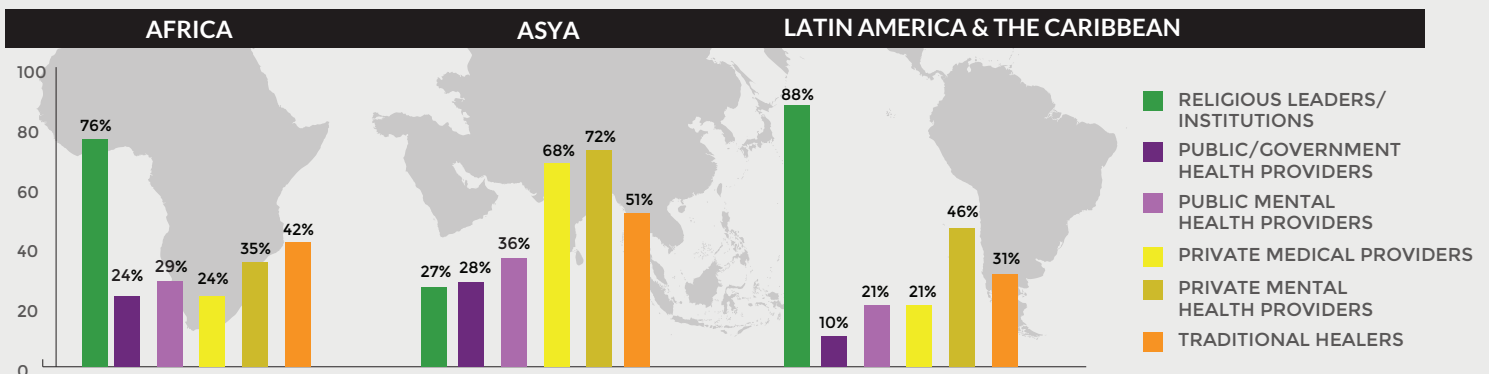
Sino ang Nagpapairal sa o Salarin ng “Conversion Therapy”

Batay sa aming mga natuklasan (Larawan 11), sa Africa, ang mga pinuno ng relihiyon at mga institusyon ay pinaniniwalaan na mga nangungunang nagsasagawa ng “conversion therapy,” na sinusundan ng mga tradisyunal na manggagamot at pribado at publiko na mga tagapagbigay ng kalusugang pangkaisipan. Sa Asya, ang pangunahing nagsasagawa nito ay ang mga pribadong mental health at medical providers, na sinusundan ng mga tradisyunal na manggagamot. Sa LAC, ang mga pinuno ng relihiyon at institusyon ang malamit na nagsasagawa ng “conversion therapy,” na sinusundan ng mga pribadong mental health providers.

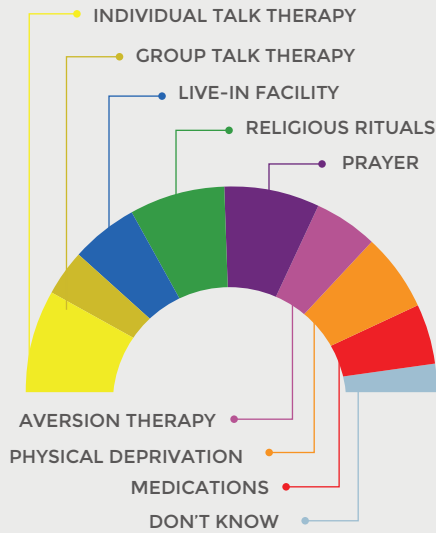
Mga Porma ng “Conversion Therapy” ayon sa Rehiyon

Ipinapakita ng Larawan 12 ang isang kabuuang pagtingin sa kung ano ang iniulat ng mga tumugon sa survey na pangunahing mga porma ng “conversion therapy” na isinasagawa sa kanilang mga bansa. Ang indibidwal na talk therapy, na sinusundan ng pagdarasal at mga ritwal sa relihiyon ang mga pangunahing anyo.

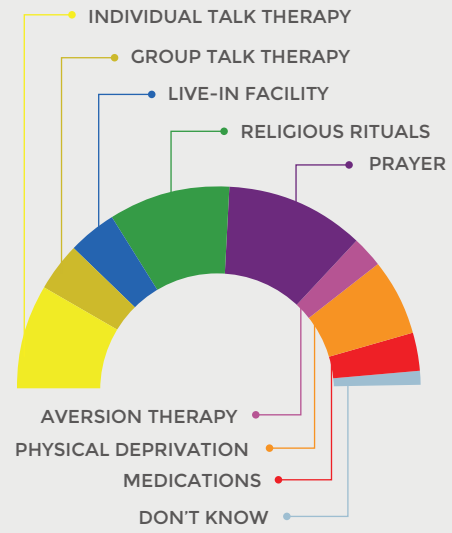
LARAWAN 11
SALARIN NG “CONVERSION THERAPY” KADA REHIYON

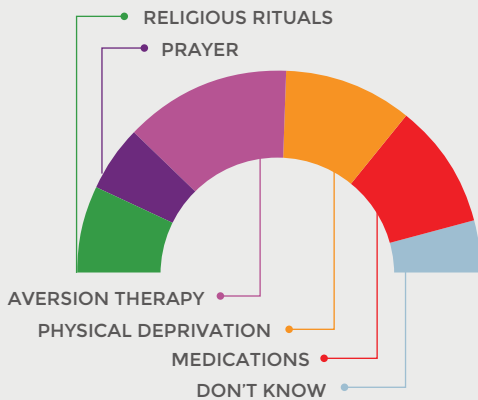
LARAWAN 12
URI NG “CONVERSION THERAPY”

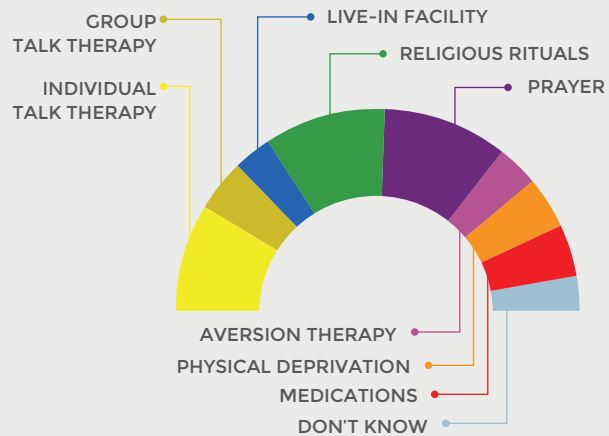
LARAWAN 13
URI NG “CONVERSION THERAPY”: AFRICA

LARAWAN 14
URI NG “CONVERSION THERAPY”: ASYA

LARAWAN 15
URI NG “CONVERSION THERAPY”: LATIN AM/CARIBBEAN

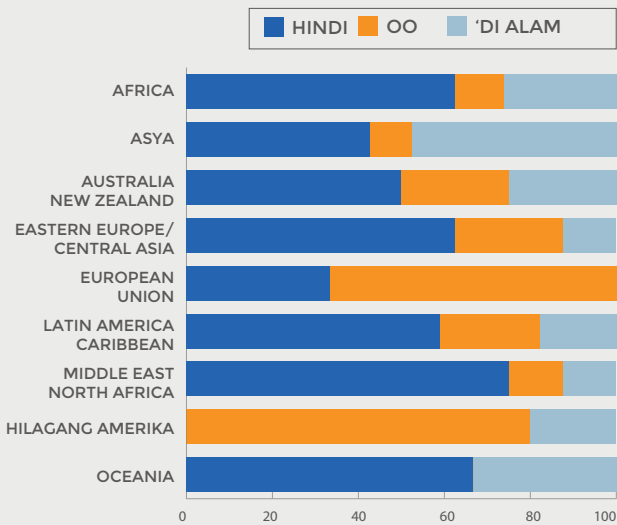

Nakakaalarma na binanggit ng 40.8% ang physical deprivation, na sinundan ng aversion therapy at paggamot sa tirahan (35.4% bawat isa), at paggamit ng mga gamot (32.3%). Kapag pinag-aralan ayon sa rehiyon (Mga Larawan 13, 14, at 15), medyo nagbabago ang larawan.

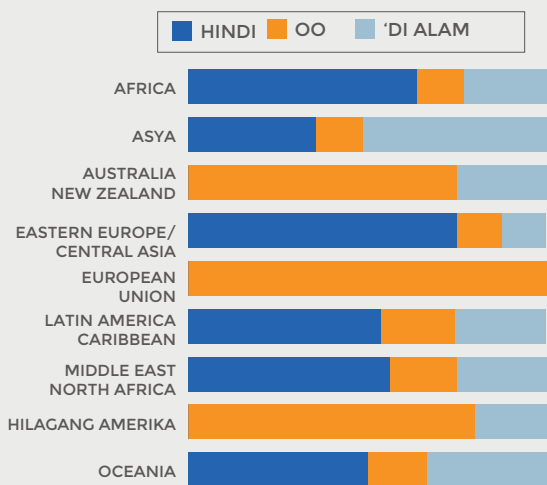
Sa Africa, sinagot ng mga tumugon na ang mga ritwal ng relihiyon at panalangin ay pinaniniwalaan na pinaka-karaniwang anyo ng “conversion therapy,” na sinusundan ng

indibidwal talk therapy. Sa kabilang banda, 64% ng mga tumugon sa survey na Asyano ang nag-ulat na ang aversion therapy ang pangunahing pamamaraan ng “conversion therapy,” na sinusundan ng paggamot sa tirahan (59%), at physical deprivation at paggamit ng mga gamot (48% bawat isa). Pinakahuli, sa rehiyon ng LAC, ang mga ritwal sa relihiyon, pagdarasal, at indibidwal na talk therapy ang nanguna sa naiulat na mga porma ng “conversion therapy.”

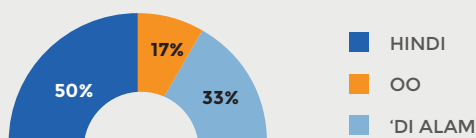
LARAWAN 16:
OPISYAL NA PAGKONDENA SA “CONVERSION THERAPY” KADA REHIYON (%)

LARAWAN 17:
MGA PAGSISIKAP NA IPAGBAWAL ANG “CONVERSION THERAPY” KADA REHIYON (%)

LARAWAN 18:
MAY ALAM NA PAGSISIKAP NA IPAGBAWAL ANG “CONVERSION THERAPY”

Opisyal na Pagkondena sa “Conversion Therapy”

Tinanong namin ang mga tumugon kung ang “conversion therapy” ay kinukondena ng isang opisyal na institusyon (gaya ng kagawaran sa kalusugan o isang asosasyon ng mga propesyonal na medikal o mental na kalusugan) sa loob ng kani-kanilang mga bansa. Liban sa European Union at Hilagang Amerika, ang karamihan sa mga tumugon ay hindi naniniwalang kinukondena ng kani-kanilang mga bansa (o ng mga pormal na mga institusyon sa loob ng kanilang mga bansa) ang “conversion therapy,” tulad ng ipinapakita sa Larawan 16. Kapansin-pansin, may kataasang bahagdan ng mga tumugon ang sumagot ng “hindi alam” sa katanungang ito, na nagpapahiwatig na maaaring napakakababa, kung mayroon man, ng pampublikong diskurso sa paksa.

Mga Pagsisikap na Ipagbawal ang “Conversion Therapy”

Karamihan ng mga tumugon mula sa Australia at New Zealand, European Union, at Hilagang Amerika ay sumagot ng “oo” sa tanong tungkol sa kung may mga pagsisikap ba sa kani-kanilang mga bansa na pagbawalan ang “conversion therapy” (Larawan 17).

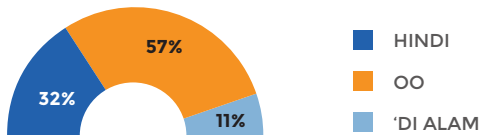
Para sa lahat ng iba pang mga rehiyon, ang karamihan ay sumagot ng “hindi,” muli na may makabuluhang bahagdan na sumasagot ng “hindi alam.” Sa kabuuan, 1/3 ng mga tumugon ang hindi alam kung may isasagawang anumang pagsisikap na ipagbawal ang “conversion therapy,” na may higit sa 16% na sumagot na ang mga pagbabawal ay isinagawa (Larawan 18).

May Kilalang Taong Sumailalim sa “Conversion Therapy”

Higit sa 57% ng mga tumugon ang nagsabi na may kilala sila na nakaranas ng “conversion

therapy.” Kung batay sa rehiyon, ang bahagdan ng mga sumagot ng “oo” ay pinakamataas sa MENA, Australia at New Zealand, at Oceania, bagaman ang kabuuang bilang ng mga tumugon sa mga rehiyon na ito ay masyadong maliit upang makagawa ng konklusyon. Sa mga rehiyon na may mas mataas na dami ng mga tugon, ang Africa at LAC ang may pinakamalaking bahagdan ng mga tumugon na may kakilala. Sa Asya, 33.7% ng mga tumugon ang may kilala, at may 15.7% ang sumagot na “hindi alam.”

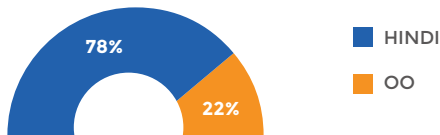
LARAWAN 19: MAY KILALANG NAKARANAS NG “CONVERSION THERAPY”?

Personal na Karanasan sa “Conversion Therapy”

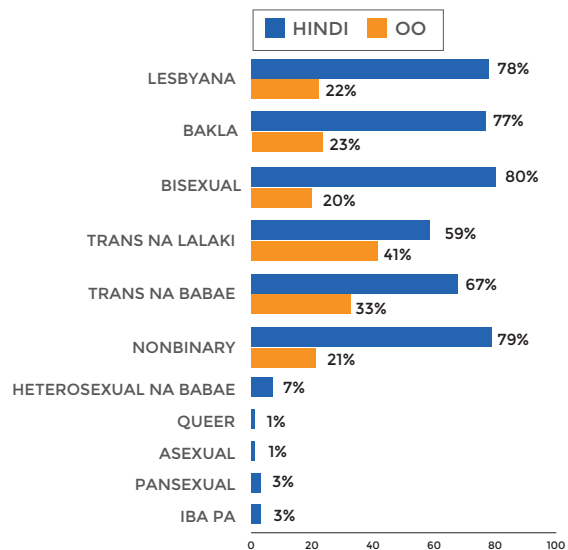
Tulad nang ipinapakita sa Larawan 20, 100 na mga tumugon, o halos 22% ng lahat ng mga tumugon sa buong mundo, ay sumailalim sa ilang porma ng “conversion therapy.”

LARAWAN 20: PERSONAL NA NAKARANAS NG “CONVERSION THERAPY”?

Kapag pinaghiwalay ayon sa identity at rehiyon, ipinapahiwatig ng datos na ang pagkakabahagi ng mga tumugon na nakaranas ng “conversion therapy” ay pantay, kasama ang mga transgender na marahil ay mas vulnerable kaysa sa iba (Larawan 21).

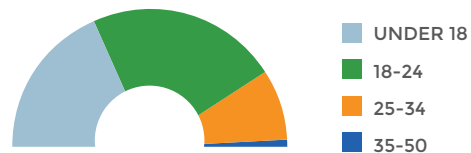
LARAWAN 21 NAKARANAS NG “CONVERSION THERAPY” KADA IDENTIDAD (%)

Edad Kung Kailan Nangyari ang “Conversion Therapy”

Para sa mga tumugon na sumailalim sa anumang uri ng pagbabago ng SOGIE, 45.2% ay nasa pagitan ng edad na 18 at 24, at may 36.9% na wala pang 18 taong gulang (Larawan 22), na nagpapahiwatig na ang karamihan sa kanila ay 24 o mas bata pa noong napasailalim sila sa “conversion therapy.”

LARAWAN 22 EDAD NANG MARANASAN ANG “CONVERSION THERAPY”

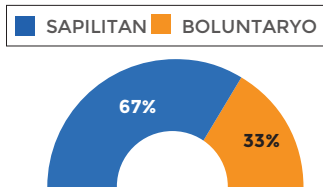

Boluntaryo o Sapilitan

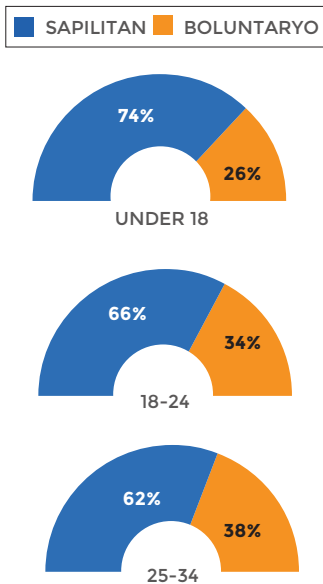
Sa mga napasailalim sa ilang uri ng “conversion therapy,” 67.5% ang nag-ulat na sila ay pinilit, habang 33.5% ang nagsabi na kusang-loob silang humingi ng “paggamot” (Larawan 23). Ang bahagdan ng mga tumugon na pinilit ay medyo mas mataas para sa mga sumagot na sumailalim

sila sa “conversion therapy” noong wala pa silang 18 taong gulang o mas bata pa (74%), kumpara sa mga 18 hanggang 24 taong gulang (66%) o 25 hanggang 34 (62%), tulad ng makikita sa Larawan 24.

LARAWAN 23
BOLUNTARYO O SAPILITAN NA KARANASAN NG “CONVERSION THERAPY”

LARAWAN 24
BOLUNTARYO O SAPILITAN BASE SA EDAD

Buod

Ang aming pananaliksik na survey ay kumakatawan sa unang pagsisikap na bumuo ng isang pinagsamang pagtingin sa kung, saan, paano, at kanino isinasagawa ang SOGIE change sa buong mundo. Ipinapahiwatig ng aming datos na ang SOGIE change ay nangyayari halos kahit saanman sa buong mundo. Ang relihiyon, sa pangkalahatan, ay ang dahilan na madalas na binabanggit, at ang mga pinuno ng relihiyon o institusyon ang pangunahing mga tagapagtaguyod at tagapagpalaganap, lalo na sa Africa at LAC. **Sa**

Africa, ang relihiyon, na sinamahan ng pamimilit ng pamilya at kultura, ay tila sumusuhay pa sa paggawa ng “conversion therapy,” lalo na sa mga lunang panrelihiyon. Ang konklusyon na ito ay higit na sinusupportahan ng datos sa mga porma ng “conversion therapy,” na nagsasaad na ang mga ritwal sa relihiyon at pagdarasal ang pinakalaganap na isinasagawa sa Africa. **Sa Asia, ipinapahiwatig ng datos na karangalan ng pamilya at kultura, higit sa relihiyon, ang nagtutulak sa mga pamilya at mga indibidwal na LGBTIQ person na maghanap ng “conversion therapy,”** pangunahin sa pamamagitan ng mga pribado at pampubliko na mga klinikang medikal o mental health, kung saan lumalabas na ang mga mapang-abusong pamamaraan tulad ng aversion therapy ay ginagamit nang madalas. **Sa LAC, ang pamimilit ng pamilya at relihiyon ay lumilitaw din na pangunahing mga nagtutulak ng “conversion therapy,” at ang mga kadalasang tagapagtaguyod ay mga relihiyoso o mga pribadong mental health providers.**

Mahalagang karagdagang napag-alaman sa pag-aaral na ang mga pagsisikap na mabawasan ang SOGIE change sa pamamagitan ng mga opisyal na polisiya, o tuluyang pagbabawal sa mga praktikang ito, ay lumilitaw na minimal, o halos hindi kapansin-pansin. Kitang-kita ito laluna’t makikita ang conversion therapy halos kahit saanman. Gaya nang matatagpuan sa aming pagsisiyasat sa panitikan, **apat na bansa lamang ang talagang nagbabawal sa mga SOGIE change practices.** Dagdag pa, isang makabuluhang bahagdan ng mga tumugon ay hindi alam kung may mga pagsisikap ba na kondenahin o pagbawalan ang “conversion therapy” na nangyayari sa kanilang mga bansa, na nagpapahiwatig na ang diskurso ng publiko ukol dito ay napakalimitado. Maaaring sanhi dito ang pagbabawal na talakayin ang mga isyu ng LGBTIQ sa ilang mga konteksto, at/o maaari rin na ang mga pagsusumikap sa adbokasiya ay hindi pa umuugat sa maraming mga rehiyon. Maaari ring ibig nitong sabihin na ang iba pang mga isyu upang maisulong ang mga karapatang pantao para sa LGBTIQ people ang inuuna.

Ang saklaw ng edad kung kailan ang SOGIE change efforts ay malamang na nangyayari (24 at mas bata) ay nagpapahiwatig din na sa ilang mga lulang kultural, ang mga kabataan ay maaaring manatiling naninirahan kasama ng kanilang mga magulang o iba pang mga myembro ng pamilya hanggang sa pag-abot sa wastong gulang at napupuwera na magbago.

Ang edad kung kailan ang “conversion therapy” ay nangyayari ay mayroon ding mga implikasyon para sa pagtuon ng mga pagbabawal at mga patakaran laban sa SOGIE change practices. Halimbawa, ang mga pagbabawal na nakatuon sa menor de edad at sa mga practices na isinasagawa sa loob ng mga pormal at propesyonal na lulang pangkalusugan at pangmental health (gaya ng 18 estado sa Estados Unidos, Washington DC at Puerto Rico), kadalasan ay nahahayaang vulnerable at kulang sa rekurso ang mga indibidwal na mas matanda sa 18.

Higit sa lahat, ang datos ay nagsasalarawan ng mga umiiral na pamantayang panlipunan, pangkultura, at panrelihiyon na nagpapanatili ng mga mito tungkol sa mga LGBTIQ; nagmimita at nagpapalaganap ng stigma, karahasan, at diskriminasyon na tumatarget sa LGBTIQ people; at batayang nagpapalakas ng mga mensaheng ang pagiging LGBTIQ ay sakit o hindi ma’y hindi katanggap-tanggap. Ang mga nasabing mito ay nagtatagpo sa delubyo ng pagtanggì at pagkondena, na humahantong sa patuloy na pangangailangan para sa “conversion therapy,” kapwa ng LGBTIQ persons mismo pati na rin ng kanilang mga pamilya at pamayanan. Tanging kapag ang LGBTIQ people ay nabubuhay nang malaya; niyayakap ng pamilya, pananampalataya, at pamayanan; at minamahal ang kanilang sarili nang walang pag-aatubili, mababawasan ang kahilingan para sa “conversion.”

Mga Limitasyon

Dahil ang aming sample ay hindi narandomisa, ang mga ipinapakita ritong datos ay hindi pwedeng kumatawan sa pangkalahatan. Dagdag

dito, ang datos ay hindi maaaring magamit upang tantyahin ang aktwal na lawak ng pag-iral ng “conversion therapy” kada bansa o rehiyon. Sa halip, ang datos ay sumasalamin lamang sa mga pagtingin ng mga tumugon sa kung saan, paano, at kung bakit nangyayari ang “conversion therapy” at kung ang kanilang mga bansa ay naghahangad na pagbawalan o parusahan ang magsasagawa nito. Isa pang karagdagang limitasyon ay ang survey ay nasa dalawang wika lamang: Ingles at Chinese; malamang na maraming mga potensyal na tutugon sana ay hindi nakumpleto ang survey dahil sa mga hadlang sa pag-unawa sa wika. Bilang karagdagan, dahil ang pag-abot sa mga potensyal na tutugon ay umasa sa mga network ng OutRight, malamang na ang karamihan sa mga tumugon ay konektado na sa mga network ng aktibistang LGBTIQ sa kanilang sariling bansa. Ito ay maaaring mangahulugan na ang sample ay mas kumikiling sa mga taga-lungsod, marahil sa mga tumugon na mas may pinag-aralan kaysa sa pangkalahatang populasyon. Maaaring may pagkiling sa pagpili sa mga taong pipiling tumugon sa survey ay maaaring mas malamang na personal na nakaranas - o may kilalang isang taong nakaranas - ng “conversion therapy,” na nagresulta sa mga sagot na may pagmamalabis ang lawak ng pagkakaroon ng conversion therapy sa kanilang bansa. Isa pang seryosong limitasyon ay ang heograpikal na saklaw ng survey, tulad ng nabanggit, dahil hindi pantay ang pagkatawan sa mga rehiyon at bansa. Dahil ang bilang ng mga tumugon mula sa MENA, Hilagang Amerika, Australia at New Zealand, Oceania, at Silangang Europa at ang mga Republika sa Gitnang Asya ay kakaunti, ang karamihan sa mga pagsusuri sa rehiyon ay naituon lamang sa Africa, Asia, at Latin America at Caribbean. Panghuli, ang survey sa Chinese ay nai-post sa loob lamang ng dalawang linggo, samantalang ang pandaigdigang bersyon ng survey sa Ingles ay nai-post sa loob ng tatlong linggo, na maaaring nagresulta sa mas kaunting mga tumugon na Tsino sa pangkalahatan kaysa sa maaaring inaasahan sa loob ng tatlong linggong panahon.

Mga Resulta ng Malalimang Mga Panayam sa Likas na Katangian at Saklaw ng “Conversion Therapy” sa Buong Mundo

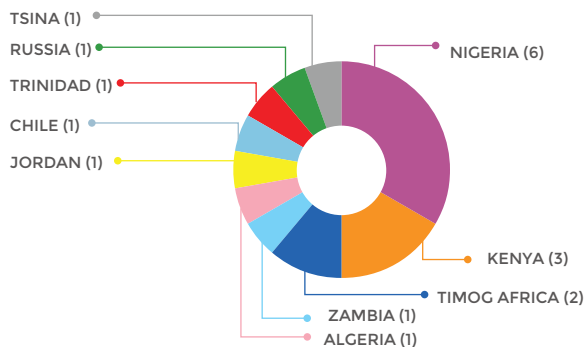
Pamamaraan sa Malalimang Mga Panayam

Noong Marso at Abril 2019, nagsagawa ng malalimang mga panayam na may bahagyang balangkas kasama ang 19 na tao na nakaranas ng ilang uri ng tinatawag na “conversion therapy.” Ang mga nakapanayam ay nakilala sa pamamagitan ng online na survey, kung saan ang mga tumugon na nakaranas ng SOGIE change practices ay nagkaroon ng pagkakataong ipahiwatig kung nais nilang makapanayam o hindi. 42 na tao ang nagpahiwatig na handa sila at 29 ang inugnayan, batay sa pagkakaiba-iba sa heograpiya at SOGIE. Sa mga ito, 19 na panayam ang isinagawa. Ang mga panayam ay tumakbo mula 30 hanggang 70 minuto at, kung binigyan ng pahintulot, ay nai-rekord ng digital. Ang lahat ng mga panayam ay naitala sa isang Excel spreadsheet. Walong mga katanungan ang inilagay na nakatuon sa pag-unawa sa kung paano at kailan nagsimula ang “conversion therapy” at kung sino ang nagsagawa nito; anu-anong mga pamamaraan ang ginamit sa isang takdang panahon; ang naging epekto ng “conversion therapy” sa buhay ng mga tumugon; ano ang mga mensahe ng mga tumugon para sa mga pinuno ng relihiyon, pamilya, klinika o iba pa tungkol sa conversion therapy; at mga rekomendasyon para sa kung paano labanan ang SOGIE change practices sa kanilang mga bansa. Sa mismong panayam, na isinagawa sa pamamagitan ng Skype, Zoom, telepono, o text, siniyasat ng tagapanayam ang mga layunin ng pangkalahatang proyekto at kung paano gagamitin ang datos. Ang mga tumugon ay hiningan ng pahintulot at inabisuhan na maaari nilang ihinto ang panayam anumang oras at/o tanggihan na sagutin ang anumang katanungan. Ang edad, lokasyon, at SOGIESC (oryentasyong sekswal, identity at ekspresyon ng kasarian, at mga katangian ng kasarian) ay kinolekta mula sa bawat isa. Ang mga aktwal na pangalan ay ibinigay lamang kapag ang mga tumugon

ay nagbigay ng pahintulot. Para sa iba, ang mga pangalan ay binago upang mapanatili ang pagiging kompidensiyal. Ang mga transcript ng panayam ay sinuri nang manu-mano, at ang mga pangunahing tema ay tinuko, isinakoda, at pinag-aralan. Ang mga sipi na nagpapahiwatig ng batayang tema at karanasan ay hinalaw upang maisama sa buod ng natuklasan o findings.

Tulad ng ipinapakita ng Larawan 25, ang 19 na mga tumugon ay nagmula sa 11 mga bansa, 5 sa mga ito ay nasa sub-Saharan Africa. Halos 1/3 ng lahat ng mga tumugon ay nagmula sa Nigeria. 11 sa tumugon (61%) ang nagpakilala bilang lalaki, 4 (22%), ang nagpakilala bilang babae, at 3 (18%) ang nagpakilala bilang non-binary. Ang karamihan ng mga tumugon ay nagpakilala bilang bakla(8), na sinusundan ng lesbyana (3) at queer/non-binary (3), at transgender (2). May tig-isang tumugon na pansexual at bisexual. Ang isang tumugon ay intersex at nagpakilala bilang queer/non-binary at pansexual.

LARAWAN 25:
MGA BANSA NG RESPONDENTS

Mga Resulta ng Panayam: Pangunahing Mga Tema

Bagaman ang mga kwento mula sa mga nakapanayam ay magkakaiba, personal, at nakabatay sa kanilang mga kultural na reyalidad, limang nangingibabaw, magkakabit na tema ang natukoy. Una, halos lahat (16 ng 19) nang nakapanayam ay sumailalim sa SOGIE

change **dahil sa pagkondena sa kanilang relihiyon**. Sa mga ito, 14 ang nagpakilala bilang Kristiyano at dalawa ang nagpakilala bilang Muslim. Kalahati (8) ang pinilit at kalahati ang kusang-loob na nagpabago. Maraming mga tumugon ang nagsabing “ipinagdasal, “pinalaya”, pinahiran ng langis, o kinailangang sumailalim sa mga ritwal ng eksorsismo upang palayasin ang mga “demonyo” na tumira at pumipigil sa kanilang maging heterosexual o cisgender. Marami sa mga nakapanayam ang nag-ayuno o “dry fast” (walang pagkain o tubig), na sinamahan ng marubdob na pagdarasal, bilang paraan ng pagbabago. Maraming iba pa ang kusang nag-enroll, o inenroll, sa mga relihyosong kurso online na inaalok ng mga internasyunal na relihyosong grupo. Ang mga kursong ito ay gumabay sa kanila sa mga “therapeutic” na SOGIE change exercise o kaya’y tutulong sa kanilang labanan ang pagtugon sa kanilang pagkaakit sa kaparehong kasarian. Sa ilang mga kaso, ang mga change efforts na batay sa relihiyon ay naging marahas at mapang-abuso, lalo na para sa mga lesbyana at babaeng transgender, kung saan ang mga ritwal ng pagdarasal ay nauuwi sa esensya sa pagkakulong o karahasang sekswal. Maraming mga nakapanayam na dumanas ng pagkondena ng relihiyon sa huli ay nadama na pagtataksil ng mga pinuno ng relihiyon kung saan na habang lumalaki ay itinurong pagtiwalaan at galangin. Batay sa kanilang mga karanasan sa pagkondena sa kanila ng relihiyon, ang mga nakapanayam ay nagpasyang talikuran ang kanilang pananampalataya o kumilos sa loob ng kanilang mga relihiyon para magkaroon ng pagbabago.

Ang SOGIE change efforts na itinutulak ng relihiyon ay madalas na hinihikayat o pinipilit ng mga myembro ng pamilya na naghahangad na “tulangan” o parusahan ang kanilang anak, na nagpapatampok sa pangalawang pangunahing tema: **pagtangi ng magulang at/o pamilya, at sa partikular, ang kabuuang pagtangi sa non-cisgender, non-heteronormative na mga identity**. Ang iba’t ibang uri ng sapilitang “conversion therapy” ay madalas may kasamang

mga banta ng pagpapalayas sa bahay, pisikal na pang-aabuso, sapilitang pagkukulong o institusyonalisasyon, pagtigil sa pagbabayad sa paaralan, at mga paghihigpit sa kalayaan sa paggalaw o pakikipag-ugnay sa iba. Sa ilang mga kaso, tulad ng isinalaysay ng mga nakapanayam, ang mga interbensyon sa relihiyon ay sinasamahan ng mga tradisyunal na ritwal at/o sekular na propesyonal na konsultasyong medikal o mental health, lalo na kapag lumilitaw na ang isang uri ng interbensyon ay hindi gumagana. Maraming mga tumugon ang nagsabing sumailalim sa ritwal cutting, halimbawa. Ang iba ay ginahasa ng mga miyembro ng komunidad. Para sa ilang mga nakapanayam, hinayaan na lang nilang maniwala ang kanilang mga magulang na sila ay “nagbago,” dahil ang pagiging hayag nila at pagtanggap sa kanila ay itinuturing na nilang imposible. Sa ibang mga kaso naman, ang mga pamilya ay hati, sa pagitan ng mga magulang, sa pagitan ng mga magulang at mga kapatid, o sa mga myembro ng pamilya: na pinipilit ng ilang myembro na mabago ang myembro ng LGBTIQ, habang ang iba nama’y mas tanggap ito ngunit tila hindi mapigilan ang pang-aabuso. Ang pagtanggap sa pamilya ay madalas na resulta ng takot sa pagkondena ng relihiyon at/o dahil sa mga paniniwala na ang pagkakaroon ng isang myembro ng pamilya na LGBTIQ ay magdudulot ng kahihyan, o kawalang-dangal sa pamilya. Ayon sa isang tumugon na Tsino, ang mga negatibong tugon ng pamilya ay hindi gaanong nauugnay sa relihiyon, sa halip ay sa pagrespeto sa mga magulang at sa mga pagtingin na mapuputol

ang linya ng kanilang pamilya.

Ang pangatlong tema na lumitaw ay may kaugnayan sa nakakapinsalang epekto ng mga nabigong pagtatangka sa SOGIE change at mula sa pagtanggap ng pamilya at lipunan. Marami sa mga tumugon ang nagkwento tungkol sa **masisidhi nilang pakiramdam ng pagkamuhi sa sarili, pagkalumbay, at pagpapakamatay**. Ang mga damdaming ito, gaya ng idinetalye ng mga nakapanayam ay tila hindi nakabatay sa kultura, heograpiya, o relihiyon, ngunit sa ganap na pagtanggap at pagtatangkang pagbubura ng mga tunay na sarili sa mga LGBTIQ ng mga pinakamalapit sa kanila, na nagreresulta sa kawalan ng pag-asa.

Marami sa mga respondent ay nagbahagi ng matinding pakiramdam ng pagkamuhi sa sarili, depresyon at kagustuhang magpapakamatay. Ang mga pakiramdam na ito ay tila hindi naman nakaugat sa kultura, heograpiya o relihiyon, kundi sa pagtanggap at pagsubok na burahin ang tunay na pagkatao ng LGBTIQ people ng mga taong pinakamalapit sa kanila na nagreresulta sa panlulumo at kawalan ng pag-asa.

Ang mga nakapanayam ay nagbahagi tungkol sa kanilang “pakiramdam na marumi” sila at ng matinding pakiramdam ng kahihyan, pagnanais na mamatay, paghahangad na hindi na sila ipinanganak, o pag-iisip na sana in-abort o inilaglag na lang sila, gaya ng nakwento ng isa. Sa maraming mga kaso, inilarawan ng mga nakapanayam ang maraming pagtatangka sa pagpapakamatay, at ang kanilang kaligtasan sa huli ay humantong sa kanilang higit na pagtanggap sa sarili at sa kanilang aktibismo upang matulungan ang iba na nahaharap sa katulad na pagkondena. Sa pangkalahatan, ang paglalarawan ng emosyonal na sakit,

kahihiyan, at panloob na homo- at transphobia ay nangingibabaw sa mga salaysay ng mga nakapanayam.

Para sa marami, ang pangunahing paraan ng pagwawaksi sa mga damdaming ito ay sa pamamagitan ng **koneksyon sa mga ligtas na pamayanan kasama ang iba pang LGBTIQ**, na bumubuo sa ika-apat na tema. Para sa ilan, nagmula ito sa pagpasok sa unibersidad na malayo sa kanilang mga tahanan, kung saan maaari silang mamulat sa iba pang mga paraan ng pag-iisip. Para sa iba naman, ito ay simpleng pag-access sa impormasyon at mga komunidad online, kung saan maaari silang matuto sa kanilang sarili tungkol sa kung ano ang kanilang nararanasan at makilala ang iba pang katulad nila. Para sa iba, ito naman ay ang pagkakakilala sa isang tao na katulad nila sa kauna-unahang pagkakataon at pagkuha ng inspirasyon mula sa mga huwaran sa loob ng kanilang mga komunidad. Marami sa mga tumugon ang nagkwento tungkol sa masisidhi nilang pakiramdam ng pagkamuhi sa sarili, pagkalumbay, at pagpapakamatay. Ang mga damdaming ito ay tila hindi nakabatay sa kultura, heograpiya, o relihiyon, ngunit sa ganap na pagtanggì at pagtatangkang pagbubura ng mga tunay sarili sa LGBTIQ persons ng mga pinakamalapit sa kanila, na nagreresulta sa kawalan ng pag-asa.

Panghuli, ang ikalimang tema na lumitaw mula sa mga panayam na ito ay ang **pangangailangan sa edukasyon at pagpapamalay tungkol sa mga pinsalang dulot ng “conversion therapy.”** Partikular na binanggit ng mga tumugon ang pangangailangan na targetin ang mga pinuno ng relihiyon, magulang, at tagapagbigay ng mental health. Marami ring nabanggit na mas mahalagang ang mga pagsisikap na tugunan ang “conversion therapy” ay hindi dapat isagawang hiwalay sa mga mas malawak na pagsusumikap na matanggap ng lipunan at relihiyon.

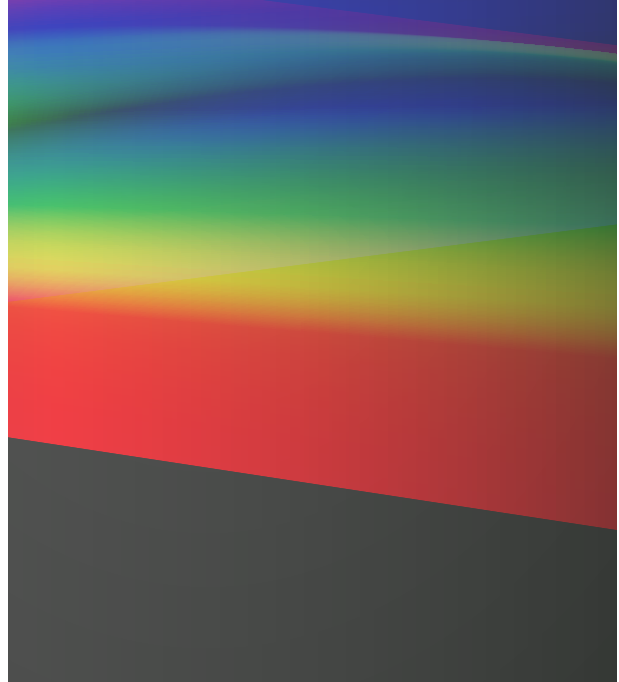
Mga Ekserpt o Halaw Mula sa Pakikipanayam ayon sa Bansa at Rehiyon

Ang mga sumusunod ay pangunahing ekserpt mula sa mga panayam na isinaayos ayon sa bansa at rehiyon at ini-highlight ang mga pangunahing tema. Ang mga karagdagang data ng panayam na hindi naipakita sa ibaba ay kasama sa Appendix II-IV.

Mga Limitasyon

Ang mga panayam na ito ay hango sa mga piling maliliit na grupo ng mga rumesponde sa survey, at lahat sila ay may karanasan sa SOCE at sa pangkalahatan ay tinaboy ang pinaka-saligan nito. Mas higit ang tinig ng mga bakla kumpara sa iba pang mga identity o pagkakakilanlan. Wala sa mga nakapanayam ang nakaranas ng “conversion therapy” at nanatiling may paniniwala na posible pa ring magbago. Dagdag rito, karamihan sa mga tumugon ay dati o kasalukuyang Kristyano, at dalawa naman ay Muslim. Walang ibang pananampalatayang representante sa datos. Tulad ng kalakhan ng mga tumugon sa survey, lahat ng nakapanayam ay kinailangang sumagot sa Ingles at kinailangang may connectivity na sapat para sa internasyunal

na komunikasyon. Karamihan sa mga sumang-ayon ay mula sub-Saharan Africa, na nagresulta sa nakahihigit na representasyon ng mga kwento mula sa rehiyong ito, partikular mula sa Nigeria. Sa mga hinaharap na pananaliksik, mabuting sikapang maabot ang mga taong mula sa iba pang mga bansa at rehiyon, pati ang mga representante ng iba’t-iba pang mga sexual orientation at gender identity.

Mga Kongklusyon at Rekomendasyon

Bilang unang pagtatangka sa pagtukoy ng mga praktika ng SOGIE change sa buong mundo, matatanto sa datos ang pangangailangan ng mas malalim na imbestigasyon sa pambansa at pang-rehiyong antas. Ito ay para mas matukoy ang kalagayan at epekto ng mga mapaminsalang praktikang ito at para makahulma ng mga estratehiya ng adbokasiya para labanan ang mga ito. Subalit, malinaw na hindi dapat talakayin ang “conversion therapy” bilang hiwalay na usapin. Ang panawagan para sa SOGIE change ay mawawaksian lamang kapag ang pagkondena ng lipunan, pamilya, at relihiyon laban sa LGBTIQ persons ay siya ring nawaksi; kapag ang LGBTIQ persons ay malaya nang may akses at pagtatamasa na ng pangkalahatang karapatang pantao. Sa katunayan, ang “conversion therapy” ay patunay nang hagupit ng parehong panlipunan at panloob na internalisadong homophobia at transphobia, na inaapuyan ng mga mensaheng tumutukoy sa LGBTIQ people bilang sakit, kaguluhan, at hindi katanggap-tanggap.

Bagamat ang mga tradisyunal o katutubong praktika ng pagpapabago ng sexual orientation o gender identity ay umusbong sa iba’t-ibang lokalidad sa buong mundo, at nagpapatuloy sa ilang mga bansa, maitatanto sa aming pananaliksik na ang change efforts na may motibasyong relihiyoso, partikular ang mga ebanghelikong denominasyon ng Kristiyanismo, ang namamalagi at patuloy na nagbibigay-panganib sa mga buhay at kabutihan ng kalagayan ng mga LGBTIQ sa buong mundo. Sa halos lahat ng rehiyon, ang mga kasalukuyang praktika ng “conversion therapy” ay makikitang impluwensya, at minsan pa nga ay pinasisimulan at sinusupportahan, ng mga konersbatibong Kristiyano mula sa U.S. at ibang rehiyon, sa kabila ng pagiging karimarimarim ng mga praktika ng SOGIE change sa kanilang mga lokalidad. Ang ganitong klase ng karumaldumal na konserbatibong interpretasyon ng relihiyon ay patuloy na nagbabanta sa buhay ng kabataan sa buong mundo, partikular dahil ang mga pamamaraan at intesyon ng mga organisyong ito ay nagmimistulang nag-aabot ng tulong at suporta para sa mga taong nakararanas ng “same-sex attraction” o iba pang ‘di umano’y maling pagpapahayag ng sexual orientation, gender identity, at gender expression.

Mga Rekomendasyon

Base sa aming mga pangunahing pagtutuklas, iminumungkahi namin ang mga sumusunod na rekomendasyon, na huhulmahin ayon sa antas pambansa at pang-rehiyon:

- Ipagbawal ng mga lokal at/o pambansang pamahalaan ang lahat ng anyo ng “conversion therapy.”
- Ang mga pagbabawal ay dapat may kalakip na iba pang mga hakbang na nakadisenyong maitaguyod ang pag-unawa, pagtanggap at pagsama o inclusion ng LGBTIQ people
- Ang mga internasyonal, panrehiyon at pambansang kalusugang pangkaisipan o mental health at mga medikal na asosasyon ay dapat maglabas ng mga polisiya na kumukondena sa paggamit ng “conversion therapy”, na nagsasaad na ang mga naturang kasanayan ay hindi naaayon sa syensya, hindi kinikilalang anyo ng therapy, hindi gumagana, at nagdudulot ng pangmatagalang sikolohikal at pisikal na pinsala.
- Ang mga lider sa pananampalataya at mga institusyong panrelihiyon ay dapat isapubliko ang pagwaksi ng paggamit ng “conversion therapy” at pabulaanan ang mga nakakapaminsalang mito na nagdudulot ng mga negatibong pag-uugali at pagbubukod sa LGBTIQ people, at naghihimok sa pagsasagawa ng “conversion therapy.”
- Dapat bawiin ng mga medical licensing boards ang mga medical licenses o lisensya ng mga health professionals na nag-aalok ng “conversion therapy.”
- Bilang bahagi ng patuloy na pagsisikap na itaguyod ang pagtaas ng pang-unawa at pagtanggap ng lipunan sa LGBTIQ, dapat itaguyod ng lipunang sibil o civil society ang mga testimonya at dokumentasyon mula sa mga taong nakaranas ng “conversion therapy” nang maitaas ang kamalayan na ang kasanayang ito ay hindi kailanman gumagana at sa halip ay nagdudulot ng pangmatagalang trauma.
- Dapat itaas ng civil society ang kamulatan ng mga komunidad ng LGBTIQ sa pagkalat at porma ng “conversion therapy” upang ito ay matukoy, at makapagbigay ng suporta sa mga nakaligtas o survivors nito, at marating ang mga indibidwal na nakakaramdam ng presyur na sumailalim sa “conversion therapy”, at makakalap ng testimonya tungkol sa gawing ito na mapaminsala.
- Ang civil society at ang mga tagapagtaguyod ng karapatang pantao o human rights activists ay dapat magsiyasat ng iba’t ibang pamamaraan ligal upang labanan ang “conversion therapy.”
- Sa United Nations, ang Independent Expert para sa Proteksyon laban sa Karahasan at Diskriminasyon Batay sa Oryentasyong Sekswal at Pagkakakilanlan ng Kasarian o SOGIE, pati na rin ang iba pang mga special procedures, ay dapat mangalap ng mga datos sa “conversion therapy” at isama ang “conversion therapy” sa maraming uri ng diskriminasyon at karahasan laban sa LGBTIQ people.
- Ang World Health Organization, ang World Bank, at iba pang mga multilateral na ahensya ay dapat kondenahin ang lahat ng porma ng “conversion therapy” at tiyakin na walang mga grants o utang ang magagamit upang suportahan ang mga naturang gawain.
- Ang mga civil society, pambansa, panrehiyon at internasyonal na mga samahan o organisasyon ay dapat magsagawa ng karagdagang pagsasaliksik upang mas makilala ang pagkalat at likas na katangian ng “conversion therapy” nang makapagpatibay ng mas impormadong estratehiya sa pagtalakay ng gawaing ito.

Appendix I: Bilang ng Survey Respondents

COUNTRY	NUMBER OF RESPONDENTS	COUNTRY	NUMBER OF RESPONDENTS
Albania	1	Liberia	5
Algeria	1	Malawi	11
Australia	3	Malaysia	5
Bangladesh	2	Mali	2
Barbados	3	Mauritania	1
Belize	2	Mauritius	1
Benin	1	Mexico	3
Bolivia	2	Morocco	2
Botswana	11	Namibia	5
Brazil	2	New Zealand	1
Burundi	3	Nigeria	42
Cambodia	1	Pakistan	5
Cameroon	5	Panama	1
Chile	1	Peru	1
China	135	Philippines	8
Costa Rica	2	Poland	1
Czech Republic	1	Russia	1
Dominican Republic	3	Rwanda	2
Ecuador	1	Serbia	1
Egypt	1	Singapore	1
El Salvador	1	South Africa	21
Ethiopia	2	South Korea	2
Fiji	3	Sri Lanka	5
France	1	St. Lucia	3
Ghana	10	Swaziland	2
Grenada	2	Taiwan	1
Guatemala	2	Tajikistan	1
Guyana	4	Tanzania	9
Hungary	1	Togo	1
India	3	Tonga	4
Indonesia	3	Trinidad and Tobago	4
Iran	1	Tunisia	4
Iraq	1	Uganda	21
Italy	2	Ukraine	2
Jamaica	6	United States	5
Jordan	1	Vanuatu	1
Kenya	39	Venezuela	1
Kiribati	1	Vietnam	2
Lebanon	5	Zambia	9
Lesotho	5	Zimbabwe	17

Appendix II: Mga Karagdagang Panayam sa mga Nakaligtas sa “Conversion Therapy” Bawat Bansa

TIMOG AFRICA

BARBRA LEONE

Pinalaki akong Katoliko. Hindi gaanong kastriko ang aking nanay, pero palagi siyang nag-aalala sa akin. Sumali ako sa isang Christian Union ng mga estudyante at nagsimula kong pag-isipan ang aking pagkatao. 10taong gulang ako. Hindi ko naiintindihan ang aking pinagdaraan -- kung bakit pambabae ang aking pagkilos. Ako ay nagkamalay sa napaka-Kristyanong espasyo... Noong ako ay maging 12-taong gulang, pinagdasal ko sa Diyos na ako ay Kanyang gabayan na maging ang lalaki na kanyang ginawa. Tinutukso pa rin ako sa pagkakaroon ng pambabaeng pagkilos, sa paglaro na parang babae. Hirap na hirap ako sa aking pag-iisip. Pagdating ko ng high school -- mga taong 2000 -- naging karaniwan na ang internet. Nasa \$1.20 ang isang oras kaya kinailangan kong mag-ipon para makapunta ng cafe at makatagal ng dalawang oras. Naaalala ko ang aking sarili na hinahanap ang ‘identity ng batang lalaki na kumikilos na parang batang babae’ -- mismong ‘yun ako. Natuto ako ng mga termino. Nagdesisyon akong mag-hormones at magpa-opera. Tatapatan ko ang aking pag-iisip gamit ang aking pisikal na katawan. Mayroon na akong plano... Pero kasama pa rin ako sa Christian Union [CU] sa paaralan, kaya mayroon pa rin akong tunggalian sa sarili. Dasal ako nang dasal, para makahanap ng mga kasagutan. Ako ang naatasan sa pagturo ng mga bagong awit, mga bagong himno. Malalim ang aking pagiging Kristiyano. Apoy ang aking paghinga, pumupuksa ako ng demonyo. Pero sa buong panahong iyon, pambabae ang aking pagkilos... Sa isang punto ng aking ika-4 na taon [sa high school], noong ako ay 17

taong gulang, pinagdasal ako ng mga tao dahil may nakahanap ng aking diary. Nagsimula ang pagtaboy sa akin ng Christian Union. Napakasama ng pagtrato sa akin. Nag-isa ako. Iniwan ako pati ng aking mga kaibigan. Sabi nila sa akin, ‘Kailangan mong isipin ang iyong sarili. Hindi ka babae; ikaw ay lalaki.’ Kahit sa katapusan ng pagpapadasal sa akin, sa katapusan ng aking pag-ayuno, ng mga ‘kesha’ tuwing Biyernes ng gabi -- kapag buong gabi ang iyong pagdarasal at pag-ayuno-sinubukan pa rin nilang tanggalin ang demonyong ito sa akin. Hindi ko na mabilang ang dami ng beses na pinagpadasal ako ng mga tao, at pinunasan ng banal na tubig... Nagpatuloy ito hanggang sa ako ay maging 19 taong gulang... Pero nagsimula nang magbago ang aking pag-iisip mula sa pagiging lalaking gusto nila akong maging. Mas ginusto kong balikan ang aking plano noong ako ay 14-taong gulang. Ako ay miserable. Pakiramdam ko ay wala akong kwenta. Ayokong mabuhay. Hindi ko maramdaman ang ligaya ng pagiging buhay. Pero nagsimula ulit akong mag-google tungkol sa gender dysphoria at nakakuha ng inspirasyon. Nagsimula akong magsulat ng blog pero hindi ko sinabi kung sino ako. Mula 2008, noong sinimulan ko ang aking blog, tinupad ko talaga ang aking plano na mag-transition... Sinwerte ako at nakilala ko ang isang transwoman mula rito sa Kenya... Sinabi niya sa akin na ito ay posible.

- *Barbra Leone, isang 31-taong gulang na peministang queer African mula Kenya*

M.A.

Nang matapos ako sa unibersidad at nag-umpisa akong magtrabaho ng 22 taong gulang, nakakilala ako ng trans at gusto kong maging katulad niya... Iba't-iba ang kanyang mga ideyang ibinahagi sa akin at napaka-mapagpalaya ng aming pagkakaibigan dahil sa unang pagkakataon, lahat ng bagay ay dumaloy kung paano ko ginusto. Luminaw ang aking paningin--hindi na ako nag-iisa, may natagpuan akong katulad ko. Magkasama kami sa lahat ng pupuntahan. Pinagsaluhan namin ang aming mga ideya. Napakalaking kaginhawaan nito para sa akin, pero naging sanhi rin ito ng kaguluhan. Nagtaka ang aking pamilya kung bakit ako nakikihalubilo sa taong katulad niya. Para sa kanila, dapat nilang gawan ng paraan para matigil ang aming pakikipag-ugnayan. Nagmula ako sa pamilyang may limang lalaking magkakapatid. Sa panahong iyon, nagpatawag ng pulong ang aking kuya. Sa pagpupulong na ito ay kasali ang aking nanay, tatay, at ang iba ko pang mga kapatid, at sinabi niya sa kanila na gusto niyang ilapag ang isyu sa pamilya--ang isyu ng aking sekswalidad--dahil ito raw ay nagbibigay sa amin ng kahihyan. Natuklasan niya raw na may kaibigan akong trans, at kumakalat na raw ang balita tungkol sa aking sekswalidad, na hindi ito moral o ayon sa relihiyon... Sinabi niya na kakailanganin naming gawan ng paraan ang problema ng aking sekswalidad... Nagpasya silang kailangan ng pagpapadasal para sa akin. Kaya, kumuha sila ng pari na may kapangyarihang magtanggap ng mga epiritung nagdulot sa aking sekswalidad, at kailangang tanggalin ang mga espiritung ito. Hiniling ko kay San Miguel na ipagtanggol ako laban sa mga kapangyarihang ito na sumusupil sa akin. Mayroong parabula na tinatalakay si Hesus, tungkol sa isang magsasaka na nagtanim sa palayan, pero may isang taong pumupunta doon para magtanim din ng mga damo sa gitna ng mga palay, at habang tumutubo ang palay ay tumutubo rin ang damo, na nagresulta sa hindi magandang pagtubo ng palay. Hadlang ang damo sa pagkamit ng palay sa layunin nito. Inihalintulad ang parabulang ito sa aking buhay. Hindi raw ganito ang layunin ng aking buhay.

Binuo raw ako ng Diyos sa sinapupunan ng aking nanay para sa ibang layunin, pero nagkaroon ng negatibong pwersa o kalaban na inilihis ako mula sa daan na dapat kong sundan. Ako ay nangumpisal at sinabi lahat ng aking nagawa... Dahil sa pamamaraan ng pari, pinaisip sa akin na tama ang aking ginagawa at kaya kong magbago. Pinaniwala niya ako. Buo ang aking paniniwala sa aking puso at sinunod ko ang lahat ng mga dasal. Alam ko pa rin ang lahat ng mga dasal. Pinabasbasan ko ang aking mga langis, ang aking rosaryo, para sa pagpepenitensya: ang pagrosaryo ng isang dekada kada araw. Inatasan din akong mag-ayuno dahil binibigyan daw tayo noon ng lakas laban sa ating mga pisikal na katawan para hindi na nito diktahan ang aking mga kilos. Dahil ako ay nag-aayuno at palaging nagdarasal, mapipigilan ko ang aking sarili. Dagdag rito, ang madalas na pagsisimba at komunyong ay magpapalapit rin sa akin sa Diyos, at unti-unting mawawala ang homosekswalidad. Ginawa ko ito nang siguro isang taon. At dahil ipinagpatuloy ko ito, nakumbinsi ang aking pamilya na tama ang kanilang ginawa para sa akin at ako ay nasa proseso na ng pagbabago. May isang sandali na pinagnilayan kong maging paring Katoliko. Sa katunayan, inisip kong gawin 'yun dahil kung sasabihin kong ako ay pari, maganda itong dahilan kung bakit hindi ako nakikihalubilo sa mga babae, at hahayaan na nila ako. 'Yun ang aking karanasan sa Katolikong conversion therapy. Maraming beses ko nang inisip na magpakamatay. Sinubukan ko ito nang isang beses at nagpapasalamat akong hindi ako nagtagumpay. Kapag iniisip ko kung gaano kaayaw ng aking nanay sa aking pagiging bakla, nararamdaman kong wala akong silbi, na isa akong kabiguan. Kumausap na ako sa mga tao pati sa isang kaibigang therapist, at tinutulungan nila akong ilabas ang mga karamdamang ito. Nitong nakalipas na taon, matapos ang pagsubok kong magpakamatay noong 2017, hindi ko na sila masyadong nararamdaman. Sa pagsubok kong magpakamatay, napagtanto kong masyado kong binigyan ng kapangyarihan ang aking nanay sa aking pag-iisip at

kailangan ko ring hanapin ang kapayapaan at kaligayahan para sa aking sarili, at maaaring hindi siya kasama rito sa paraan na aking gusto, para lang mabawasan ang kanyang epekto sa akin. Ang aming ugnayan ay hindi na kasing malapit tulad ng dati, dahil lagi akong nakakaramdam ng tahimik na panghuhusga, at palagi akong nag-aalala na tatalakayin niya ito at iiyak. Sa palagay ko ay ginagamitan niya ako ng emotional blackmail. Duda ako kung alam niyang ginagawa niya ito. Naniniwala siyang pagmamahal ang kanyang pinanggagalingan. Naniniwala siyang tama ang kanyang pag-iisip tungkol sa pagiging bakla. Alam kong hindi na mababago ang kanyang isip. Kaya, binitawan ko na ito... Sa tingin ko ay pinalakas lang nito ang aking sariling pagkakakilanlan. Mahal ko ang aking sarili at walang masama rito. Alam kong hindi ko kailangang magbago. Ang aking mga pakikipag-ugnayan sa ibang mga queer na tao ay lumakas... Nagawa kong madala sa aking panig ang aking mga kapatid. Mas naiintindihan nila ako kumpara sa aking nanay. Kaya, mayroon akong mga nakakausap sa pamilya... Gusto kong panimulan o dumalo sa isang pagtatalakay tungkol sa conversion therapy para isatama ang mal-impormasyon na laganap sa iba't ibang mga grupo tungkol sa praktikang ito--mga magulang at kamag-anak ng mga batang LGBTIQ, mga tradisyunal na manggagamot, mga manggagawang medikal, mga pinuno ng relihiyon, mga pamahalaan, atbp. Ang aking karanasan sa conversion therapy ang pinanggagalingan ng aking adbokasiya na dapat itigil ang praktikang ito. Sa kasamaang palad, alam kong nagpapatuloy ito sa Nigeria at sa iba pa ngang bansa, at ang mga biktima nito ay masyado pang takot para magsalita. Sikolohikal na ang pinsalang binigay sa kanila at may mga isyung mental health na silang hinaharap dahil sinusubukan nilang takasan ang kanilang mga sarili. Pero hindi nating pwedeng takasan kung sino tayo. Sinubukan ko itong gawin nang pagdaanan ko ang conversion therapy sa simbahang Katoliko, at narito ako ngayon para ipaalam sa mundo na ang conversion therapy, anumang klase nito, ay nakasasama at dapat itigil. Dahil ilegal ang homosekswalidad sa Nigeria, patago nitong binibigyan ng balidasyon ang conversion therapy na isinasagawa ng mga simbahan [parehong Katoliko at Pentecostal] at mga tradisyunal na

dambanang Aprikano. Ang mga pagsusugat gamit ang patalim na ginagawa sa mga tao sa gitna ng conversion therapy ay naglalagay sa kanilang mga buhay sa panganib dahil hindi esterilizado ang mga patalim na ito, pati ang kapaligiran at ang mga mapulbos na gayumang naihahalo sa dugo ng mga biktima. Kadalasan, ang mga panganib ng conversion therapy ay iba't-iba at hindi sineseryoso dahil kaunti pa lang ang kaalaman tungkol dito at sa mga panganib na ihinahain nito sa LGBTIQ people, at sa kabuuan ng populasyon. Ang conversion therapy [partikular ang pagsasagawa nito sa tradisyunal na paraan sa Africa, gamit ang mga pagsusugat] ay kasing mapanganib ng Female Genital mutilation [FGM] pero hindi ito nakakatanggap ng parehong pagkilala sa publiko o sa media tulad ng FGM, at walang mga istruktura para pigilan ito. Kaunti lang ang ating nalalaman tungkol sa iba't ibang mga pamamaraan ng conversion therapy dahil maraming mga biktima ay masyadong takot para magsalita, kaya hindi sila nakatatanggap ng tulong na kanilang kinakailangan. Isa ako sa kanila. Umabot ng 33 taon bago ako magsalita, at masasabi kong mapagpalaya at therapeutic para sa akin na ibuhos ang kwento ng aking karanasan at bitawan ang sakit na aking nararamdaman. Malaki ang silbi ng mga sistema ng suporta at mga grupo na pwedeng magbigay sa mga biktima ng conversion therapy ng suportang sikolohikal na kailangang-kailangan nila. Ang mga magulang at kamag-anak ng LGBTIQ persons ang naglalagay sa kanila sa CT dahil ang kanilang mga lipunan ay heteronormatibo, at sa tingin nila ay ginagamot ang homosekswalidad dahil kailangang itaguyod ang pagpapakasal sa magkaibang kasarian para makapag-anak. Hindi nila naiisip ang mga panganib ng praktikang ito-pisyolohikal at sikolohikal. Ganunman, naniniwala akong hindi pa huli ang lahat para umpisahan o sumali sa pagtatalakay ng mga panganib na hatid ng conversion therapy, na nakaangkla sa pagpapatigil nito. Dahil malubha itong paksa at pinapalooban ng karahasan at abusong pisikal, partikular ang paggamit ng pagkukuryente, penile instertion, torture, atbp., mahalagang maihain ang mga praktika at epekto ng conversion therapy sa United Nations para ito ay talakayin kasama ang malawakang komunidad ng mga bansa. Oras na matanto ng United Nations ang pangangailangan ng ban sa conversion therapy sa mga resolusyon nito,

susunod dito ang iba pang mga bansa sa mundo sa pagpapabisa ng mga istruktura para mapigilan ang praktika ng conversion therapy. Ito ay paglabag sa karapatang pantao at dapat tratuhin sa ganoong paraan. Ang mensahe sa mga pamahalaan, lalo na sa mga bansang tulad ng Nigeria, ay dapat nilang ipawalang-bisa ang mga batas na homophobic at mga ligal na paghihigpit laban sa LGBTIQ people dahil hindi nila pinili kung sino sila at kung ano ang kanilang sekswalidad. Hinihikayat lang ng mga batas na ito ang diskriminasyon at pananalakay laban sa LGBTIQ people. Minsan sa Nigeria, hinihikayat pa nito ang blackmail at extortion mula sa kapulisan, iba pang mga ahente ng estado, at mga ordinaryong mamamayan, at kahit pa nga sa loob ng mismong komunidad ng LGBTIQ, lalo ng sa Nigeria. Ang mga paglabag na ito laban sa karapatang pantao [laban sa mga LGBTIQ] ay nangyayari dahil mayroon tayong Same Sex Marriage Prohibition Act [SSMPA] sa Nigeria. Ito at iba pang mga batas na homophobic ay dapat na ipawalang-bisa. Para sa mga pinuno ng relihiyon, kailangan nilang magsabi ng totoo tungkol sa mga pamamaraang ginagamit nila. Kahit sa simbahang Katoliko, ang simbahan ay sangkot sa maraming eskandalo, kailangan nilang aminin ang kanilang mga pagkakamali at tanggapin ang mga sekswal na minority sa kung sino silang talaga... Para sa mga magulang -- hirap ang mga magulang [sa emosyonal at sikolohikal na paraan] na unawain ang sekswalidad. Sa aking pagbabalik-tanaw, alam ng aking nanay, pero hindi niya inuumpisahan ang pag-uusap tungkol dito. Alam niya dahil lima ang kanyang anak na lalaki at gusto niya talagang magkaroon ng anak na babae na hindi niya kailanman nakuha.

Ganunman, heto ako, isang anak na lalaki na akma sa larawan ng isang anak na babae. Kaya nang umusbong ang isyu ng homosekswalidad, hindi niya ako hinarap dahil mahal niya pa rin ako... Kapag pinalalayas ng mga magulang ng kabataang LGBTIQ ang kanilang mga anak dahil sila ay kanilang kinahihiya, nilalagay lamang nila sila sa panganib. Sa mga tradisyunal na manggagamot, nangangailangan sila ng malawakang pagkatuto. Alam kong laganap sa atin ang salamangka at voodoo sa Nigeria, pero wala itong kinalaman sa sekswalidad, kaya mabuti nang malaman ito nang mas maaga. Nangyayari pa rin ang conversion therapy sa Nigeria, maraming tradisyunal na manggagamot dito na pumuposturang kaya nilang magbalik ng sekswalidad... Marami silang ganitong mga pahayag at sila ay kilala dahil dito, at madali lang silang hanapin at lapitan... Kapag ang mga magulang at kamag-anak ng mga LGBTIQ ay kinakailangang humarap sa usapin ng sekswalidad, ang interpretasyon din nila rito ay isa itong bagay na maaaring gamutin/baliktarin ng mga tradisyunal na manggagamot... Hindi ito tinatalakay ng kahit na sino... Matinding adbokasiya ang kailangang isagawa para mabigyang pansin ang mga kasamaan ng conversion therapy... Ang pagbibigay ng boses sa mga biktima ay magandang pagsikapan dahil kadalasang tahimik lang na naghihirap ang mga biktima ito at walang sinuman ang nakakaintindi ng sakit na kanilang nararamdaman. Nangangailangan ang mga biktima ito ng sikolohikal na suporta at grupo ng iba pang mga biktima/kapwa nakaligtas sa conversion therapy.

- M.A., 42, bakla, Nigeria

JORDAN

K.A.

Una akong naghanap ng treatment online. Sinisipat ko ang mga sanggunian kung paano ito pwedeng gamutin at kung anong pwedeng gawing solusyon para dito. Nakahanap ako ng sikolohista sa Egypt--si Dr. Awsam Wasfi. Isa siya sa mga nangunguna sa buong rehiyon na iyon para sa conversion therapy. Siya ay sikat...Mag-isa ko itong ginawa. Nagbasa ako ng mga gabay at libro at sinikap kong intindihin ang mga bagay. Ako rin ay sumali sa isang online support group sa Facebook na kinabibilangan ng grupo ng kalalakihan na sinisikap baguhin ang kanilang sekswalidad. Sinalaysay ng isa sa mga lalaki doon kung paano niya prinoseso ang kanyang pagpapagamot ng sampung taon. Tumatak 'yun sa akin. Gusto ko ba talagang labanan ito nang sampung taon nang walang kasiguraduhan ng pagkakaroon ng resulta? Pero hindi ko ito inaksyunan. Hindi ko gustong gawin ito mag-isa kaya... pumunta ako sa isang psychiatrist...Mahal ang mga psychiatrist sa Jordan, at napakabata ko pa--16 taong gulang... Sinabi niya sa akin na dahil sa kakulangan ng nakatatandang lalaking pwede kong tingalain noong ako ay bata pa--dahil hindi maganda ang relasyon namin ng aking tatay habang ako ay lumalaki, at dahil madalas ay mga nakatatandang babae ang aking nakakasama--na ang kawalan nito sa aking pagkabata ay nagresulta sa aking paghahanap nito sa sekswal na paraan sa aking pagtanda. Dahil dapat mong suriin ang katulad mo ng kasarian habang ikaw ay bata, pagkatapos sa iyong pagtanda ay ang kasalungat mo namang kasarian ang iyong susuriin. Baliktad ang aking naging karanasan. Malaki ang epekto nito sa akin. Pakiramdam ko, kasalanan ng aking pamilya kung bakit ako ganito, na sila ang naglagay sa akin sa ganitong sitwasyon. Sa loob-loob ko, sinisi ko sila... Ang kanyang paraan ng paggamot noong panahong 'yun ay ang bigyan ako ng riseta--kahit wala akong

malubhang kalungkutan o matinding pag-aalala--pero pumayag ako--binigyan niya ako ng anti-depressant--Fluvoxamine--isang lumang gamot para sa obsessive-compulsive disorder... Binigyan niya rin ako ng maraming payo para maigpawan ko ang aking sitwasyon. Hindi ko natatandaan lahat, pero isa sa mga tampok ay ang 'wag akong lalabas kasama ang mga kaibigan kong lalaki ng kaming dalawa lang-sabi niya ay dapat grupo ang kasama kong lumabas. 'Wag kong yakapin o masyadong gawing malapit ang aking mga kaibigang lalaki, at manood ako ng pagtatalik ng mga lesbyana. Dapat kong kasangkutan ang mga aktibidad na panlalaki tulad ng paglalaro ng football o pagiging parte ng mas malalaking grupo na may mga panlalaking aktibidad. Ito ang kanyang mga rekomendasyon...Kaya pinutol ko ang lahat ng aking mga relasyon. Sinabihan niya rin ako na kailangan kong pigilan ang aking sarili sa pagmamasid ng mga kalalakihan sa kalsada kung paano karaniwang pinagmamasdan ng mga lalaki ang mga babae. Tuwing mayroon akong sekswal na kagustuhan, dapat ko raw itong iugnay sa isang negatibong bagay - tulad ng, 'Ano kayang mararamdaman ng aking mga magulang kung malaman nilang ganito ang aking nararamdaman?' Ako ay relihiyoso noon kaya, 'Ano kaya ang mangyayari sa oras na nasa harap na ako ng Diyos sa paghuhukom ng aking pagkabuhay?'Ang pangalawang taong aking nakausap- isang sikolohista -ay detalyado naman sa pagbabahagi ng mga nakakadiring aspeto ng homoseksual na pagtatalik. Tungkol sa pwet at kung paanong ito ay dinisenyo para labasan ng mga materyal na prinoseso na ng ating katawan. May mga taong dinidilaan ito, nakakadiri. Kaya tumatak sa aking isipan kung gaano ito karimarimarim. At tumatak din ang aking magiging kakulangan bilang tao kung ako ay dedepende sa isang lalaki... Matagal kong inisip ang magiging

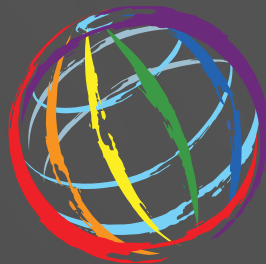
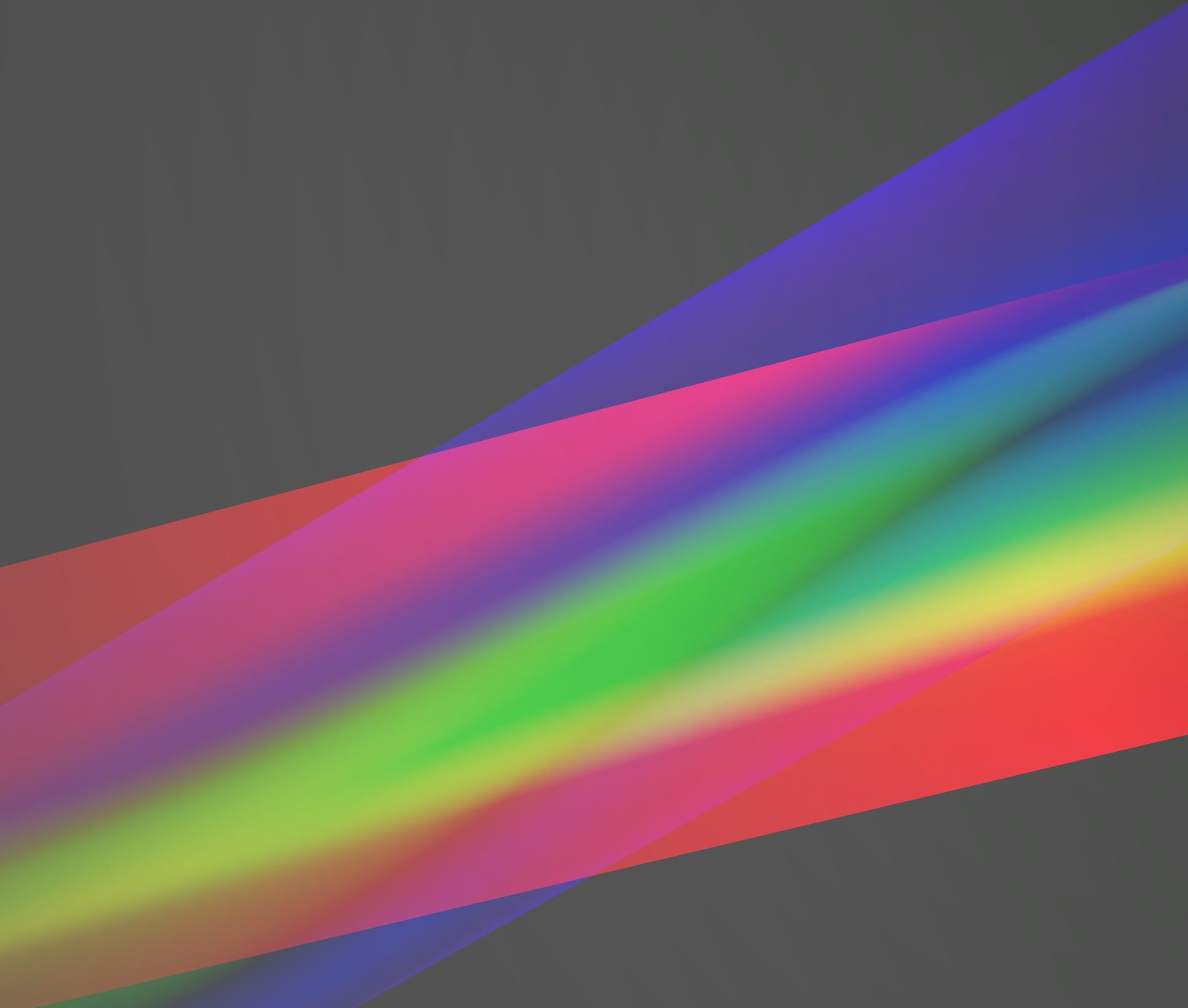
pighati ng aking pamilya kung malaman nila ito tungkol sa akin at kung patuloy akong maging ganito at kung gaano ito kasama...Tipikal akong mabuting bata. Magiging malaking pahirap para sa aking pamilya kung mananatili akong ganito. Napakasama ng aking karanasan. Noong ako ay nasa huling taon na ng high school, nakaramdam ako ng matinding kalungkutan -- nahirapan akong mag-aral nang mabuti at gawin ang gusto ng aking pamilya...Malalim ang aking lungkot. Nagsimula na akong makaramdam ng kagustuhang magpakamatay. Dumating sa punto na sinubukan ko. Tumayo ako sa may tulay at ginusto kong tapusin ang lahat ng paghihirap. Hindi ko gustong mabuhay ng ganito. Inisip ko talagang hindi ito gagana... Sinisi ko ang aking sarili sa aking kakulangan ng lakas para paganahin ito. Nakuha ko ang ideyang ito dahil ang sabi ng psychiatrist ay sa akin nakadepende ang lahat ng ito. Posibleng magbago -- kailangan mo lang paghihirapan. Kaya kung hindi ito gumagana, ako ang may kasalanan. Masama akong tao. Hindi ito pwedeng magpatuloy at kailangan nang tumigil ng aking paghihirap. Gusto ko nang magpakamatay. Kinumbinsi ako ng isang kaibigan na 'wag ko itong gawin... Hindi nawala ang kagustuhan kong iyon pagkatapos ng gabing 'yun. Nagpatuloy ito. Sinugatan ko ang aking sarili, at tinago ko lahat ng tissue na may dugo. Intensyon kong isama ko ang mga ito sa aking huling liham ng pagpapaalam, kung saan ilalantad ko dapat na sinikap kong magbago pero hindi ko kinaya, at ako ay isang kahihyan sa kanila. Pero natagpuan ng aking nanay ang mga tissue na may dugo at ang patalim at tinanong niya ako tungkol dito, pero hindi ko binanggit ang aking sekswalidad -- iniba ko ito ng direksyon -- na dahil ito sa stress ng aking huling taon sa high school. Dinala rin ako ng aking nanay sa parehong psychiatrist na dati kong pinupuntahan...at sa paglipas ng panahon ay sa sikolohista naman--yung nagsabi sa akin ng mga bagay na karimarimarim--yung relihiyoso--na kailangan kong magbago. Lahat ng ito daw ay dahil sa aking sekswalidad... Sinabihan niya akong maging mas malapit sa Diyos, na

manampalataya. Ang pinakamasama pa rito ay sinabi niya ito sa aking nanay, at sinira lahat ng kanyang panunumpa bilang sikolohista. Ang kanyang paliwanag ay dahil ako ay menor at kinakailangan ng kooperasyon sa pagitan ng aming tahanan at ng kanilang klinika, at ito ay bagay na dapat nilang malaman... Patuloy kong sinubukan nang sinubukan nang sinubukan nang sinubukan. Nagkaroon ako ng lakas na subukan ulit trabahuhin ang parehong daan, gamit ang parehong mga instrumento--at nag-umpisa akong gumawa ng diary--isang palatuntunan. Tinala ko kung nakatapos ako ng isang araw nang hindi ito iniisip, dalawang araw, tatlong araw, isang buong araw nang hindi nagsasalsal. Ginawa ko itong sistema ng gantimpala para sa aking sarili. Lumipas ang panahon at tinigil ko ang pagpunta sa sikolohista. Lumala ang kagustuhan kong magpakamatay. Naospital ako sa isang pribadong pasilidad. Narinig ko ang psychiatrist na nagsabing may kaso sila ng homosekswalidad--hindi kaso ng pagpapakamatay. Pinayuan niya ang mga nurse na mag-ingat sa akin dahil ako ay homosekswal. Dalawang linggo akong nasa ospital. Pinalabas ako, at mas kumonti ang kagustuhan kong magpakamatay. Lumipas pang muli ang panahon, at lumuwas kami ng aking pamilya patungong France sa aking tiyahin, kaya nagbago ang aking pakiramdam, pero pagbalik ko, bumalik din ang kagustuhan kong magpakamatay. Nagsimula akong magsulat ng mahabang suicide note na umabot ng sampung pahina--pinaliwanag ko lahat ng nangyayari sa akin. Hindi ko ito lalabanan. Mukhang hindi ito mawawala, kaya ako na lang ang mawawala...Ayaw ako nitong lisanin, kaya ako nalang ang lilisan sa buhay... Sinubukan kong magpakamatay sa pamamagitan ng drug overdose. Sa katunayan, walang nagbasa ng suicide note... Nagising ako sa ospital paglipas ng dalawang araw. Ang sama-sama ng buong sitwasyon. Pagkatapos, noong ako ay 18 taong gulang, papalapit ng 19, inumpisahan kong hindi ito isipin. Naroon ito, masama ito, at mukhang hindi ito magbabago. Hindi ko na lang ito papansinin. Mawawala na lang muna ako sa aking sarili. Paglipas

ng panahon, para akong nakatayo sa anino nito, at inumpisahan kong suriin ang kanyang kabuuan--at nakaramdam ako ng malubhang pagsisisi--tuwing makakakilala ako ng tao, tuwing may makakasama ako, napakasama nitong bagay para sa akin. Pagkatapos na pagkatapos, pakiramdam ko ay ako ang pinakamarumi, pinakanakakadiring tao sa mundo. Ako ay duwag at kulang sa lakas na baguhin ito. Pero umabot ako sa punto kung saan sinabi ko na lang na hindi bale na. Hindi ito magbabago, ito ako, kailangan kong tanggapin, kung hindi ay papatayin ko ang aking sarili. Pero hindi ito ang pinakamahusay na paraan. Dahil dalawang beses kong sinubukan at nabigo... Sinimulan kong tanggapin ito at naging parte ng komunidad at inumpisahan kong maging parte ng adbokasiya. 19 taong gulang ako noon nang

pasukin ko ang adbokasiya at aktibismo. Hinarap ako ng aking tatay tungkol rito. Alam na ng aking pamilya. Pisikal at emosyonal nila akong inabuso, at pinalayas ako ng bahay at napadpad sa kalye... Pero sinubukan ko silang kumbinsihin na nagbago na ako at isa na akong heterosekswal, dahil hindi nila nauunawaan. Dalawa ang aking buhay ngayon. Karamihan ng mga tao sa aking paligid ngayon ay walang nalalaman. Hindi ito problema sa akin, at maayos ang aking buhay.

- K.A., bakla, 23, Jordan

OUTRIGHT
ACTION INTERNATIONAL